

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب پېژندنه

|||||||||||||||||||||||||||||||||||||

کتاب :: د نبوت پای (ختم نبوت)

لیکوال :: شیخ الاسلام ، علامه عبدالسلام رستمی ، حفظه الله تعالى .

ژباړن :: استاد قریب الرحمن سعید ، حفظه الله تعالى

اهدأ:

د شیخ الاسلام ، علامه ، شیخ عبدالسلام رستمی دلیکنی د نبوت پایي (ختم نبوت) دغه ژباړه ، خپلو ټولو درنو ، مجاهدو او حق پالونکی علماؤته او په ځانگړي توگه خپل مرحوم والد، مولوی گل رحمن غفرالله له ، خپلومجاهدو ماماگانو، هریو مرحوم مولوی عبدالحکیم ، مرحوم مولوی عبدالحمید(مولوی تور)، مرحوم مولوی محمد اکرم ، خپلو درنو مجاهدواستادانو ، هریو مرحوم مولوی ظل الله اخنزاده ، او میا صاحب معین الدین (دېرومیا صاحب) ، غفرالله لهم اجمعین ، او ټولو هغه حق پاله علماو ته چی په محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم باندی یی د نبوت د پایي ته درسیدو (ختم نبوت) په هکله یی نه ستړی کیدونکی جدو جهد کړی او یا یی کوی ، په ډیر درنښت تقدیم ووم.

د ژباړې په هکله

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله نحمده و نستعينه و نستغفره ونؤمن به و نتوكل عليه ، و نعوذ بالله من شرور انفسنا و من سيئات اعمالنا من يهده الله فلا مضل له ومن يضلله فلا هادي له ، و نشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و نشهد ان سيدنا و مولانا محمد عبده و رسوله ، ارسله بالحق بشيرا و نذيرا . فجعله خاتم الرسل و النبيين ، و سيدهم و سيدالعالمين .

الحمد لله ، د خپل ځان له پاره افتخار گڼم چې د شيخ القرآن ، علامه عبدالسلام رستمی ، حفظه الله ، دغه ستره تاريخي اومستدللـه څېړنه چې د قاديانيت د فتنې دله منځه وړلو او دهغوی د يو شمير بې دليله پوښتنو په ځواب کې يې ليکلي خپلو وطن والو مسلمانانو وروڼو ته په پښتو ژبه وژباړم .

دغه دروند او ستر عالم ، په محمدرسول الله صلى الله عليه والسلم باندې د نبوت د پايي ته د رسيدو او د قاديانيت د فتنې په هکله ، چې په برتانوي هند کې يې د شلمې پېړۍ په لمړيو کې د انگرېزانو ، دا دسلامي عقايدو او مسلمانانو سوگند خوړلي دشمنان او د مسلمانانو په شتمنيو باندې غاصب استثماري ځواک ، د شيطاني سياست تر سرپرستي لاندې او دهغوی دمستقيم ملاتړ په واسطه سر راپورته کړ او اوس هم د همدې طاغوتي ځواک په ملاتړ او د صليبي کليسا او يهودانو په مالي بسپنه ، نژدې په ټولو اروپايي او يو شمير افريقايي هيوادونو کې په پوره حيلې ، مکر او فريب سره ديو شمير ، د اسلام د عقيدې څخه د ناخبره ، مسلمانانو د عقايدو دخرابولو له پاره فعاليت کوي اود خپلو تبليغا تو دخپرولو له پاره يې د انگرېزانو په پايښت ، لندن کې ، يو لړ خپرنيز مرکزونه جوړ کړي او په تلویزوني چينلونو کې هره ورځ ژوندي خپروني لري ، پوره څيړنه او تحقيق کړی دی .

شيخ القرآن علامه عبدالسلام ، نه يواځې دا چې د قاديانيت د فتنې د مشر غلام احمد قادياني يو لړ د عقل نه ليرې درواغونو دعوو ته يې دقران کريم او نبوي احاديثو په رڼا کې مستدل ځوابونه ويلي دي ، بلکه ددغې فتنې تر شا يې ، د مسلمانانو او اسلامي امت پرخلاف د انگليس د طاغوتي نظام د شيطاني سياست او ددښمنۍ نه ډکې توطي او دسيسې ، چې همدا نن ورسره اسلام امت د نړۍ په گوډ ، گوډ کې مخ دی ، هم په مستنده توگه را بر بڼې کړې دي او دا يې په ډاگه کړې ده چې دغه فتنې څه ډول ، د چا له اړخه او د څه له پاره په کار اچول شوی دی ، او څه ډول يې ورته وده ورکړې ده ، همدا اوس يې څوک پالنه کوي او څوک يې د پرمختگ او ودې له پاره کار کوي . او څه ډول وگړي يې ښکار گرځي ، د نموني په توگه د کتاب د متن دغه لاندې جملې چې پخپله د غلام احمد قادياني ليکنه ده و لولۍ :

[مرزا غلام احمد قادياني دسيالکوټ د ډپټي کمشنر په کچرۍ کې د ۱۸۶۴ عيسوي کال څخه تر ۱۸۶۸ کاله پورې په ډيره کمه تنخوا ملازم و . په همدې وخت کې يې د پادري (مستر شفير ايم اي) سره اړيکي و غزول . د برتايي

د مرکزی انټلیجنس د راپور په مطابق ، د سیالکوټ د څلور وگړو څخه مرزا ډیر د ښه نصیب خاوند و چی د نبوت له پاره منتخب کړل شو].

همدا راز د خپل کتاب ، تحفه قصریه ، په اتم مخ کی لیکلی چی : [او دویم اصول چی زه یی پری قایم کړی یم هغه د جهاد دهغی غلطی مسلی اصلاح کول دی چی په ځینو مسلمانانو کی مشهوره دی . نوخدای تعالی زه په دی پوهه کړم چی کومی طریقی چی تر اوسه پوری جهاد گڼل کیدی هغه د قران د تعلیماتو څخه بلکل مخالفی دی]. او بیا لیکلی چی :

[زما دمور ډیره برخه د انگریزانو د سلطنت په تایید او ملاتړ کی تیره شوه او ما د جهاد ممانعت او د انگریزانو د اطاعت په هکله دومره کتابونه ولیکل او دومره اشتهارات می خپاره کړل چی که چیر ی هغه رسالی او کتابونه راټول کړل شی نو پنځوس الماری به تری ډکی شی . ما خپل لمړنی عمر کی (۱۸۹۳ کال خبره ده) ، یعنی تر دی وخته چی نژدی شپيته کلنۍ ته رسیدلی یم دخپلی ژبی او قلم له لاری په دی کار کی مشغول وم چی دمسلمانانو زړونه د انگلیسی حکومت سره د ریښتني محبت او خیرغوښتني او دهغوی دملاتړ په لور را و گرځوم او دیو شمیر ناپوهه خلکو د زړونو څخه د جهاد غلط خیال او فکر لری کړم]. (ضمیمه شهادت القرآن ۱۰م مخ).
همدا راز خپلی ډلی ته هم وصیت کوی او لیکلی چی :

[خدای تعالی زه په همدی اصولو باندی قایم کړی یم چی د محسن حکومت ، لکه څرنگه چی د برتانیی حکومت دی ، په ریښتونی توگه اطاعت و کړم اوپه ریښتونی توگه د هغی شکر ادا کړم ، نو زه او زما ډله په دی اصولوباندی پابند یو]. (تحفه قیصریه ۹ مخ)

◆ ددی ټولو خبرو څخه او په ځانگړی توگه ددی اخری خبری څخه یی په ډاگه کیږی چی انگریزانو د مرزایت بنسټ په دی خاطر ایښودی و تر څو دجهاد نظریه له منځه یوسی او په هندوستان کی دتل لپاره برتانوی حکومت مسلط کړی.....◆

ماچی کله ددی کتاب د ژباړی له پاره غوښتل د انگلیس د شیطانی سیاست په هکله چی همدا اوس یی په اسلامی نړۍ کی د فساد د را پیدا کولو له پاره تر لاس لاندی نیولی څه ولیکم ،نو خبره را دومره اوږده شوه ، چی دیوی ځانگړی څیړنی په څیر باید خپره شوی وایی ، نو په دی اساس می په همدغه څو جملو لیکلو او د کتاب څخه د لنډ اقتباس په اخستلو سره بسنه وکړه .

دا په اسلامی امت باندی د الله جل جلا له ډیر ستر احسان دی چی دغه ډول ستر ، جید ، فقیه او دحق علمایی په کی را پیدا کړی چی هر وخت او هره گړۍ د علم او پوهی له لاری دباطل په مقابل کی یی خپلی سینی سپر گرځولی دی او د حق خبره په پوره ډاگیزه توگه د امت تر مخ ږدی . الله جل جلاله دی زمونږ دغه د حق علماو ته د اسلامی دعوت د خپرولو او د باطل د مقابلی کولو توفیق نور هم ور اعطا کړی .

همدا راز غواړم د دروند ورور مولوی عبدالرؤف ساپی څخه چې ددی کتاب په را رسولو کی یی له ماسره مرسته کړی د زړه له کومی مننه وکړم او هم د خپلی کورنی غړو ته چې د ژباړی په وخت کی یی راته ټولی اسانتیاوی برابرې کړی او په ځانگړی توگه دخپل زوی محمود الرحمن یاسر سعید څخه چې دکمپیوتر په ټایپ او ستونزو کی یی را سره مرسته کړی د الله تعالی څخه دخیر او عافیت او په دنیا او اخرت کی د ستر اجر او عزت دورکړی له پاره دعا وکړم.

د الله جل جلا له څخه غواړم چې دد غه کتاب ژباړه د ټولو مسلمانانو له پاره د پوهی او خیر سبب و گرځوی او زما له پاره یی په دنیا او اخرت کی د اجر او سرلوړی ذریعه کړی . امین

قریب الرحمن سعید

۴م اگست، ۲۰۰۷م عیسوی کال

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي اكمل بنیان الرسالة باللبنۃ الاخيره و ختم سلسله الرساله بمن له الاسماء و الصفات الكثيرة ، هو محمد و احمد و الماحي و الحاشر و العاقب و نبي التوبة و الرحمة و قائد المرسلين ذوالمناقب و المكتوب في التورة و انه ليس بفظ ولا غليظ و لاسخاب في الاسواق ، كان احسن الناس و اجودهم و اشجعهم بالوفاق و الانفاق ، بعثه الله تعالى لاتمام محاسن الافعال و تكميل مكارم الاخلاق ، له الاخلاق الحسنه الجليله و الشمايل الجميله و السير النبيله ، اكمل الله تعالى له الدين و الملة ، و اتم عليه النعم و المنه ، فجعله خاتم الرسل و النبيين ، و سيدهم و سيد العالمين ، فلا تمس حاجة الى بعث رسول او نبي بعده ، و لا يمكن لاحد ان يكمل او ينسخ دينه كله او بعضه ، و صلوات الله تعالى و سلامه عليه الى يوم الدين و على اله و اصحابه و اتباعه و ازواجه اجمعين . (امين)

ژباړه : د الوهيت ټول صفتونه هغه ذات ته دي چي د رسالت ماني يي د(خپلي) اخري خبنتي په واسطه تكميل كړه . او د رسالت لړۍ يي پر هغه ذات پاى(اختتام) ته ورسوله ، چي د ډيرو نومونو او سترو صفتونو خاوند دي . او هغه محمد، احمد ، ماحي ، حاشر ، عاقب او (نبي التوبة و الرحمة ، او د ټولو پيغمبرانو قاصد او د ډيرو مناقبو خاوند دي . چي په تورات كي دهغي صلى الله عليه و سلم په صفت كي راغلي دي چي ❖ هغه بد ژبي او سخت زړي نه دي ، او نه په بازارونو كي شور او غوغا راپيداكونكي دي ، او د ټولو خلكو څخه ډيرد ښه صورت او زيات سخاوت خاوند، او ډيرستر او بهادر شخصيت دي، ❖ دا اتفاقي خبره ده چي الله تعالى هغه (صلى الله عليه وسلم) را وليږه تر څو د ښيگڼو (ښه كارونو) اتمام او د نيكو اخلاقو تكميل وكړي . هغه صلى الله عليه وسلم ته تر ټولو ستر اخلاق ، عادات او ستر سيرت (عظيمه سيرت) ورپه برخه دي . الله تعالى دهغي صلى الله عليه وسلم له پاره ملت او دين كامل كړل ، او په هغه صلى الله عليه وسلم يي خپل نعمت او احسان پوره كړ .

نو هغه صلى الله عليه وسلم يي دخاتم المرسلين و النبيين او د ټولو عالميانو سردار و گرځاوه . نو دهغي صلى الله عليه وسلم نه وروسته دبل كوم نبي د را استولو(اوراتلو) اړتيا نه شته . او نه د يوچا له پاره ممكن دي چي د هغه صلى الله عليه وسلم دين په جزوي او يا كلي توگه منسوخ كړي . دالله تعالى درود او رحمت دي پر تا ، او ستا په اولادونو ، اصحابو (ملگرو)، تابعدارانو ، او په پاكو بيبيانو (ازواج مطهرات) باندې تر قيامته پوري وي . (امين)

اما بعد:

د ټول اسلامي امت (دسلفو او خلفو) اتفاقي او اجماعي عقیده ده چي د نبوت لړۍ د آدم عليه السلام څخه پيل او پر محمدرسول الله صلى الله عليه وسلم باندې پاى ته رسيدلي ده . دهغه صلى الله عليه وسلم څخه وروسته هيڅ ډول ، حقيقي ، ظلي ، بروزي او مجازي نبي نړۍ ته د رسول په څير نشي راتلاى ، او هر څوك چي دهغي دعوا وكړي ، او دخپل نبوت لوري ته بلنه وركړي هغه دواغزن (كذاب) او دجال دي . نو پر ټول امت دهغي تكذيب او

دهغي څخه انکار کول لازم او فرض دی . هغه څوک چې دداسې وگړي تکذيب ونکړي بلکه هغه ته مجدد ، مصلح يا نبی ووايي (ويي مني) او يا هغه مومن اومسلمان وگڼي نو هغه وگړي هم د اسلام له دايري څخه بهر دی . د داسې دعوا کونکو د را څرگندیدو په هکله د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه په زیات شمیر احادیثو کی وړاند وینی شته : لکه چی فرمایي:

۱- حدیث:

عن ثوبان رضی الله عنه ، فی حدیث طویل ، انه سیکون فی امتی کذابون ثلاثون کلهم بزعم انه نبی الله ، و انا خاتم النبیین، لا نبی بعدی (رواه ابوداود والترمذی ، هو فی مشکوة المصابیح ۴۸۷م مخ) ژباړه : په یوه (اوږده) حدیث کی ثوبان رضی الله عنه څخه روایت دی چی په کی راغلی ؛ بی شکه چی زما په امت کی به دیرش ستر او کوچنی درواغژن او غولونکی (فریب ورکونکی) راپیداشی . هر یو به دعوا کوی چی زه د الله تعالی نبی یم ، او حال داچی زه خاتم النبیین یم ، زما څخه وروسته هیڅ نبی نشی راتلای .

۲- حدیث:

عن ابی هريرة رضی الله عنه: ان رسول الله صلی الله علیه وسلم قال: لا تقوم الساعة حتی تقتتل فئتان عظیمتان تكون بينهما مقتلة عظيمة و دعوا هما واحدة ، و حتی یبعث دجالون کذابون قریبا من ثلاثین کلهم یزعم انه رسول الله (رواه البخاری ۱-۱۰۵۴ او مسلم)

ژباړه : د ابوهریره رضی الله عنه څخه روایت دی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چی : ترهغوپوری به قیامت قایم نه شی تر څو چی دوه ستری ډلی یوله بله سره و جنگیږي ، دهغوی تر مینځ به ستر جنگ وشي او دهغوی دعوا به یواځی یوه وی ، او ان تردی پوری چی نژدی دیرش کسه فریب ورکونکی اودرواغژن وگړي به پیدا کیږي هریو به دعوا کوی چی هغه د الله تعالی رسول دی .

داسلام تاریخ گواه دی چی ددی ټولو وړاند وینو ریښتونولی وخت پر وخت په مختلفو اسلامی هیوادونو کی را څرگندیږي او دهغوی عاقبت د تاوان (خسران) په شکل کی را څرگند شوی دی .

په اوسنی وخت کی د هندو پاکستان په سیمه کی د دی وړاند وینی تر ټولو ستر مصداق ، د مرزا غلام احمد قادیانی ، دنبوت او رسالت دعوا ده . دهغه فریب ، غولونه ، عیاری او مکاری ، تدلیس او تلبیس تر ټولو زیات دی . او دا فتنه په یو شمیر اسلامی هیوادونو او په غربی او افریقایی هیوادونو کی ډیره زیاته خپره شوی ده ، ځکه چی

دهغی ملاتړ او سرپرستی د هماغه لمړۍ ورځې څخه را پدېخوا تر نن ورځې پورې دا نگرېزانو حکومتونه کوي . ددی فتنې په مقابله او مخالفت کې د اسلامي امت علماو او پوهانو زیات شمیر کتابونه لیکلي دي چې په هغوی کې ددغې دجال ، خبیث او بداخلاقي په پوره تفصیل سره د اسلامي امت تر مخ ایښوول شوی او واضح کړل شوی ده ، دداسې لیکنو او تصنیفاتو په موجودیت کې ما دا ضرورت نه محسوساوه چې زه هم یو څه ولیکم . خو داسې څه عوامل مخته راغله چې دهغې په واسطه زه هم دی ته تیار شوم چې په دی هکله څه ولیکم:

د لیکلو لمړۍ علت داو چې : دداسې فتنې د مقابلي له پاره هر ډول جهاد کولو ته اړتیا ده ، او دهغې له ډلې څخه دقلم په واسطه دعوت اوجهاد د ټولو علماوو فریضه او مسولیت دی . نو ما دا لنډه شانته رساله په همدغه نیت ولیکله ؛

ترڅو د(فالذین آمنوا و عزروه و نصره) په ډله کې په داخلیدو سره دلیکونکي له پاره د نجات ذریعه و گرځي .

دویم علت داو چې : انسان په طبیعي توگه دهغې وگړو د ویناو ، لیکنو او تصنیفاتو او تالیفاتو څخه گټه اخلي د کومو سره چې هغه عقیدت او مینه ولري . که څه هم د مرزاییت د تردید په هکله زیات شمیر علماو او مشایخو تصنیفات کړي ، چې په ځانگړي توگه د شیخ ثنالله امرتسری ، مولانا ارشاد الحق اثری ، مولانا محمد حنیف ندوی اوالشیخ صفی الرحمن مبارکفوری حفظهم الله تالیفات او رسایل د یادونی وړ دي .

خو دغربي هیوادونو څخه افغاني او پاکستانی دوستانو زما څخه غوښتنه وکړه چې په دی مهمه مسله باندې ستا لیکنې (تصنیف) ته سخته اړتیا ده . په دی خاطر ما د همدې مصنیفینو سره په صف کې د خپل ځان د ورگډولو له پاره ، دا د خپل ځان له پاره سعادت او ستر جهاد و گاڼه .

الله تعالی دی مو نږ ته صحیح نیت او خپله رضا (ابتغاً وجه الله) را په برخه کړي او دغه رساله دی په خپله بارگاه کې قبوله کړي ، او همدا راز دی دغه رساله د ټولو مسلمانانو له پاره ددغې خطرناکې فتنې څخه د خوندي پاته کیدو ذریعه وگرزوي . و ماذالک علی الله بعزیز .

په دی رساله کې ۱۵ بابونه دي:

۱- لمړۍ باب د نبوت دپای (د ختم) د اثبات له پاره د (۳۰و) قرانی مبارک آیتونو څخه استدلال او د خاتم لغوی تحقیق او څېړنه .

۲- دویم باب د نبوت دپای (د ختم) له پاره د (۱۹و) نبوی احادیثو څخه استدلال .

۳- دریم باب هغه مبارک آیتونه چی مرزاییان یی د دنبوت د اجرأ له پاره تری په باطله توگه استدلال کوی، او دهغی خوابونه:

۴- څلورم باب دنبوت او رسالت تر مینځ لغوی او اصطلاحی توپیر (چی په هغی کی د ظلی، بروزی، او مجازی له پاره هیڅ ځای نشته)

۵- پنځم باب د ختم نبوت په مسله کی د عیسی علیه السلام دنزول په هکله شکوک او د هغی له منځه وړل.

۶- شپږم باب د عیسی علیه السلام د نزول په هکله د مرزاییانو تحریف او د توفی د لفظ معنی.

۷- اوم باب دمرزا غلام احمد د پیداکیدو او مړینی وخت، او دهغی د ژوند حالات، چی دنبوت دصفت سره کاملاً مخالف دی.

۸- اتم باب دمرزا مختلفې ناروغتیاوی، چی په مجموعی توگه تری انبیا علیه السلام خوندي ساتل شوی دی.

۹- نهم باب دمرزا مختلفې دعوای، دهغی منازل او عجایبات.

۱۰- لسم باب د قرانی آیتو له مخی د مرزا په کفر استدلال.

۱۱- یولسم باب د جهاد څخه انکار کول، د انگریزانو سره دوستی او دمسلمانانوسره د اړیکو شلول.

۱۲- دولسم باب د مرزا ناوړه او دفسق نه ډک کارونه، چی دنبی عصمت تری په شرعی توگه ضروری دی.

۱۳- دیارلسم باب د مرزا لیونتوب او پاگلتوب (معتوه کیدل)

۱۴- څوارلسم باب د مرزا وړاند وینی، چی ټولی غلطی وختلی.

۱۵- پنځلسم باب دمرزا اکاذیب، مباحله او دمحمی پریکړی

لمړۍ باب د نبوت د پايي ته درسيډو (د نبوت د ختم) د ثبوتولو لپاره د قراني اياتونو څخه استدلال:

لمړۍ دليل:

والذين يؤمنون بما انزل اليك و ما انزل من قبلك . (البقرة ٤)

ژباړه : او هغه وگړو چې په هغه كتاب يي ايمان راوړي چې پر تا نازل شوى اوپه هغو چې له تا څخه مخته نازل شوى دى.

داستدلال كولو لار:

كه چيرى د محمد رسول الله څخه وروسته دكومى وحى د نازلېدو امكان واى نو د متقينو(پرهيزگارانو) لپاره به په هغوباندې هم د ايمان راوړل فرض گرزيدل، نوحتما به يي دا ويلي و چې: و ما انزل من بعدك (او هغه څه چې له تا وروسته نازلېږي).

خو تر هغو چې په قران كريم كى دنازل شوو كتابونو او يا په رالېږل شوو رسولانو باندې ايمان راوړل فرض كړل شوى دى نو هلته په هيڅ كومه موضوع كى د (وبعدك) يادوونه نه ده شوى ، نو ددى څخه دا په ډاگه شوى چې د وحى د نزول پاى ته رسيدل (اختتام) په محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم باندې شوى دى.

د يوه شك دله منځه وړل:

مرزايبان (احمدى ډله) واى چې دمرزا د نبوت يادونه په (وبلاخه هم يوقنون) كى راغلى ده . ځكه چې د(وبلاخه) څخه (د بالنبوة او الرسالة الاخرة) مقصد دى.

ځواب :

لمړۍ خبره داده چې دا څرگنده او ښكاره ناپوهى (اوجهل) دى . ځكه چې د هر صفتى اسم (نوم) له پاره، هلته چې موصوف محذوف وى نو د هغى له پاره د استعمال قرينه لازمه وى . خو په قران كريم ، احاديثو اود عربى لغاتو په هيڅ ځاى كى د (النبوة و الرسالة الاخرة) الفاظ نه دى استعمال شوى.

دويمه خبره داده چې :دا چې دغه آيت ، د دوه يا درى نورو ځايون څخه پرته ، پر نازل شويو كتابونو باندې د ايمان دراوړلو وروسته د (وبلاخه) د جملې يادونه نه ده شوى.

دریمه خبره داده چی که چیری دلته د (بلاخرة) خُخه د (نبوة) مقصد واخستل شی نو په آخرت (قیامت) یاندی ایمان راوړل چی د تقوی (پرهیزگاری) له پاره قطعی فرض دی ، یادونه به چیرته ولاړه شی.؟ نوددی خخه په ډاگه کیږی چی میرزایی ډله د آخرت نه هم منکر دی .

دویم دلیل:

یا ایهاالناس اعبدا ریکم الذی خلقکمالایة. البقرة ۲۱

ژباړه: ای انسانانو، دخپل هغی پالونکی (رب) بندگی وکړی چی تاسی یی پیدا کړی یاست.

د استدلال کولو لار:

دا وینا عامه او ټولو انسانانو ته شوی ده او په قرانکریم کی (۱۹) ځایه راغلی ده. د (الناس) په لفظ کی ټول انسانیت شامل دی او د قرانکریم د نزول خخه نیولی تر قیامته پوری په کی ټول انسانان رانغبتل شوی دی.

پوښتنه :

یوچاته د اواز کولو په وخت کی د هغه موجودیت ضروری دی نو د نه موجود (غایبو) وگړو له پاره دا اواز څنگه صحیح کیدای شی ؟

ځواب: د لغت پوهانو او مفسرینو دغه عمومیت ته دتنزیلی خطاب نوم ورکړی دی. (تنزیلا للمعدوم منزلة الموجود) یعنی نشته (معدوم) یی موجود فرض کړی او اواز یی ورته کړی . نو کله چی ددی خطاب (اواز او وینا) په وړاندی ټول هغه انسانان چی تر قیامته پوری پیداکیږی مکلف شوی دی نو هغه ټول انسانان د محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم امتیان او پیروان دی چی د قیامت تر ورځی پوری را پیدا کیږی . په دی اساس په دی دوران کی د بل کوم نبی د راتللو اړتیا نه پیدا کیږی.

دغه عمومی وینا (خطاب) لکه څنگه چی دبندگی د بلنی (توحید) سره یو ځای دلته راغلی ،نو په همدی توگه د محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم د رسالت د عمومیت له پاره هم ده . لکه چی فرمایلی یی دی :[یا ایهاالناس قد جأکم الرسول بالحق من ربکم](النساء ۱۷۰)

ژباړه : بی له شکه ، تاسی ته ستاسی د پالونکی رب له لوری په حق سره رسول راغلی دی.

[قل یا ایهاالناس انی رسول الله الیکم جمیعاً](اعراف ۱۵۸)

ژباړه :وویاست ، ای انسانانو ! زه تاسی ټولو ته د الله جل جلاله له اړخه رسول (استازی) یم.

[قل يا ايها الناس انما انا لكم نذير مبين.] (حج ٤٩)

ژباړه : وواياست چي اي انسانانو! زه تاسي ته ښکاره وپرونکي يم.

د قرانکريم د عمومي نزول په هکله هم الله تعالي فرمايلي دي چي:

[يا ايهاالناس قد جأتکم موعظة من ربکم و شفاً لِمافی الصدور] (يونس ٥٧)

ژباړه: اي انسانانو! تاسي ته ستاسي د رب له لوري پند او نصيحت راغلي ، او هغه د هغو ناروغيو لپاره (چي په سينو کي دي) شفا ورکونکي دي.

[قل يا ايهاالناس قد جأتکم الحق من ربکم] (يونس ١٠٨)

ژباړه : اي انسانانو ! تاسي ته ستاسي د رب له لوري حق راغلي دي.

نو اوس ددي عامو خطابونو (ويناو) څخه ښه په ډاگه کيږي چي محمدرسول الله صلي الله عليه وسلم او قرانکريم د قيامت تر ورځي پوري د ټولو مکلفو انسانانو له پاره رالېږل شوي دي . په دي دوران کي د بل کوم نبي او يا کوم کتاب نوم نه دي راغلي او نه را تلای شي

دريم دليل:

[قل ان کنتم تحبون الله فاتبعوني يحببکم الله و يغفرلکم ذنوبکم](ال عمران)

ژباړه : وواياست ! که چيري د الله جلا جلاله سره محبت کوي. نو زما تابعداري وکړي ، الله تعالي به له تاسي سره محبت وکړي او ستاسي گناهونه به درته و ښي.

د استدلال کولو لار:

په دغه مبارک ايت کي د الله جل جلاله د محبت تر لاسه کول او د گناهونو د ښيني له پاره ځانگړي شرط د محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم تابعداري ښوول شوي ده. که چيري د هغه (ص) وروسته د بل کوم نبي د راتگ امکان موجود وايي نو ضرور به يي دهغي د تابعداري هم مشروط کړي وايي . لکه چي ددي حديث څخه دا ثابتيږي چي که چيري فرض کړو چي کوم نبي ژوندي هم وای نو په هغه به هم د رسول الله (ص) تابعداري لازمه وای . حديث دا ډول دي:

[عن جابر رضی الله عنه عن النبي صلی الله عليه وسلم ﴿؟﴾ الى ان قال: ولو كان موسى حيا لما وسعة الا اتباعي](د) بيهقي او الدارمي د روايت له مخي ، په ښه سندونو سره)

ژباړه: جابر رضي الله عنه څخه روايت دی چې نبی صلی الله علیه وسلم و فرمایل: که چیرې فرض کړو چې موسی علیه السلام ژوندی وای نو هغه ته به هم زما له تابعدارۍ پرته بله کومه لاره نه وایي (یعنی ضرور به یې زما تابعداري کړی وای).

متوجه اوسۍ چې مرزاییان (احمدی ډله) وایي چې په تفسیر ابن کثیر کی دا الفاظ راغلي دي: (لوکان موسی و عیسی حیین لما وسعهما الا اتباعی .) یعنی که فرض کړو چې موسی او عیسی دواړه ژوندی هم وای نو هغوی به ضرور زما پیروی کړی وای .

ددی وینا څخه د هغوی موبښی د عیسی علیه السلام د ژوندانه څخه منکریدل او دعیسی علیه السلام د مړینې ثابتول دي.

خواب:

ابن کثیر دغه حدیث د (ال عمران او الکهف) د سورتونو په تفسیر کی بیان کړی دی . خو په دواړو ځایو کی دهغی سند نه دی ښوول شوی ، په داسی حال کی چې د سند پرته هیڅ حدیث د منلو وړ نه گرځي . داسی بریښی چې دا الفاظ کوم باغی انسان دخپله ځانه په تفسیر ابن کثیر کی ورننویستی وی ، ځکه چې د ابن کثیر (رح) عادت دی چې هیڅ حدیث د سند پرته نه بیانوی ، نو دا حدیث به یی د سند پرته ولی ذکر کړی وی ؟ دا په داسی حال کی دی چې ابن کثیر د عیسی علیه السلام د ژوند او د هغه د نزول په هکله (ال عمران) د سوری په تفسیر کی ډیر زیات مستند احادیث را وړی دی ، نو دهغوی ټولو په مقابل کی دداسی یوه بی سنده حدیث د راپلو معنی به څه وی ؟

څلورم دلیل:

لقد من الله على المؤمنين اذ بعث فيهم رسولا من انفسهم يتلوا عليهم اياته و يزكيهم و يعلمهم الكتاب و الحكمة و ان كانوا من قبل لفى ضلال مبين (ال عمران ١٦٤)

ژباړه: بې له شکه چې الله (ج) پر مسلمانانو احسان کړی چې د همغوی څخه یې هغوی ته رسول (استازی) ورولیږه ، چې هغوی ته د هغی جل جلاله ایتونه لولی او او ورته اوړوی یی ، او هغوی پاکوی او کتاب او حکمت ورزده کوی ، که څه هم ، پخوا له دی څخه ټول خلک په لار ورکیو کی پراته و.

د استدلال کولو لار:

په دغه مبارکي ايت کي د(المومنين) څخه ټول د ايمان خاوندان ، د قران د نزول څخه تر قيامته پوري ، مراد دی . دلته د تخصيص او ځانگړتياو له پاره کوم دليل نه شته ، نو تر قيامته پوري ، دالله (ج) له اړخه دمحمد رسول الله صلی الله عليه وسلم بعثت په ټولو مؤمنينو باندی ډیر ستر احسان دی . نو که چیري د هغی وروسته د بل کوم نبی د جوړیدو او راتللو امکان موجود وایی نو ددی احسان په کولو سره به الله (ج) د هغه نوم هم یاد کړی و . او یا به یی په (المؤمنين) کی د هغه تخصيص او تحديد کړی وای چی دا احسان د هغه فلانکی نبی تر راتگه پوري دی !

نو څرگنده شوه چی دمحمد رسول الله صلی الله عليه وسلم نه وروسته ، د میرزاغلام احمد د نبوت دعوا پر مؤمنينو باندی د الهی د احسان دله منځه وړل ، بلکه د ظلم او تیری سره برابر ه ده . (فکلا و حاشا)

پنځم دليل:

اليوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام دینا (المایده ۳)

ژباړه: نن می تاسی ته ستاسی دین کامل (پوره) کړ . او پر تاسی می خپل انعام تکمیل کړ ، اوستاسی له پاره د اسلام پر دین باندی راضی شوم.

د استدلال کولو لار:

په دغه مبارک ايت کی الله تعالی ، محمدرسول الله صلی الله عليه وسلم او امت ، دواړه مخاطب کړی او فرمایلی یی دی چی (نن د عرفی ورځ او دجمعی ورځ د هجرت لسم کال) ماستاسی له پاره ستاسی دین پوره او تکمیل کړ او خپل نعمت می هم پر تاسی تمام کړ او دغه د اسلام دین می له تاسی له پاره غوره کړ .

د اتمام او اکمال تر مینځ توپیر دادی چی اکمال د ذواتو او د احکامو د اصولو له پاره استعمالیږی . او اتمام د صفاتو ، فروعو او د هغی دوضعی له پاره استعمالیږی . نو د اکمال سره یی ددین لفظ په دی خاطر راوړی دی چی ددین څخه مراد اصول دی او د اتمام سره یی د نعمت لفظ په دی خاطر په ځانگړی توگه یاد کړی دی چی د نعمت اطلاق په صفتونو ، کیفیتونو او دهغی په شکل او وضعی باندی کیږی .

زیښنه یی داشوه چی: محمدرسول الله (ص) ته ددین اصول په مکمله توگه او ددین فروع په پوره پوره ډول ورکړل شوی دی او دغه ټول د قرنکریم او احادیثو په بڼه کی موجود دی . نو د اکمال او اتمام نه وروسته ، د اسلام په دین

کی د کوم زیادت او یاد کمښت د پیدا کیدو ځای نه شته ، او دا پریکړه تر قیامته پوری موجوده ده ، نو بیا د بل نبی د راتلو اړتیا له کومه را غله ؟

خو که چیری له دی وروسته هم، دا فرض کړو ، چی نبوت جاری دی نوبیا به د هغی نبی اونیوت گټه څه وی ؟ پرته له دی چی هغه کوم حکم منسوخ کړی او یا دخپله ځانه کوم حکم ورزیات کړی ، چی په دی صورت کی ددی ایت څخه انکار کول لازمی گرځی .

شپږم دلیل:

قد جأکم من الله نور و کتاب مبین . یهدی به الله من اتباع رضوانه سبل السلام و یخرجهم من الظلمات الی النور باذنہ و یهدیهم الی صراط مستقیم (المایده ۱۶)

ژباړه : بی له شکه ، تاسی ته د الله (ج) له لوری نور او واضح کتاب راغلی ، چی ددی په واسطه الله (ج) هغوی ته ، چی د خپل رب د خوشحالی د ترلاسه کولو هڅی کوی ، د سلامتی لاری ور ښی ، او دخپل توفیق په واسطه یی دتیارو څخه د رڼا لوری ته باسی او په نیغه لاره یی لارښوونه کوی.

د استدلال کولو لار:

په دغه مبارک ایت کی په څرگنده توگه ویلی چی رسول الله (ص) او قرانکریم همیشنی نور او لارښوونه ده ، چی په ذریعی یی منونکوته د سلامتی په لور د تلونکو لارو په لور لارښوونه کیږی . او د الله (ج) په اجازی سره د ټولو تیارو څخه د نور په لوری د نجات او خلاصون لاره ورته په گوته کیږی . او د (عقایدو له اړخه) ورته په نیغه لاره د تللو لار ښوونه کیږی.

په رسول الله (ص) او قران کریم کی دغه صفات تر قیامته پوری موجود دی . نو بیا ددی وروسته کوم نبی او وحی ته څه اړتیا لیدل کیږی ؟ بلکه دداسی وگړی راتگ به ، چی دناممکناتوڅخه دی ، د نبی (ص) او قران کریم د نورانیت د صفت له پاره د خسوف او کسوف په څیر گرځی چی په شرعی توگه یی هیڅ امکان نشته.

په دی ایت کی دری جملی راغلی دی او په هره جمله کی بیلی بیلی گټی او موښی پرتی دی . په لمړۍ جمله کی د(سبل السلام) د لفظ څخه مراد شرعی اعمال او ددین ټول فروع او جزییات شامل دی نو په دی خاطر یی دلته د (سبل) لفظ جمع استعمال کړیده (په قرانکریم کی چی په کومو ځایو کی هم د سبیل لفظ د مفرد په توگه یاد کړل شوی دی نو هلته یی مقصد اصول وی چی د ټولو انبیاء(ع) له پاره یو شان دی .) او په بله جمله کی یی د

ټولو کفریاتو، شرکياتو، بدعاتو او خرافاتو څخه د په څنگ کیدو یادونه شوی ده او دا ټول د (ظلماتو) په لفظ کې را ټول شوی دی.

او په دریمه جمله کې ټول ایمانیات او عقاید داخل دی چې پر هغوی ټولو د (صراط مستقیم) لفظ په مفرده توګه دلالت کوي.

زیښه یی دا شوه چې د نبی (ص) او قرانکریم په واسطه دغه دری واړه ګټې تر لاسه کیدای شي او دا د مکمل دین څخه عبارت دی. نو بیا ایا د قرانکریم او نبی (ص) څخه وروسته تر قیامته پوری بلی وحی ته او یا د وحی خاوندته د راتلو اړتیا شته؟

اووم دلیل:

يا اهل الكتاب قد جاكم رسولنا يبين لكم على فترة من الرسل ان تقولوا ما جا نا من بشير ولا نذير فقد جا اكم بشير و نذير والله على كل شي قدير (المائدة ١٩)

ژباړه: ای د کتاب خاوندانو! په یقین سره چې زموږ رسول تاسی ته د رسولانو د یو څه ځنډ وروسته در ورسید، چې تاسی ته په ډاګه او څرګنده توګه (زما آیتونه) بیانوی تر څو ستاسی له پاره دا خبره (عذر) ونه ګرځی چې موږ ته کوم دنیکی او یا بدی څخه د خبرونی له پاره څوک نه و راغلی. نو اوس په یقین سره تاسی ته زیږی درکونکی او پوهه ونکی در ورسید او الله تعالی په هر څه باندی قادر دی.

دا استدلال کولو لار:

ددی مبارک ایت مضمون او مفهوم دادی چې د کتاب پر خاوندانو د حجت د جوړولو په خاطر یواځی د محمدرسول الله (ص) په مبعوث کیدو او استازی توب باندی بسنه شوی ده. او د هغی (ص) د استازیتوب او بعثت په واسطه پر هغوی باندی حجت پوره کړای شوی دی. په دی اساس د هغه (ص) نه وروسته کوم وګړی ته (که هغه مرزایی وی او که بل څوک) دا موقع او فرصت نه دی ورکړل شوی چې هغه د خپل کاذب (درواغن) نبوت په واسطه پر اهل کتابو حجت قایم کړی.

اتم دلیل:

وانزلنا الیک الكتاب بالحق مصدقا لما بین یدیه و مهیمنا علیه فاحکم بینهم بما انزل الله.... الاية (المائدة ٤٨)

ژباړه: او موږ پر تاباندی د حق سره دا کتاب رانازل کړی دی، چې د خپله ځانه مخته (زموږ له اړخه) د راغلیو کتابونو تصدیق کوی او دهغوی ساتونکی دی، نو دهغوی تر مینځ د الله (ج) د رالېږل شوی کتاب په اساس پریکړی کوه

د استدلال کولو لار:

الله تعالی په (تیرو شوو ایتونو کی) دتورات او انجیل کی د یادوولو وروسته ، اوس دلته د قرانکریم د نازلیدو یادونه کړی ده او دهغی سره یو ځای یی رسول الله (ص) ته حکم کړی چی د ټولو وگړو (کتابی او غیر کتابی) تر مینځ د همدی کتاب (قران کریم) له مخی پریکړی کوه . همدا راز د ډیرو قطعی نصوصو څخه په ډاگه او ثابته دی چی د قرانکریم پریکړی به تر قیامته پوری جاری وی . او د (بینهم) لفظ هم په عمومی توگه تر قیامته پوری ټول مکلفین په خپلی غیر کی را اخلی . نو اوس کوم بل چاته ددی اجازه نشته چی د قرانی پریکړو وروسته ، خپلو احکاماتو ته د وحی د رنگ په ورکولو سره، هغه جاری کړی.

نهم دلیل:

یا ایها الرسول بلغ ما انزل الیک من ربک و ان لم تفعل فما بلغت رسالته (المایدہ ۶۶)

ژباړه : ای رسول! هر هغه څه چی تاته ستاد رب دلوری په تا نازل شوی دی خلکو ته ورسوه ، خو که چیری تا داسی ونکړل نو تا د الله تعالی پیغام نه دی رسولی.

د استدلال کولو لار:

په دی مبارک ایت کی محمدرسول الله صلی الله علیه و سلم ته ویل شوی دی چی قرانکریم په داسی امانتداری او مسؤولیت سره (خلکو) ته ورسوه چی یوه کلیمه او یو حرف یی هم (خلکو) ته د ور رسیدو پرته پاته نشی . (اومونږ په دی ایمان لرو چی نبی (ص) (انسانیت ته) قرانکریم په پوره اومکمله توگه ور رسولی دی) نو اوس مونږ د ختم نبوت دمنکرینو څخه پوښتو چی نبی صلی الله علیه وسلم په کوم یوه آیت او کوم یوه حدیث کی د مرزا غلام احمد نوم او یا د هغه د نبوت یادونه کړی ده ؟ (کلا و حاشا)

او د (مبشرا رسول یأتی من بعدی اسمہ احمد) څخه چی قادیانیان کوم استدلال کوی نو دهغی ځواب به انشاءالله تعالی په خپل باب کی راشی.

لسم دلیل:

و اوحى الى هذا القرآن لا نذركم به و من بلغ (انعام ١٩)

ژباړه : او ماته دا قران د وحی په ډول را لیږل شوی دی چی زه دهمدی (قران) په ذریعه تاسی وویروم ، او هغوی(هم) چی دغه قران ورته ورسپړی .

داستدلال کولو لار:

په دغه مبارک ایت کی (ومن بلغ) په (کم) باندی معطوف دی یعنی د قران د نازلیدو د وخت ، د هغی د مخاطبینو له پاره، محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم د ویرونکی (نذیر) په توگه مبعوث شوی دی نو کومو خلکو ته چی تر قیامته پوری دا قران ور رسپړی نو د هغوی نذیر(ویرونکی) هم همدا محمد صلی الله علیه وسلم دی نو په مینځ کی بل کوم نذیر (نبی) ته له کومه اړتیا را پیدا شوه ؟

یولسم دلیل:

اولک الذین هدی الله فبهذا هم اقتده قل لا اسئکم علیه اجرا ان هوا الا ذکرى للعالمین (انعام ٩٠)

ژباړه : همدا خلک داسی و چی الله تعالی ورته لارښوونه کړی وه . ته هم د همغوی په لار ولاړ شه ، تاسی وواياست، چی زه له تاسی څخه په دی کومه معاوضه نه غواړم ، دا خو یواځی د ټولو جهانیانو له پاره یو نصیحت او پند دی.

د استدلال کولو لار:

ددی مبارک ایت مفهوم دا دی چی زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم ته حکم شوی و چی دپخوانیو، تیرو شوو، او په ځانگړی توگه د یاد کړل شوو انبیاء(ع)اقتدا کوه، او هغه صلی الله علیه وسلم ضرور د هغوی اقتدا کړی ده نو زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم د رسالت او نبوت د ټولو کمالاتو مجموعه ده نو د هغی صلی الله علیه وسلم نه وروسته د بل ناقص الصفات نبی جوړښت ته اړتیا له کومه را پیدا شوه ؟

په همدی توگه په دی ایت کی قران کریم ته (ذکرى للعالمین) ویل شوی دی او عالمین هغه خلک دی چی تر قیامته به راځی ، نو د قران په څیر د یوه مکمل کتاب نه وروسته د بل نبی د راتگ له پاره اړتیا څه ده ؟

دولسم دلیل:

و تمت کلمة ربک صدقا و عدلا لا تبدل لکلماته و هو السميع العليم (انعام ١١٥)

ژباړه : ستا د پروردگار (رب) کلام د ريښتونولي او انصاف له اړخه کامل دی . ددی کلام کوم بدلونکی نه شته او هغه ذات (ج) ښه اوریدونکی او پوهیدونکی دی.

د استدلال کولو لار:

قرانکریم د ريښتونولي او عدالت ، او د نه بدلون له اړخه په پوره توگه کامل او بی نمونی کتاب دی . او دغه صفات به په دی کتاب کی تر قیامته پوری موجود وی . نو ددی په موجودیت کی د بلی کومی وحی او نبوت اړتیا نه احساسیږی . او په ځانگړی توگه د (مرزاییانو) دغه ددرواغو نبوت چی د قرانکریم د ځینو احکامو د منسوخولو هم مدعی دی . دداسی وگړی په درواغجنوالي او دجالیتوب کی هیڅ شک نه شته.

دیارلسم دلیل:

الذین يتبعون الرسول النبي الامي الذي يجدونه مكتوبا عندهم بي الوراة و الانجيل يأمرهم بالمعروف و ينهاهم عن المنكرالاية (اعراف ۱۵۷)

ژباړه : کوم خلک چی دداسی رسول او امی نبی تابعداری کوی کوم چی دا خلک دخپلو ځانو سره په توات او انجیل کی لیکلی مومی ، او هغوی ته په نیکو کارونو (خبرو) حکم کوی او د بدوکارونو (خبرو) څخه یی منه کوی.

د استدلال کولو لار:

د آیت د سیاق څخه په ډاگه کیږی چی د الله جل جلا له د عذاب څخه د خوندي پاته کیدو له پاره څلور شرایط ایښوول شوی دی . (تقوی) ، (د زکوۍ ورکړه) ، (په آیتونو ایمان درلودل) ، او (د اخری رسول [محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم] اتباع کول) . او د آیت په اخر کی فرمایلی دی چی په رسول (ص) باندی ایمان او د هغه (ص) بسپنه (نصرت) او د قرانکریم تابعداری کول د بريالیتوب وسایل دی او دا حکم تر قیامته پوری جاری دی.

که چیری د هغه (ص) نه وروسته په شرعی توگه د کوم رسول د راتللو امکان موجود وای نو دهغی تابعداری او پر هغی باندی د ایمان را وړلو شرط به ضرور ایښوول شوی و . خو کله چی داسی کوم شرط د سره موجود نه دی نو ددی څخه دا په ډاگه شوه چی د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم نه وروسته د نبوت دهیڅ یودعوا لرونکی خرافات به و نه منل شی.

څلوارلسم دلیل:

لقد جأتكم رسول من انفسكم عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمومنين روف رحيم (التوبه ١٢٨)

ژباړه : په يقين سره تاسي ته داسي يو پيغمبر تشریف را وړي چي همستاسي له جنسه دي . چاته چي ستاسي د زيانمنۍ خبره ډيره درنده تماميږي ، هغه ستاسي د گټو او خير ډير ، ډير غوښتونکي دي ، د ايمان پر خاوندانو ډير مهربانه او شفيق دي .

داستدلال کولو لار:

په دي مبارک آيت کي دي امت ته په عامه توگه خطاب کيږي چي حکم يي تر قيامته پوري جاري دي او ياد کړل شوي صفات يواځي محمدرسول الله (ص) ته ځانگړي شوي دي نو څرگنده شوه چي د هغه صلي الله عليه وسلم نه وروسته د نبوت د اجرا هيڅ اړتيا نشته او نه داسي صفات محمدرسول الله صلي الله عليه وسلم نه وروسته په بل کوم وگړي کي پيدا کيدای شي.

پنځلسم دليل:

وما ارسلنا من قبلك الا رجالا نوحى اليهم من اهل القرى (يوسف ١٠٩)

ژباړه : ستا څخه دمخه چي مونږ د کليو خاوندانو ته څومره استازي استولي و ، هغوي ټول نارينه و.

د استدلال کولو لار:

په دي مبارک آيت کي د الهي د قانون يادونه شوي ده او هغه دا چي دالله (ج) استازي تل نارينه وي او دهمدي قانون لاندې يواځي (من قبلك [ستا څخه دمخه]) يادونه شوي ده نو که چيري دغه (مرزا) استازي وايي نو په دي قانون کي دداخليدو له پاره د (من بعدك) لفظ زياتول په کار و . نو ددي نه په ډاگه شوه چي رسالت په رسول الله صلي الله عليه وسلم باندې پای ته رسيدلی دي.

شپاړسم دليل:

کذلک ارسلناک فی امة قد خلت من قبلها امم لتتلو عليهم الذی اوحينا اليک. (رعد ٣٠)

ژباړه : په دي توگه مونږ ، ته ، هغه امت ته ليږلي يي چي تر هغوي د مخه ډير امتونه تير شوي دي ، تر څو ته هغوي ته ، هغه وحی چي زمونږ له اړخه تاته درغلي ، واوروي.

د استدلال کولو لار:

په دی مبارک آیت کی په داسی یوه قوم کی د رسول الله صلی الله علیه وسلم د مبعوث کیدو یادونه شوی ده چی صفت یی دادی (قد خلت من قبلها امم) . نو که چیری ددی امت نه وروسته بل کوم امت (مرزایی ډله) د الله تعالی په وړاندی په حق او هدایت سره وایی . نو حتمابه یی ویلی وای چی (وتاتی من بعد ها امة). خو داسی هیڅکله هم نه دی ویل شوی . نو ددی څخه دا څرگنده شوه چی همدغه امت تر ټولو اخری امت او تر ټولو غوره او افضل امت دی . که چیری میرزاییان کومه ډله وی نو هغوی به د لار ورکی او گمراهی ډله وی او دهغی استازی به هم درواغجن او دجالان وی.

اولسم دلیل:

انا نحن نزلنا الذكر و انا له لحفظون . (الحجرات ۹)

ژباړه : مونږ پخپله دغه قران نازل کړی او مونږ پخپله ددی ساتونکی یو.

د استدلال کولو لار:

په دغه مبارک ایت کی ، الله تعالی د قران د همیشنی ساتنی او خونديتوب وعده کړی ده ، او دغه قران به د خپل حقانیت او ریښتونولۍ سره تر قیامته پوری خوندي وی او ښکاره ده چی قران زمونږ د نبی صلی الله علیه وسلم د رسالت (استازیتوب) کتاب دی . نو څرگنده شوه چی د نبی صلی الله علیه وسلم رسالت تر قیامته پوری جاری دی ، په دی اساس په دی دوران کی د بل چا د رسالت او استازی کیدو له پاره ځای نه پیدا کیږی.

اتلسم دلیل:

وما ارسلناک الا رحمة للعالمین (انبیا ۱۹۷)

ژباړه : او مونږه ، ته ، د ټولو نړیوالو له پاره رحمت جوړ او استولی یی.

د استدلال کولو لار:

الله تعالی په ډاگه فرمایلی دی چی یواځی رسول الله صلی الله علیه وسلم د عالمیانو رحمت دی ، او د عالمیانو د کلیمی اطلاق تر قیامته پوری په ټول عالم کیږی . د مرزاییانو د نبوت مفروضه که چیری رحمت وی نو د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم د عالمیانو د رحمت (رحمت للعالمین) په صفت کی درز را پیدا کیږی چی په ډاگه کفر دی . نو څرگنده شوه چی د مرزا (درواغجنه) دعوه پر هغه د لعنت سبب گرځی او سوچه دجل او غولونه ده .

نولسم دلیل:

تبارک الذی نزل الفرقان علی عبده لیكون للعالمین نذیرا (فرقان ۱)

ژباړه : د ډیر زیات برکت خاوند دی هغه الله تعالی ، چی پر خپل بنده یی فرقان (بیلونکی د حق او باطل) را نازل کړ ، تر څو هغه د خلکو لپاره خبرونکی او پوهونکی (ویرونکی) و گرځی.

د استدلال کولو لار:

د (لیکون) په ضمیر کی دوه احتمالات شته . (۱) بنده (عبد) ته راجع دی یا (۲) فرقان ته . دغه دواړه احتمالات صحیح دی او یو مقصد ثابتوی. او په (العالمین) کی ټول انسانان او پیریان تر قیامته پوری داخل دی.

زیښه یی داشوه چی تر قیامته پوری دټولو انسانانو او پیریانو له پاره یواځی یو نذیر (پوهونکی او ویرونکی) شته او هغه محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم او پر هغی باندی نازل کړل شوی قران کریم دی . نو دهغی (ص) د نبوت نه وروسته د بل کوم نبوت او کتاب له پاره کوم ځای خالی نه دی پاته.

شلم دلیل:

لقد کان لکم فی رسول الله اسوة حسنة لمن کان یرجو الله و الیوم الآخر و ذکر الله کثیرا. (احزاب ۲۱)

ژباړه : یقینا ستاسی له پاره په رسول الله صلی الله علیه وسلم کی ډیره ستره نمونه موجوده ده . د هر هغه چا له پاره چی د الله تعالی (تر مخ د حاضریدو) او د قیامت د ورځی (دحساب او کتاب دورکولو) امید لری او د الله تعالی جل جلاله ډیر زیاته یادونه کوی .

داستدلال کولو لار:

په دی مبارک آیت کی دمحمد رسول الله صلی الله علیه وسلم د مکملی اقتدا له پاره لس تاکیدات یاد کړل شوی دی . لکه چی مفسرینو لکلی دی : په دی کی دځانگړی خطاب (لکم) څخه وروسته عمومی خطاب له پاره د (لمن کان یرجوا الله) یادونه شوی ده. تر څو د آیت خطاب تر قیامته پوری ټول مسلمانان (داسلام منونکی) را ونغاړی . که چیری په دی مینځ کی د بل کوم نبی (مدعی) بعثت حق وای ، نو الله تعالی به خامخا دهغی اقتدا هم ضروری گرځولی وای. نو څرگنده شوه چی تر قیامته پوری د اسلام په منونکو باندی دمحمد رسول الله صلی الله علیه وسلم او دهغی اقتدا فرض کړل شوی او دا دنبوت د پایی (ختم نبوت) له پاره غوڅ دلیل دی.

یو شتم دلیل:

ما کان محمد ابا احدا من رجالکم و لکن رسول الله و خاتم النبیین و کان الله بکل شی علیما (احزاب ۴۰)

ژباړه : ستاسی د نارینه و څخه ، محمد صلی الله علیه وسلم ، د هیڅ یوه پلار نه دی ، لیکن هغه د الله تعالی استازی (رسول) دی او د ټولو نبیانو د لړۍ پای ته رسونکی (خاتم) دی او الله تعالی په هر څه باندی ښه پوه او عالم دی.

د استدلال کولو لار:

دغه مبارک ایت ددوو اړخونو څخه د نبوت د پایی ته رسیدو (ختم نبوت) له پاره غوڅ دلیل دی.

لمړي وجه یی د مبارک آیت سیاق دی : ددی تفصیل دا ډول دی ، چی په تیر مبارک آیت کی د هغو خلکو تردید شوی دی چی وایی زید بن حارثه د نبی صلی الله علیه وسلم زوی دی او زینب رضی الله عنها د هغه (ص) نگور(دزوی ښځه) ده ، نو په دی اساس د هغی سره د نبی صلی الله علیه وسلم نکاح جایزه نه ده . نو الله تعالی دغه مبارک آیت د هغوی په ځواب کی راوولیږه . لمړۍ جمله داسی ده چی محمد صلی الله علیه وسلم د کوم بالغ نارینه پلار نه دی او (زید خو بالغ نارینه دی). نو اوس دا پوښتنه را پیدا کیږی چی د زینب رضی الله عنها سره یی نکاح ته ضرورت څه و؟

ځواب: په دویمه جمله کی د(و لکن رسول الله) الفاظ راغلی دی ، څرنگه چی هغه صلی الله علیه وسلم د الله رسول دی او پر هغی صلی الله علیه وسلم د جاهلیت ټول رسوم او ناروا امور له منځه وړل لازم و، نو په دی خاطر رسول الله صلی الله علیه وسلم د زینب رضی الله عنها سره د نکاح په کولو سره په عملی توگه د جاهلیت دغه غلط رسوم او عنعنات بیخی له منځه یوړل دکوم په بنسټ چی د متبني (ورته ویل شوی زوی) د ښځی سره نکاح کول ناروا تصور کیدل.

اوس دا پوښتنه راپیدا شوه چی دا پیغام به د هغه وروسته بل کوم نبی (خلکوته) ور رسولی و؟

ځواب یی (و خاتم النبیین) دی . یعنی د هغی صلی الله علیه وسلم څخه وروسته بل کوم نبی نه راځی.

بیا پوښتنه را پیدا شوه چې ، چاته دا معلومه شوه چې تر هغی صلی الله علیه وسلم وروسته بل کوم نبی نه راځی ؟

خواب یی د (و کان الله بكل شیء علیم) الفاظو کی راغلی دی . یعنی په هر څه پوهیدونکی اوپه هر څه عالم ، الله تعالی ، پیغام را لیږلی چې هغه صلی الله علیه وسلم (خاتم النبیین) د انبیاوو دلړۍ پای ته رسونکی دی .

ددی آیت دسیاق څخه دا بلکل واضحه او څرگنده شوه چې د خاتم النبیین څخه مقصد دادی چې هغه صلی الله علیه وسلم اخری نبی دی او پر همنی صلی الله علیه وسلم باندی دنبوت لړۍ پای ته رسیدلی ده (خاتم النبیین دی)

بله وجه یی داده چې د (خاتم) لفظ داخل راتلونکی له پاره غوڅ لفظ دی .

دخاتم دلفظ لغوی څیرنه:

دا ماده د(خ ، ت ، م)، په قرانکریم کی اته ځله په مختلفو صیغو سره راغلی . ختم ، یختم ، خاتم ، ختامه ، مختوم .

په عربی لغاتو کی دغه ماده ، یو شی اخر ته در سولو له پاره استعمالیږی . لکه: دكتاب ختمول ،(خاتم الكتاب)یعنی کتاب یی تر اخره پور و لوست ، د قران ختمول (ختم القرآن) یعنی قران یی تر اخره پوری ورساوه .

قال ابن منظور: و ختم فلان القرآن اذا قرأه الى اخره (ابن سیده) الشی یختمه ختماً بلغه اخره . و ختم الله له بخیر . وخاتم كل شیء و خاتمته و عاقبته و آخره و خاتمة السورة آخره . و فی التنزیل : ختامه مسك ، أی آخره لان آخر ما یجحدون رأیحة المسك .

ژباړه : ابن منظور لغوی ویلی دی چې هغه فلانکی سپری قرآن ختم کړ- په داسی حال کی چې تر اخره پوری یی لوستلی و . د ختم معنی تر اخره پوری رسول دی لکه د خاتمی د خیر لفظ . او خاتم د هر شی د آخر او عاقبت نوم دی ، خاتمة السورة څخه مقصد د هغی اخر دی ، او په قران کی دی چې (ختامه مسک)، اخر د هغی مشک خوشبویه شول . (لسان العرب ، حرف : خ)

قانون دادی چې کله چې یو څیز اخر ته رسیږی نو پر هغی مهر لگیږی دا دختم لازمی مجازی معنی ده نو د ختم معنی مهر لگول دی لکه څرنگه چې په قرانکریم کی راغلی دی : [یسقون من رحیق مختوم] یعنی خالصه څکونکی (شراب) به په داسی جامونو کی وی چې مهر به پری لگیدلی وی . نو په دی اساس ابن منظور ویلی دی:

قال ابو اسحق: معنی ختم و طبع فی اللغة واحد و هو التغطية على الشی و خاتم ما یو ضع على الطينة و الختام الطین الذی یختم به على الكتاب . (لسان المیزان ج ۴/۲۴)

ژباړه : ابو اسحاق ويلي چې ختم او طبع يو شی دی او هغه يو شی په پرده کې پټوی ، په کيچر مهر لگول چې دهغی نوم خاتم(مهر) دی (لسان الميزان).

بيا چې کله په کوم شی مهر و لگيږي نو بيا دهغی سره د منعی معنی لازمی گرزی . نو په زړونو باندی د مهر د لگولو مقصد دادی چې په هغی کی د حق د خبری ورننوتل ممنوع گرزیډلی دی . لکه چې په یوه مکتوب مهر ولگول شی نو د هغی مقصد دادی چې پر هغی د مهر د لگولو وروسته په هغی کی نور کوم شی ور داخلیدای نشی، یعنی خبره تر اخره پوری رسیدلی ده.

زیښنه داشوه چې د ختم معنا یو شی تر اخره پوری رسول دی ، بيا د هغی سره لمړی مهر لگول لازمی شول او بل منعه کول ورسره لازمی وگرزیډل . ابن منظور لیکي چې:

و فی التنزیل العزیز : و لکن رسول الله و خاتم النبیین : أی آخرهم و من اسمائه العاقب معناه اخر الانبیاء(ج: ۲۵/۴ لسان العرب)

ژباړه : په قران کی راغلی (خاتم النبیین)، یعنی د هغوی آخر ، او د نبی صلی الله علیه وسلم په نومونو کی د (العاقب) نوم هم دی چې معنی یی (آخر الانبیاء) دنبیانو اخر نبی دی.

همدا راز د(مبرد) وینا ده چې (خاتم النبیین) د ماضی د فعل صیغه ده نو معنی یی داده چې هغی صلی الله علیه وسلم د انبیاءو لړۍ پای ته ورسوله.

نو د مرزا غلام احمد دا وینا چې د خاتم معنی مهر دی او بيا د مهر څخه تصدیق مراد اخستل کیږي ، دا تاویل نه دی بلکه تحریف دی ، ځکه چې د سول الله صلی الله علیه وسلم له پاره د مصدق (ریښتونوالی) صفت قرانکریم ذکر کړی دی . په هر ځای کی یی (لما بین یدیه) یادونه کړی ده . یعنی هغه صلی الله علیه وسلم د پخوانیو (تیروشو) تصدیق کونکی دی. په هیڅ آیت کی یی داسی نه دی فرمایلی چې د وروسته راتلونکو تصدیق کوی. او په دی خبره ښه پوهیدل په کار دی که چیری خاتم د مهر په معنی واخستل شی نو مهر تل د خط په پای او اخر کی لگيږي ، نه په مینځ کی ، نو هیڅکله هم داسی نه کیږي چې الله تعالی د انبیاءو په رالېږلو مهر لگولی او دهغی وروسته بيا هم کوم نبی یا رسول مبعوث کړی.

د خاتم لفظ دهره اړخه ، راتلونکی او د نورو منعه کونکی له پاره دحقیقی معنی په توگه استعمالیږي او دا لفظ د نبوت د دپای ته د رسیدو (ختم) په لړۍ کی غوڅ او قاطع لفظ دی . او قانون دادی چې په قطعیاتو کی تاویل کول د تحریف مترادف دی او مرزا د همدغی تحریف مرتکب شوی دی.

دنبوت د امکان په هکله که د ابن حجر هیشمی څخه په حدیثیه فتاوی کی څه رانقل شوی نو پر هغی باندی آلوسی مفسر په تفصیل سره رد کړی دی او د غزالی په کتاب الاقتصاد کی چی کوم څه را نقل شوی دی هغه قرطبی مفسر په پوره تفصیل سره مسترد کړی دی.

دوویستم دلیل:

ان الله و ملائکته یصلون علی النبی یا ایها الذین آمنوا صلوا علیه وسلموا تسلیما (احزاب ۵۶)

ژباړه: الله تعالی او دهغی ملایکی پر دغه نبی صلی الله علیه وسلم باندی رحمتونه لیری **❖** ای د ایمان خاوندانو! تاسی هم پر هغی صلی الله علیه وسلم باندی دورود و لیری اوبه سلام پری د تل له پاره لیری.

د استدلال کولو لار:

په دی مبارک آیت کی زمونږ د نبی صلی الله علیه وسلم دستر مقام او لوړی مرتبی یادونه شوی ده، او هغه دا چی الله تعالی او دهغی فرشتی په سیدنا نبی صلی الله علیه وسلم باندی هر وخت صلوۃ (رحمت) لیری نو ای د ایمان خاوندانو! پرتاسی د قیامت تر ورځی پوری فرض دی چی تاسی پر هغی باندی دورود او سلام ورلیری. نوڅرگنده شوه چی د هغی صلی الله علیه وسلم دنبوت دغه شان به تر قیامته پوری جاری وی. نو په دی اساس دهغی صلی الله علیه وسلم څخه وروسته دبل کوم د نبوت د دعوه کونکی راتگ ممکن نه دی.

درویشتم دلیل:

وما ارسلناک الا کافۃ للناس بشیراً و نذیراً ولكن اکثر الناس لا یعلمون (سبا ۲۸)

ژباړه: مونږه، ته، ټولو انسانانو ته زیری وړکونکی او ویرونکی وراستولی یی، خو زیات خلک پری نه پوهیږی.

د استدلال کولو لار:

د (کافۃ) معنی (جمیعاً) ټول دی او د (الناس) دلفظ حال هم همداسی دی. دا په نحوی توگه بلکل روا دی لکه چی ابو حیان او نورو مفسیرینو ددی آیت د تحقیق اوڅیړنی لاندی لیکلی دی:

نو مقصد دادی چی تر قیامته پوری د پیدا کیدونکو ټولو انسانانو له پاره زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم رسول دی او په حدیث کی هم (ارسلت الی الناس كافة) ویل شوی دی . نو ددی امت له پاره زمونږ د نبی صلی الله علیه وسلم نه وروسته د بل کوم دعوه کونکی له پاره هیڅ ډول اړتیا نه لیدل کیږی.

څلریشتم دلیل:

انا ارسلناک بشیرا و نذیرا و ان من امة الا خلافيها نذیر (فاطر ۲۴)

ژباړه : مونږ پخپله ، همتاته حق درکړ اوزیری ورکونکی او ویرونکی (پوهه ونکی) مو و استولی ، اوهیڅ داسی امت(ډله) نشته چی کوم ویرونکی (د الهی د غذاڅخه) ورته نه وی ور استول شوی.

داستدلال کولو لار:

ددی مبارک آیت په لمړۍ جمله کی زمونږ د نبی صلی الله علیه وسلم درسالت او استازیتوب یادونه شوی ده ، او د هغی صلی الله علیه وسلم درسالت سره یو ځای یی د کوم ځانگړی امت او وخت (مدت) قید نه دی لگولی . په بله جمله کی د تیرو شوو انبیاءو علیه السلام اوامتونو یادونه شوی ده . که چیری د خاتم النبیین صلی الله علیه وسلم نه وروسته کوم استازی په کوم امت کی راتلونکی وایی نو قران به خامخا د هغی یادونه کړی وای. نو په ډاگه شوه چی زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم د الله تعالی اخی نبي دی او همدا صلی الله علیه وسلم دامت اخی استازی اورسول دی.

پنځه ویشتم دلیل:

و انه لکتاب عزیز لا یاتیه الباطل من بین یدیہ و لا من خلفه (فصلت ۴۱-۴۲)

ژباړه : دا د ډیر وقعت کتاب دی ، چی باطل ورته ، نه د مخی څخه او نه د شا څخه ، یعنی د هیڅ اړخ څخه نه شی را تلای.

داستدلال کولو لار:

د (الباطل) معنی د قران کریم څخه مخالف او منسوخ کونکی . یعنی نه په تیرو شوو کتابونو کی کوم داسی کتاب شته او نه په راتلونکی کی داسی کوم کتاب نازلیدای شی چی د قرانکریم دکومی خبری پر خلاف راشی ، هغه درواغ اویایی منسوخ کړی.

ددی پر خلاف مرزا غلام احمد دعوه کوی چی زه په دی خاطر مبعوث شوی یم چی د قرانکریم څخه د جهاد مسله منسوخ کړم. (دهنی د عقایدو په بیانولو کی به دا حواله انشاءالله را شی)

الله تعالی په دی آیت کی واضحه کړی چی د قرانکریم هیڅ یوه خبره وروسته یوڅوک یا وحی نشی منسوخولای.

شپږویشتم دلیل:

هو الذی بعث فی الامیین رسولا منهمالایة.. ثم قال : و اخرین منهم لما یلحقوا بهم و هو العزیز الحکیم (جمعه ۳۲)

ژباړه : هماغه ذات دی چی په نالوستی خلکو کی یی، د هم هغوی څخه یو کس د استازی (رسول) په حیث ور واستاوه. (بیافرمايي) او دهغوی څخه علاوه د نورو له پاره هم ، چی تر اوسه دهغوی سره نه دی مخ شوی . اوهماغه غالب او د حکمت خاوند دی.

د استدلال کولو لار:

د(اخرین) لفظ په (الامیین) باندی معطوف دی، د (آخرین) د لفظ په هکله د مفسیرینو دوه ډوله ویناوی راغلی دی.

۱) (تابیعین او د تابیعینو تابیعین) (تبع تابعین) تر قیامته پوری.

۲) (عجمی (غیر عرب) خلک.

د هری وینا له مخی زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم ته د ټولو له پاره بعثت ثابت دی . د هغی صلی الله علیه وسلم بعثت تر قیامته پوری دی د هغی صلی الله علیه وسلم پیروی د عربو څخه علاوه پر ټولو عجمی وگړو لازمه او دهغوی له پاره کافی ده . د هغی صلی الله علیه وسلم وروسته په عربو او یا عجمو کی د هیچا د مبعوث کیدو له پاره ځای نشته.

اوه ویشتم دلیل:

اولم یکفهم انا انزلنا علیک الکتاب یتلی علیهم ان فی ذلک لرحمة د ذکرى لقوم یؤمنون. (عنکبوت ۵۱)

ژباړه : ایا د هغوی له پاره دا بسنه نه کوی چی مونږ پر تا باندی کتاب نازل کړ، چی هغوی ته لوستل کیږی . په هغی کی رحمت دی ، اونصیحت دی د هغه خلکو له پاره چی د ایمان خاوندان دی.

داستدلال کولو لار:

په دی مبارک آیت کی په ډاگه ویل شوی دی چی قرانکریم رحمت ، ذکر او اعجاز له لوری کافی کتاب دی ، په ځانگړی توگه د ایمان د خاوندانو له پاره. او دا بسنه (کفایت) به تر قیامته پوری جاری وی نو ددی کتاب وروسته ، دهیڅ ډول وحی (که درسالت وی او که دنبوت ، حقیقی وی او یاظلی اوبشکاره وی) ، اړتیا نشته. هر هغه څوک چی دقرانکریم د نزول نه وروسته د کومی وحی انتظار کوی او یایی دعوه کوی نو په حقیقت کی دغه شخص د قرانکریم ددی صفت څخه منکر دی.

اته ویشتم دلیل:

ومن اظلم ممن افتری علی الله کذبا او قال اوحی الی و لم یوح الیه شی اوقال سائر مثل ما انزل اللهولو تری اذ الظالمون فی غمرات الموت.....الایة (انعام ۹۳)

ژباړه : او دهغی وگړی څخه به ډیر تیری کونکی (ظالم) څوک وی چی پر الله تعالی باندی درواغ و تړی او یا وواپی چی ماته وحی راځی ، حال دا چی هغه ته د هیڅ خبری وحی نه ده راغلی او څوک چی وایی چی زه د الله تعالی (دکلام) په څیر کلام راوړم ، او که ته هغوی ووینی چی ظالم (تیریکونکی) خلک به د مړینی په ستونزو (سختیو) کی راگیر وی.

د استدلال کولو لار:

ددی مبارک آیت څخه مخته د تورات د نزول یادونه شوی ده او بیا دقران کریم نزول او دهغی صفتونه یادکړل شوی دی. او دهغی څخه وروسته دامبارک آیت ذکر شوی دی . او ددی مبارک آیت په دویمه جمله کی هغه وگړی ته ډیر تیری کونکی (ظالم) ویل شوی دی چی دقران کریم نه وروسته د وحی دعوه کوی . دا په داسی حال کی چی وحی بنده شوی ده . نو څرگنده شوه چی ددی دعوی مصداق پخپله غلام احمد مرزا دی چی د قرانکریم نه وروسته هم د وحی دعوا کوی ، چی نه ورسره ددی وحی په هکله کوم دلیل شته او نه د کوم دلیل ځای ورته لیدل کیږی.

نهه ویشتم دلیل:

فبأی حدیث بعده یؤمنون (مراسلات ۵۰)

ژباړه : اوس ددی قران نه وروسته ، په کومی بلی خبری ایمان راوړی؟

داستدلال کولو لار:

دلته د (حدیث) څخه مراد قرانکریم دی . مقصد دادی چی د قرانکریم نه وروسته بل کوم کتاب یا الهی وحی را تلونکی ده چی دا خلک به یی ومنی؟ څرگنده شوه چی د قرانکریم نه وروسته کوم کتاب یا وحی نه رانازلېږی.

دیرشتم دلیل:

فبأی حدیث بعد الله و آیاته یؤمنون (جاثیه ۶)

ژباړه : نو د الله تعالی او دهغی د ایتونو نه وروسته په کومی بلی خبری ایمان راوړی؟

د استدلال کولو لار:

دلته هم د استدلال کولو لار هماغسی ده چی په مخکنی آیت کی بیان کړل شوی ده.. دقران کریم د عقلی او روحی نښو نښانو نه وروسته د هیڅ ډول وحی او کتاب د راتلو گنجایش نه شته.

دغه ټول مبارک آیتونه د فهم له اړخه د محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم د (ختم نبوت) د ثبوت له پاره قطعی او غوڅ دلایل دی ، ددی نه اخوا نور زیات شمیر ایتونه شته چی د یوی نه یوی لاری څخه د نبوت د اختتام له پاره دلایل ثابتیدای شی .

من لم تکن تکفیه هذه فلا----- یکفیه الله شروادث الازمان

د کوم وگړي له پاره چې دا آیات بسنه ونکړي نو الله تعالی دی داسی وگړي دزمانی د حوادثو د شر نه خوندي و نه ساتی.

دویم باب د نبوی احادیثو په رڼا کې د ختم نبوت ثابتول:

۱- عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه ، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: مثلي و مثل الانبياء كمثلي رجل بني دارا فاكملها و احسنها الا موضع لبنة فكان من دخلها فنظر اليها قال: ما احسنها الا موضع اللبنة ، فأنا موضع اللبنة ، ختم بي الانبياء عليهم الصلاة و السلام . و في رواية : و ختم بي الرسل ، و في رواية : فانا اللبنة و انا خام النبيين (دغه حديث په ابوداود الطيالسي او بخاري ، مسلم او ترمذي كي د سليم بن حيان له اړخه او د احمد بطرق له اړخه بيان شوي دي)

ژباړه : د جابر رضي الله عنه څخه روايت دي چي وايي ، رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمايل : زما او د تيرو شوو انبياو مثال د هغې وگړي په خير دي ، چي يو کور يي جوړ کړي وي او د هغې ابادي يي سر ته رسولی وي او ډير يي ښايسته کړي وي ، پرته ديوي ښختي د ځاي څخه ، چي هغه خالي پاته وي ، نو هرڅوک چي دغه ماني ته ورننوځي او گوري يي ، نو وايي چي دا خو ډيره ښايسته ماني ده خو ديوي ښختي ځاي په كي خالي دي (يعني دښختي دي خالي ځاي زيانمنه کړي) ، نو زه (دهغي اخري) ښختي په ځاي يم . الله تعالى زه د انبياو عليه السلام په اخر كي را ليږلي يم ؟ او په يوه روايت كي د(رسل) لفظ راغلي ، او په يوه بل روايت كي راغلي چي زه هغه ښخته يم او زه د نبوت همغسې پای ته رسونکي (خاتم النبيين) يم . لکه څنگه چي هغه ښخته اخري ده .

۲- عن ابي هريرة رضي الله عنه قال ، قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: فضلت على الانبياء بست : اعطيت جوامع الكلم ، و نصرت بالرعب (وفي رواية: مسيرة شهر) ، و أحلت لي الغنائم و جعلت لي الارض مسجدا و طهورا ، و ارسلت الى الخلق كافة و ختم بي النبيون . (دا حديث مسلم ، ترمذي ، احمد كي راغلي او همداراز په كنز العمال كي هم)

ژباړه : د ابوهريرة رضي الله عنه څخه روايت دي چي رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمايل : ماته په ټولو انبياو عليهم الصلوة و السلام باندې په شپږو طريقو سره برتری (فضيلت) راکړل شوي دي . لمړۍ دا چي ماته (جوامع الكلم) راکړل شوي دي ، دويم : ماته د يوي مياشتي په فاصلي سره په (رعب) سره کومک شوي دي . دريم : ماته يي غنيمتونه حلال کړي دي . څلرم : ماته ټوله مخکه مسجد او پاکه کړل شوي ده . پنځم : او زه يي د ټول عالم په لور ليږلي يم . او شپږم : زما د بعثت په بنسټ الله تعالى د انبياو لړۍ (سلسله) پای ته ورسوله .

۳- و عن العرياض بن سارية رضي الله عنه قال : قال لي النبي صلى الله عليه وسلم: اني عند الله خاتم النبيين و ان آدم لمنجدل في طينته . (د اداحمد روايت دي چي په مشكاة المصابيح او كنز العمال و شرح السنة كي راغلي دي)

ژباړه: عرباض بن ساريه رضي الله عنه څخه روايت شوى دى چې هغى ويلي دى چې ماته نبى صلى الله عليه وسلم وفرمايل: چې زه د الله تعالى په وړاندې (هغه وخت) خاتم النبيين ليكل شوى وم چې آدم عليه السلام په خپلې خټې كې پروت و .

۴-و عن جبير بن مطعم قال : سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول : ان لى اسماً أنا محمد و انا احمد و انا الماحى الذى يمحو الله به الكفر و أنا الحاشر الذى يحشر الناس على قدمي و أنا العاقب الذى ليس بعده نبى . (بخارى ، مسلم اود احمد په مسند كې دا حديث راغلى دى)

ژباړه: جبير بن مطعم رضي الله عنه څخه روايت دى چې ويلي يې دى ، چې: ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم خبرې اوريدى چې ويل يې: ماته نومونه دى ، محمد يم او احمد يم ، ماحى يم ، دچا په واسطه چې الله تعالى كفر له منځه وړي او زه حاشر يم چې دخلكو حشر(بيا راژوندى كيدل) به زما پر قدمو كې كيږي او زه عاقب يم يعنى هغه چې ترى وروسته بل نبى نه راځي.

۵-و عن عبدالله بن عمر رضي الله عنهم يقول : خرج علينا رسول الله صلى الله عليه وسلم يوما كالمودع فقال: أنا محمد النبي الامي (ثلاثا) و لا نبى بعدى . (دا حديث په احمد او ابن كثير كې راغلى دى)

ژباړه: عبدالله بن عمر رضي الله عنهم فرمايې چې يوه ورځ رسول الله صلى الله عليه وسلم پر مونږ باندې راووت ، داسې معلوميدې چې رخصت وركونكى وي ، نو ويې فرمايل: زه محمد امي نبى يم (درې ځلې يې دا خبره وكړه) او زما څخه وروسته بل هېڅ نبى نه راځي.

۶.....و-و فى حديث السايب بن يزيد: فنظرت الى الخاتم بين كتفيه فاذا هو مثل زوالحجلة. (دبخارى ، ترمذى روايت دى)، كذا عبدالله بن سرجس (فقيه) فنظرت الى خاتم النبوة بين كتفيه عندنا غض كتفه اليسرى (مسلم) و كذا فى حديث ام خالد و فيه فذهبت العب بخاتم النبوة (بخارى)

ژباړه: دسايب بن يزيد په حديث كې راغلى چې ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم د اوږو په مينځ كې خاتم نبوت و كوت ، هغه دناوې له پاره د جوړې شوى ډولۍ دبتن په څير و ، په همدې ترتيب د عبدالله بن سرجس څخه هم نقل شوى چې ما (خاتم نبوت) د رسول الله صلى الله عليه وسلم ددواړو اوږو تر مينځ ، دښې اړخ د اوږې په نازكه هډوكې و كوت . همدا راز حديث د ام خالد څخه هم روايت شوى دى ، په هغى كې ويل شوى دى چې د (خاتم النبوة) سره يې لوبې كولې.

۷-عن جابر رضي الله عنه : ان النبى صلى الله عليه وسلم قال: اناقيد المرسلين و لافخر ، و اناخاتم النبيين ولا فخر ، و انا اول شافع و مشفع و لا فخر . (الدرامى په كنز العمال كې ، ۴۰۲/۱)

ژباړه : د جابر رضي الله عنه څخه روايت دی چې نبی صلی الله علیه وسلم و فرمایل چې زه د رسولانو قاید یم او په دی کی فخر نشته ، اوزه خاتم النبیین یم او په دی کی فخر نشته ، او زه تر ټولو لمړی شفاعت کونکی (او مقبول الشفاعة) یم او په دی کی فخر نشته .

۸- و عن ثوبان رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : سيكون في امتي كذابون ثلاثون ، كلهم يزعم انه لنبي الله و انا خاتم النبیین و لا نبي بعدی . (ابوداود اوترمذی)

ژباړه : د ثوبان رضي الله عنه څخه روايت دی چې ویلی یی دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی : زما په امت کی دیرش درواغجن پیدا کیدونکی دی هر یو به دعوه کوی چې هغه د الله تعالی نبی دی ، حال داچې زه خاتم النبیین یم او زما وروسته کوم نبی نه راځی .

۹- و عن ابي امامة الباهلي رضي الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم قال: أنا آخر الانبياء و انتم آخر الامم (ابن ماجه)

ژباړه : ابو امامه باهلي رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل : زه د انبیاءو آخری یم او تاسی اخری امت یاست .

۱۰- و عن أنس رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ، بعثت أنا و الساعة كهاتين . (بخاری)

ژباړه : انس رضي الله عنه څخه روايت دی چې ویلی دی چې ماته رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل چې زه په داسی حال کی مبعوث شوی یم چې زه او قیامت دومره (نژدی) یو لکه دلاس دا دوه گوتی .

۱۱- و عن انس بن مالك رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ان الرسالة و النبوة قد انقطعت ، فلا رسول بعدی و لا نبي بعدی ، قال : فشق ذلك على الناس قال : ولكن المبشرات ، قالوا يا رسول الله ! وما المبشرات ؟ قال : رؤيا الرجل المسلم وهي جز من اجزا النبوة وفي رواية من سته و اربعين جز . (احمد او الترمذی)

ژباړه : د انس رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل : بیشکه چې رسالت او نبوت منقطع (پری کړل شوی) دی نو زما څخه وروسته نه کوم استازی (رسول) راځی او نه کوم نبی . انس رضي الله عنه فرمایي چې دا خبره په خلکو ډیره درنده تمامه شوه ، نو بیایي و فرمایل چې : بلی - مبشرات به وی ، هغه ورته وویل چې مبشرات څه ته وایي ؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم و فرمایل : د یومسلمان سپری خوب لیدل ، دا د نبوت د برخو څخه یوه برخه ده - یاشپږ څلوېښتمه برخه ده .

۱۲- و عن ابن سعد أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: أنا رسول من أدركت حيا ومن يولد بعدی . (كنز العمال)

ژباړه : د ابن سعد څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي چې زه د ژونديو خلکو او دهنغوی چې له مانه ورسته پيدا کيږي ، رسول او استازی يم.

۱۳- قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: أنا خاتم الانبياء و مسجدي خاتم مساجد الانبياء و ان أحق المساجد ان يزار و تشد اليه الرواحل مسجد الحرام و مسجدي . (فردوس الاخبار ۷۸/۱)

ژباړه : رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي چې زه (خاتم النبيين) يم او زما مسجد د انبياو په مساجدو کې اخري مسجد دی. او مساجدو ته د سفر کولو وړ مسجد حرام او بيا زما مسجد دی.

۱۴- و عن أبي أمارة الباهلي رضي الله عنه قال: خطبنا رسول الله صلى الله عليه وسلم ذات يوم (الي أن قال:) وانا آخر الانبياء و انتم آخر الامم (الي أن قال:) ويقول: أنا نبي ، أنا نبي ، ولا نبي بعدى . (كتاب السنة لابي بكر بي أبي عاصم ، تاريخ دمشق لابن عساكر ۱۹۱/۱)

ژباړه : دامام باهلي رضي الله عنه څخه روايت دی چې مونږ ته رسول الله صلى الله عليه وسلم يوه ورځ خطبه راکړه او په هغې کې يې وفرمايل : زه د ټولو انبياو اخري يم او تاسې په امتونو کې اخري امت ياست . زه نبي يم ، زه نبي يم ، زما څخه وروسته کوم نبي راتلونکی نه دی .

۱۵- و عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول في خطبته : ايها الناس ! انه لا نبي بعدى و لا امة بعدكم . (مجمع الزوائد : ۴۷۱/۸)

ژباړه : ابوامامه باهلي رضي الله عنه څخه بيا روايت دی چې ويلي يې دي : ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه په خطبه کې واوريدل چې فرمايل يې : اې انسانانو ! زما څخه وروسته نبي نه راځي او نه ستاسې څخه وروسته کوم امت.

۱۶- و عن ام سلمة رضي الله عنها- ان النبي صلى الله عليه وسلم قال لعلي: اما ترضي ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى ، غير انه لا نبي بعدى . (صحيح ابن حبان ۱۵/۱۵)

ژباړه : د ام سلمه رضي الله عنها څخه روايت دی چې ويلي يې دي چې نبي صلى الله عليه وسلم ، علي رضي الله عنه ته وفرمايل : ايا ته په دې خبره خوښ نه يې چې زما او ستا نسبت يو بل ته داسې وي لکه د هارون عليه السلام نسبت چې موسی عليه السلام ته و . ليکن زما څخه وروسته بل نبي نشته دی.

۱۷- عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه (في حديث طويل) قال : قولوا: اللهم اجعل صلاتك ورحمتك و برکتک علی سيد المرسلين و امام المتقين و خاتم النبيي محمد عبدک و رسولک امام الخير ، و قائد الخير و رسول الرحمة . (مسند ابي يعلى الموصلي : ۱۷۵/۹)

ژباړه : د عبدالله بن مسعود رضی الله عنه څخه روایت دی (په یوه اوږده حدیث کی) چی ویلی یی دی : ولوله اللهم جعل صلاتک و رحمتک و برکتک علی سید المرسلین ، چی د متقیانو امام دی ، خاتم النبیین دی ، محمد صلی الله علیه وسلم ستا بنده او ستا استازی (رسول) دی دخیر امام او د هغی قاید او درحمت رسول دی .

۱۸- و عن سهل بن سعد الساعدي رضي الله عنه قال : استاذن العباس النبي صلى الله عليه وسلم في الهجرة فقال له : يا عم! مكانك الذي انت به ، فان الله تعالى يختم بك الهجرة كما ختم بي النبوة . (مسند الى يعلى الموصلي : ۵۵/۵)

ژباړه : سهل بن سعد رضي الله عنه څخه روایت دی چی عباس رضي الله عنه د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه د هجرت کولو په اړه اجازه و غوښته ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل : ای کاکا! په کوم ځای کی چی یاست ، په هماغه خپل ځای کی اقامت و کړه ، الله تعالی پرتا باندی د (مکی) د هجرت اختتام وکړ لکه څرنګه یی چی پرما باندی د نبوت لړۍ پای ته ورسوله

توجه: په دغه احادیثوکی که څه هم یو شمیر یی د سند په لحاظ کمزوری دی خو د متن له اړخه او دنورو صحیحو احادیثو په اساس حجت او دلیل ګرزیډای شی.

دریم باب هغه مبارک آیاتونه چی مرزاییانو تری د نبوت د اجرا له پاره استدلال کړی دی ، او دهغی ځوابونه :

دقادیانیانو استدلال) ۱(

ماکان الله لیذر المؤمنین علی ما انتم علیه حتی یمیز الخبیث من الطیب و ماکان الله لیطلعکم علی الغیب و لکن الله یجتبی من رسله من یشأ فآمنوا بالله و رسله و ان تؤمنوا و تتقوا فلکم اجر عظیم.

ژباړه : الله تعالی داسی ذات نه دی چی مؤمنین په داسی حالت کی مخلوط اوگډوډ پریردی ، مگر داچی گنده اوناولی خلک دپاکو خلکو څخه جدا نکړی ، اوالله تعالی داسی هم نه کوی چی تاسی ته د غیبو خبری و ښی. لیکن الله تعالی د خپلو رسولانو څخه ، څوک چی و غواړی، منتخب کوی یی. نو په الله تعالی او دهغی په رسولانو باندی ایمان راوړی ، نو که چیری تاسی ایمان راوړی او د نفاق څخه په څنگ و اوسی نوتاسی ته به ډیر اجر درکول شی .

د هغوی د استدلال کولو لار:

(یجتبی) مضارع فعل دی او د استقبال له پاره استعمالیږی . او دغه آیت پر محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم باندی نازل شوی دی نو معلومه شوه چی د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه وروسته هم ، الله تعالی رسولان ټاکي او تاسی په الله تعالی اورسلوانو باندی ایمان راوړی.

ددی ټول آیت د تفصیلی ځواب ورکولو نه مخته دوه ځانگړی (تنبیهی) خبری ذکر کیږی:

۱- هر آیت پر خپل سیاق او سباق باندی د ایښولو په واسطه درک کیږی . او دخپل مطلب د اثبات له پاره ، آیت دخپل سیاق اوسباق څخه غوڅول او لری کول ، څرگند معنوی تحریف دی.

۲- دقران هغه تفسیر ډیر معتبر او باوری دی چی د نبی صلی الله علیه وسلم او صحابه کرامو رضی الله عنهم د زمانی څخه منقول او مقبول دی . ددی نه علاوه د خپلو غوښتنو او(خواهشاتو) د ثابتولو له پاره دخپله ځانه تفسیر کول پخپله تحریف دی . د آیاتونو په کلیماتو کی که څه هم عمومی هم وی خودا عمومیت هم ددی څخه مخته دوه شرطونو سره مقید(ټرل) کیږی . په قرانکریم کی په دی اړوند زیات شمیر آیتونه شته دی.

تفصیلی ځواب :

پورته یاد کړل شوی آیاتونه ټول د احد د پېښې سره اړوند دي.

(۱۵۷) (نمبر ایت پخپله د دي پوښتنې ځواب دی چې : کله چې الله تعالی د احد په غزا کې کفارو ته بری وړکړ نو هغوی ته دا گمان پیدا شو چې دا بری زموږ د حقانیت دلیل دی او زموږ له پاره په دی کې خیر دی ؟ نو الله تعالی ځواب ورکړ چې کافران دی دغه مهلت (بری) دخپلو ځانو له پاره خیر نه گڼي . بلکه دا د هغوی له پاره خاص شر دی ، ځکه چې په دغه مهلت کې دهغوی گناهونه زیاتېږي او په اخیر کې به هغوی ته د ذلت او سپکوالی دردناکه عذاب وی.

په (۱۷۹) ایت کې د یوه بل سوال ځواب راغلی دی او هغه دا چې په احد کې الله تعالی پر مؤمنانو او منافقینو باندې ولی دغه غم (قتل او ماتی) را وسته؟

ځواب : په دی کې حکمت دا و چې د مصیبت او غم په وخت کې د مؤمن صبر او استقلال او د منافق ، منافقت را څرگندېږي . او دا په دی خاطر چې د مومنانو او منافقینو تر مینځ بیلتون (تمیز) راشي تر څو په راتلونکي کې دمنافقینو څخه لری والی وکړل شي .

دریمه پوښتنه : د غم او مصیبت د ورکولو پرته داسی هم کیدای شول چې الله تعالی پخپله مونږ ته ویلي چې هغه فلانکي مومن او هغه فلانکي منافق دی ؟

ځواب : دا د غیبو دپو هی مسله ده او الله تعالی تا ته په غیبو باندې خبر نه درکوی .

څلورمه پوښتنه : د رسولانو په ژبو باندې کله کله د غیبو خبری (دوحی په ذریعه) را څرگندېږي ، نو ایا دا اطلاع علی الغیب ، (په غیبو باندې دخبریدو) خبره نه ده ؟.

ځواب : دا د الله تعالی شان دی چې ځینی رسولان د ځینی مغیباتو (پټو خبرو) [د هغوی د نبوت د مناسبت او شان سره یوځای] دپوهی د ورکولو له پاره انتخابوی . دا دهغی مشیت (اراده) ده . (دلته د (لکن) لفظ ددی سوال او ځواب له پاره دلیل دی ځکه چې د عربیت په قانون کې د (لکن) لفظ د استدراک ددفع له پاره استعمالېږي .) نو تاسی د الله تعالی توحید او د رسولانو رسالت ومنی . (د غیبو د پوهی له مخی رسولان د الله تعالی سره شریکان مه گرځوي).

ددی تفصیل څخه را په ډاگه شوه چې د آیت مقصد هیڅکله هم دا نه دی چې نبوت دی جاری وی بلکه دا دالله تعالی د کریمه عادت یادونه ده .

(یجتبی) که څه هم د مضارع فعل دی خو هیڅکله یی هم معنی ، ❖ استقبال ❖ نشی کیدای ، بلکه د الهی د پخوانی عادت بیانول تری مقصد دی . او په قران کریم کی د مضارع فعل په زیاتو ځایو کی د عادت د بیانولو له پاره استعمالیږی ، نه د استقبال له پاره . او دی ته د ماضی (تیری شوی زمانی) اوسنی حکایت ویل کیږی . دنمونی په توگه:

ومن الناس من يقول ، يخادعون الله ، وما يشعرون ، و لكن لا يعلمون ، په دوی دیوه څخه هم د استقبال معنی نه اخستل کیږی.

توجه : دمحالی فرضیې په توگه که چیری د آیت څخه د نبوت اجرا ثابته وی نوبیا د مرزا د نبوت له پاره خاص دلیل چیرته دی ؟ دا خو خاص مدعی دی او دلیل عام دی په داسی حال کی چی د دلیل او مدعی تر مینځ موافقت ضروری وی.

۲- ومن يطيع الله و الرسول فأولئك مع الذين انعم الله عليهم من النبيين و الصديقين و الشهداء و الصالحين و حسن أولئك رفيقا. (النسا ۶۹)

ژباړه : اوهر هغه څوک چی د الله تعالی او دهغی د رسول تابعداری وکړی ، هغه به دهغو خلکو سره وی چی الله تعالی پری انعام کړیدی او هغه به د نبیانو ، صدیقینو ، شهداو اونیکو خلکو بهتر ین رفیق وی.

دهغوی داستدلال کولو لار:

دهغوی داستدلال کولو لار داده چی وایی : چی د (مع) لفظ د صفت د گډون لپاره دی ، مقصد یی دادی چی د الله تعالی او د رسول د اطاعت کولو څخه په انعام کړل شوو ډلو (منعم علیهم) سره د صفت گډون تر لاسه کیږی . او دهمدغی ډلو څخه تر ټولو لمړی ډله د انبیاءو ډله ده . نو ددی څخه څرگنده شوه چی د اطاعت په واسطه نبوت تر لاسه کیدای شی.

ځواب : ددی استدلال ټول کړه وړه د (مع) دلفظ په شاوخوا کی را گرځی ، چی هغوی یی معنی د صفت گډون اخستی دی ، خودا د ډیرو علتونو له مخی غلطه او باطله ده .

لمړی طریقه:

د (مع) لفظ په ډیرو معناگانو کی شریک دی (ما په خپل تفسیر کی لیکلی دی چی د (مع) لفظ په قرانکریم کی ۶۰ ځلی را غلی دی او په ۱۴ مختلفو معناگانو باندی استعمال شوی دی، چی د هغی له پاره د یوی ځانگړی معنی دټاکلو لپاره قرینی او دلیل ته اړتیا وی اوهغه ددی مرزاییانو سره نشته.

د (مع) د لفظ معناگانی دادی:

د ځای، وخت، او عمل گډون (اشتراک مکان، زمان، وعمل)، د صفت او عمل گډون، په سیر او سیاحت کې گډون، په ثواب کې گډون، په عذاب کې گډون، په غونډو کې گډون، په خلاصون کې گډون، په الوهیت کې گډون، په دین کې متابعت کول، دوروسته (بعد) په معنی، د لوړ او پورته (علی) په معنی، د لزوم او یوځای والی (اتصال) په معنی، د الله تعالی له اړخه دنصرت په لاره د ځانگړی ملگرتیا (معیت خاصه) په صفت، د الله تعالی له اړخه د عامی ملگرتیا (معیت عامه)، علم او قدرت په صفت.

دویمه طریقه:

دغه ډول کلیمه په (محمدرسول الله و الذین معه) کې مستعمل ده او دا آیت یواځی د صحابه کرامو په اړوند دی، نو ایا صحابه کرام ټول، ټول انبیاء و؟

دریمه طریقه:

دلته قرینه موجود ده (و حسن اولیک رفیقاً) یعنی دغه ملگرتیا (معیت) د اندیوالی (رفاقت) گډون دی، چی مقصد یی په عیالین کې د ارواحو ملگرتیا، او په جنت کې د ټولو مومنانو ملگرتیا (د رفاقت او ملگرتیا، لفظ د صفت په توگه نه شی استعمالیدای) بلکه د ځای (مکان) او غونډی (مجلس) سره خاص کړل شوی دی.

څلرمه طریقه:

دا نظریه او فکر غلط دی چی د اطاعت په واسطه نبوت تر لاسه کیږی. ځکه چی نبوت کوم کسبې څیز نه دی، که چیری کسبې څیز وایی نو نبی ته به ضرور ددی پوهه (علم) یا امید وای چی د اطاعت په واسطه ماته نبوت ترلاسه کیدای شی. لیکن الله تعالی د نبی صلی الله علیه و سلم په واسطه ددی دواړو نفی کړی ده. لکه چی فرمایلی یی دی:

ماكنت تدری ما الكتاب و الا الايمان (شوری ۵۲)

وماكنت ترجو ان يلقي اليك الكتاب الا رحمة من ربك (القصص ۸۶)

ژباړه: تاته معلوم نه وه چی کتاب څه شی دی او تفصیلی ایمان څه شی دی. او تاته دا امید نه و چی تاته به کتاب درکول کیږی، مگر دا د الله تعالی له لوری رحمت دی.

۳- یا بنی آدم اما یأتینکم رسل منکم یقصون علیکم آیتی فمن اتقی و اصلح فلا خوف علیهم و لا هم یحزنون. (اعراف ۳۵)

ژباړه : ای د آدم بچیانو ! که چیرې تاسې ته پیغمبر راشي ، نوهغه به له همتاسې څخه وي ، اوزما احکام تاسې ته بیانوي ، نوهغه څوک چې تقوی (دالله نه ویره) اختیار کړي او اصلاح وکړي نو داسې وگړي به نه اندیښمن شي او نه به دوی غمگین شي .

د هغوی د استدلال کولو لار:

دا د قران خاوندانو ته خطاب دی او (یا تینکم) د استقبال صیغه ده ، نو مطلب تری دا را خپژی چې د قران د خاوندانو له اړخه به بل رسول هم مبعوث کیږي.

ځواب : دا استدلال د څو علتونو له مخې بلکل غلط او جاهلانه استدلال دی. او هغه دا چې:

لمړۍ علت : داچې په قرانکریم کې دی امت ته دبلنی او دعوت ویناد (یاایهاالذین امنو ، یا ایهاالناس ، یا اهل الکتاب ، یا بنی اسرائیل ..) په کلیماتو او الفاظو سره شوی دی . خو په هیڅ ځای کې ورته د (یابنی آدم) خطاب نه دی شوی.

دویم علت : په دی سورت کې د آدم علیه السلام پیښه (واقعه) یاده کړل شوی او دهغو ډیر ځمکه درنا ښکته کیدو (هبوط) په وخت کې هغه ته او د هغه اولادی ته یو شمیر ویناوې شوی دی .

لمړنۍ وینا: یا بنی آدم قد انزلنا علیکم لباسا یواری سوآ تکم وریشا (۲۶).

دویمه وینا: یا بنی آدم لا یفتننکم الشیطان کما اخرج ابویکم من الجنة ینزغ عنهما لباسهما (۲۷)

دریمه وینا: یا بنی آدم خذوا زینتکم عند کل مسجد و کلوا واشربوا ولا تسرفوا (۳۱)

دغه دری واړه ویناوې د عربو مشرکینو په تردید کې نازل شوی وی . هغوی به د طواف په وخت کې ځانونه لوڅول ، او دا یې دځانونو لپاره د ثواب کارگانه، نو الله تعالی د آدم علیه السلام د واقعي په بیانولو سره هغوی ته دا وریادول چې د شیطان په پیروی کې پر خپلو ځانو حلال شیان مه حراموی . لباس پر ځانو مه حراموی ، ځکه چې ابلیس د وسوسې په واسطه ستاسې د پلار(نیکه) څخه د جنت لباس لیری کړی و. او فرمایلی یې دی چې دغه (لباس) د الله تعالی له لوری ټولو انسانانو (بنی آدمو) ته انعام دی او د هغوی له پاره زینت دی.

څلرم خطاب :

يا بنی آدم اما یاتینکم رسل منکم یقصون علیکم) ۳۵ (

دا وینا هم د ټولو انسانانو (بنی آدمو) له پاره ده . هغه وخت چې آدم علیه السلام د جنت څخه را ښکته کړل شو نو دهغی وخت څخه دقران تر نزوله پوری چې څومره انسانان پیدا شوی دی ، هغوی ټول په دغه وینا کی را نغښتل کیږی . او ددی تایید دادی چې د آدم علیه السلام د اهباط (را ښکته کیدو) نه وروسته د بقری په سورت کی دا وینا په دی ډول راغلی ده . [فاما یاتینکم منی هدی . فمن تبع هدای فلا خوف علیهم و لا هم یحزنون (بقره ۳۸)] او د طه په سورت کی هم په دی ډول را غلی ده [فاما یاتینکم منی هدی . فمن تبع هدای فلا یضل ولا یسقی . (طه ۱۲۳)] نو دلته هم دغه وینا (خطاب) آدم علیه السلام او دهغی د اولادی له پاره دی ..

دمحمد صلی الله علیه و سلم د بعثت څخه وروسته د نبوت هغه لړۍ پای ته ورسیده د کوم له پاره چې نور قطعی مبارک آیتونه د استدلال په توگه وړاندی شوی دی.

که چیری دغه وینا(خطاب) د نورو ویناوو په واسطه پری کړل شی او دهغی څخه د خپل باطل مقصد د ترلاسه کولو په خاطر د نبوت اجرا ثابتول هدف وی نو بیا دا د الله تعالی د مبارک کلام سره مذاقی او مسخری کول دی.

دریم علت: ابن جریر ، الوسی او نورو مفسرینو ددی مبارک آیت په پیلامه کی د (قلنا) لفظ دمعنی له اړخه مقدر لگولی دی تر څو په ډاگه شی چې دغه خطاب د پخوانیو ویناوسره تړلی دی.

ټوکه:

[د مردان د ښار د رستم په سیمه کی د یوه مرزایی سره مناظره]

په ۱۹۶۵ کال کی زمونږ په کلی رستم کی د حیواناتو په شفاخانه کی یو دولتی ډاکټر و ، گمان کوم چې هغه به د سیالکوټ (پنجاب) اوسیدونکی و ، هغه د قادیانی مسلک ډیر ستر داعی و ، او په سیمه کی یی ډیر زوک او غوغا را پیدا کړی وه. ویل به یی چې کوم عالم دی له ماسره بحث وکړی. بدبختانه چې په هغه وخت کی زیات مولوی صاحبان د قران د علومو سره نا اشنا و . په دی خاطر دهغی سره دمقابلې څخه ویریدل . یواځی همدومره به یی ویل چې هغه کافر دی . زه په هغه وخت کی د پنجاب د گوجرانواله د دیدار سنگ په کلی مدرس (استاد) وم.. نو زما هغه دوستانو چې په رستم کی اوسیدل دغه ډاکټر ته وویل چې زمونږ مولوی صاحب چې کله دسفر څخه راشی نو هغه به له تا سره بحث وکړی . دوستان منتظر وول ، کله چې زه یو ځل په رخصتی باندی راغلم ، نو دوستانو را ته وویل چې دغه ډول معامله ده . خوښمندوم چې په هغه کال ماته دا فرصت تر لاسه شوی و ، نو ما د قادیانیانو د یو شمیر کتابونو مطالعه هم کړی وه. نوماخلو ملگرو ته وویل چې د ډاکټر صاحب سره د مباحثی له پاره وخت واخلي ، هغوی وخت و ټاکه ، په ټاکلی وخت زه او زما دری ملگری دهغه ځای ته ،هملته شفاخانه ته

حاضر شول . ډاکټر د ډيرو نیکو اخلاقو له لوري ښه راغلاست ووايه . خو ددی ترڅنگ په خپل ضد ولاړ و چی مولوی صاحبان زما سره بحث نشی کولای . ما دهغی پر میز قرانکریم وکوت ، را پورته می کړ . په هغی کی هغه په ځینو صفحو کی ښی لگولی وی ، ما په پټه توگه هغه ښی را وویستلی او قران کریم می بیرته پر خپل ځای کښیښود .

بحث پیل شو نو ډاکټر د نبوت د اجرا معامله مخته راوړه . ما سمدستی ورته وویل چی دلیل به د قران کریم نه راوړی ؟ هغه وویل بلکل ! ما ورته وویل چی آیت را وړاندی کړه ؟ هغه قران کریم را پورته کړ نو په هغی کی دهغی ایښوول شوی ښی غایبی وی . ډیر ی ولټولی خو پیدا یی نشوای کړی ، شرمنده شو او ویی ویل چی تا زما د قران څخه ښی لیری کړی دی . ما ورته وویل چی دا می په دی خاطر لری کړی چی ماته او تاته په خپله ستا د علم او پوهی اندازه معلومه شی .. کله چی ته نیغ په نیغه د خپل دلیل له پاره د قرانکریم څخه یو آیت هم نشی را ویستلای نو څرگنده شوه چی ته جاهل اوناپوهه یی . ستا پوهه او علم تقلیدی دی . ما ورته وویل چی د کوم آیت په هکله پوښتنه وکړه نو زه به یی (انشالله) په هماغه وخت کی در ته را وکارم او درته به یی ووايم .

بیا ما ورته وویل چی ستا استدلالی آیت به زه تاته وښایم ؟ نو هغه وویل چی بلی ! ایا تاته معلوم دی ؟ نو ما ورته د اعراف د سوری آیت ولوست او په قرانکریم کی می دهغی مخی ته راوویست ، زما ددی کار څخه هغه ډیر مرعوب شو . بیا تری ما و پوښتل چی ایا ته د نبی او رسول تر مینځ په توپیر کولو پو هیږی ؟ نو هغه وویل چی بلی ! زه پو هیږم . نوماورته وویل چی په دی آیت کی د رسالت یادونه شوی ده . نو ایا ته مرزا غلام احمد ، در رسول په څیر منی ؟ هغه چوپ پاته شو . ماتری بیا بیا و پوښتل ، خو هغه په اخر کی وویل چی ته ماته تر سبا پوری وخت راکړه ، ما ورته وویل چی صحیح ده .

د مردان په ښارگوټی کی دهغی یو ځانگړی داعی و ، هغه ته ورغی او بیرته راغی نو سبا ورځ مو بیا د بحث کولو له پاره وخت وټاکه . نو مونږ دوباره د بحث له پاره کښیناستلو . ما دهغی څخه د پرونی سوال په هکله و پوښتل . نو هغه ځواب راکړ چی بلی ! زه غلام احمد مرزا در رسول په څیر منم .

ماورته په شوخی سره وویل چی ته تر پرونه پوری (دخپل مسلک په مطابق) هم مسلمان نه وی ، ځکه چی تر پرونه پوری ستادا ایمان نه و چی غلام احمد رسول دی !

ددی خبری په اوریدو سره په هغه نور هم رعب اوهیبت کښیناست . بیا ورته ما وویل چی مرزا نه نبی دی اونه رسول . بلکه درواغجن(کذاب) دی ځکه چی دهغی ټولی وړاندوینی (پیشنگویی) غلطی ثابتی شوی . ما د مرزا د مړینی څخه هغه ته خبری پیل کړی او ما دهغی د کتابونو څخه دهغی د خبرو تضاد او تناقض ثابت کړ . او دا می

ورته ثابته کړه چی دکومی نیتی په هکله هغه د خپلی مړینی په اړه وړاند وینه کړی وه نو هغه د هغی نه مخته ومړ . ډاکتر زما ددی اعتراض د اوریدو په واسطه بلکل حیران (مبهوت) او عاجز شو. او وویی ویل چی ماته وخت راکړي! نو ماهغه ته او دهغی ټولی ډلی ته تر ټوله عمره پوری وخت ورکړ.

څه وخت وروسته ، زما یو دوست د هغی سره لیدنه وکړه . نو هغه ورته وویل چی ما د مرزاییت نه توبه کړی او صحیح مسلمان شوی یم.

(د مرزا د مړینی په هکله دهغی وړاند وینی او دهغی درواغجنی(کذب) به انشالله په ۱۴ باب کی راشی)

۴- الله یصطفی من الملائکة رسلا ومن الناس ان الله سمیع بصیر (حج ۷۵)

ژباړه : د ملایکو څخه او هم د انسانانو څخه پیغام رسونکی پخپله الله تعالی غوره کوی ، بیشکه چی الله تعالی اوریدونکی او لیدونکی دی.

د مرزایانو د استدلال کولو لار:

د (یصطفی) لفظ د مضارع فعل دی ، مراد تری استقبال دی ، یعنی الله تعالی په راتلونکی زمانی کی دملایکو او انسانانو څخه رسول ټاکي.

خواب: دا پخپله ډیر غلط استدلال دی دلته د مضارع فعل د ماضی دحال بیانونکی دی . او دا د (بیت) مسئله ده . کله چی یوه پیښه تیره شوی وی خو د یادونی له پاره هغه د مضارع فعل په شکل کی بیا ذکر کړل شی.

زیښه یی دا چی په تیر مبارک آیت کی الله تعالی د مثال په واسطه په مشرکینو باندی دا واضحه کړه چی ستاسی باطل معبودان کمزوری دی ، یو مچ هم نشی جوړولی ، بلکه که مچ تری کوم شی و ټښتوی ، نوهغه تری هم نشی خلاصولای . نه پیدا کونکی (خالق) دی او نه متصرف . نو مشرکانو ته دا فکر پیدا شو چی الله تعالی بزرگانوته (هغوی چی دوی خپل معبودان گرزولی دی) هیڅ ډول درنښت نه ورکوی ؟

نو په دی آیت کی یی خواب ورکړ چی بلی ! الله تعالی چی کله هم انسانانو او ملایکو ته د رسالت دنده ورسپاری هغه ددوی (ددی مخلوق) لپاره ډیره ستره درجه ده ، خو هغوی ته د الوهیت صفات هیڅکله هم نه ورکوی.

۵- ينزل الملائكة بالروح من امره على من يشاء من عباده ان انذرو انه لا اله الا انا فاتقون (نحل ۲)

ژباړه : همدا (الله) ملایکو ته خپله وحی ورکوی او خپلو بندگانو کی یی ، چاته چی وغواړی ، ورلیږی ، تر څو تاسی خلک په دی و پوهوی چی له ما پرته بل هیڅ د عبادت وړ نشته.

د هغوی د استدلال کولو لار:

(ینزل) دمضارع فعل دی او روح د وحی په معنی دی ، نومقصد یی دادی چی دقرانکریم نه وروسته هم الله تعالی ملایکو ته وحی د هغه بندگانو له پاره ورکوی ، چی الله تعالی یی غواړی . نو هغه شخص نبی یارسول گرځی .

خواب : دهغی خواب هم همغسی دی لکه پخوا چی تیر شو. چی دا دماضی دحال حکایت دی ، دمستقبل سره هیڅ ډول اړیکی نه لری . زبینه یی دا شوه چی الله تعالی په لمړی آیت کی د رسول الله صلی الله علیه و سلم وحی ته د الله تعال دامر (امرالله) نوم ورکړی ، اوفرمایلی یی دی چی ددی وحی په تکذیب کی د عجلی څخه کار وانخلي. او د وحی خلاصه (لنډیز) توحید دی . استعجال (بیره) په دی خاطر مه کوه چی دا وحی کوم نوی شی نه دی . بلکه ددی تر مخه الله تعالی دملایکو په ذریعه وحی را کیستی ده، نو دا مبارک آیت د (فلاتستعجلوه) له پاره علت او دلیل دی په دی اساس یی د آیت په پیلامه کی د (و) حرف نه دی راوړی .

٦- یا ایها الرسل کلوا من الطیبات و اعملوا صالحا انی بما تعملون علیم (مومنون ٥١)

ژباړه : ای پیغمبرانو! حلال خوری او نیک عمل کوی ، تاسی چی څه کوی پر هغوی ټولو زه پوره پوره خبر یم.

د هغوی د استدلال کولو لار:

قران کریم په راتلونکی زمانی کی ، راتلونکی رسولان مخاطب کړی دی ، نو په ډاگه شوه چی د رسالت لړۍ جاری ده.

خواب : دا هم د خپل ناوړه مقصد د ترلاسه کولو له پاره د قرانکریم سره ټوکی اومسخری کول دی.

وروستنی (مابعد) د مخکنیو (ماقبل) څخه په پری کولو سره او دهغی څخه نتیجه تر لاسه کول دعقل اوپوهی دخواندانو لاره نه ده ، بلکه د دی مبارک آیت څخه مخته الله تعالی د نوح علیه السلام څخه نیولی دعیسی او مریم علیه السلام پوری ، دټولو یادونه کړی ده. نو دا آیت هم د هغوی د حالت سره اړوند دی . چی الله تعالی هر یوته دخپل بعثت په زمانی کی فرمایلی و چی (کلوا من الطیبات) ، خو په آیت کی یی د حکایت په ډول ټول سره را ټول کړی او د (یاایهاالرسل) یعنی (وقلنا لهم : یا ایهاالرسل) لکه چی عامو مفسرینو یی هم یادونه کړی ده، خطاب کړی دی . او ددی دلیل د هغی وروسته لفظ (فتقطعوا امرهم بینهم زبرا) ، یعنی د انبیاءو علیهم السلامو ملت جاری و ، خومخالفینو دغه ملت ټوټی ، ټوټی کړ، او دا د ماضی (تیری شوی زمانی) صیغه ده.

دویم خواب : ځینو مفسرینو دا هم لیکلی دی چی دا محمدرسول الله صلی الله علیه و سلم ته خاص خطاب دی خودجمعی صیغه یی ورته د عزت او احترام په خاطر راوړی ده.

۷- و لقد جاءكم يوسف من قبل بالبينات فما زلتم في شك مما جاءكم به حتى اذا هلك قلتم لن يبعث الله من بعده رسولا. (مومن ۳۴)

ژباړه : او ددی څخه ترمخه تاسی ته یوسف علیه السلام دلپلونه راوړی و ، بیا هم تاسی د هغی په راوړل شوو دلایلو کی شک او شبه کوله ، ان تردی چی کله هغه وفات شو نو ویل به یی ، ددی وروسته الله تعالی کوم استازی نه رالپړی.

د هغوی د استدلال کولو لار:

د یوسف علیه السلام د قوم عقیده وه، چی د یوسف علیه السلام وروسته بل کوم استازی (رسول) نه راځی . خو دهغوی دا عقیده غلطه وه ، په همدی ترتیب نن هم خلک وایی چی دمحمد رسول الله صلی الله علیه و سلم وروسته بل رسول نه راځی. نو دا هم غلطه عقیده ده.

ځواب : دا استدلال بلکل د لیونتوب او جنون ښکاروندوی دی . او دهغی څو علتونه دی :

لمړۍ علت : دا چی ددی قوم دا عقیده په دی خاطر غلطه وه چی د یوسف علیه السلام نه وروسته د محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم تر زمانی پوری ، ریښتونی رسولان راغلی دی او دهغوی په رسالت باندی صحیح او واضحه نصوص گواهی ورکوی . خو د محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم نه وروسته دا گروهه چی هیڅ رسول به نه رالپړل کیږی، پری څرگند قرانی مبارک آیتونه اوصحیح احادیث گواهی ورکوی نو د هغی قیاس پر ماقبل (پخوانیو) باندی دلیونیان قیاس دی.

دویم علت : دا چی یو شمیر مفسرینو لیکلی چی (لن یبعث الله من بعده رسولا). دا د انکار په توگه نه دی لیکل شوی ، بلکه د(قوم) د تاسف په خاطر یی لیکلی دی ځکه. چی د یوسف علیه السلام د وفات نه وروسته د مصر نظام له منځه ولاړ نو دهغی وخت خلکوبه د افسوس په توگه ویل چی د یوسف علیه السلام په څیر نبی به رانشی ! یعنی کاش چی د هغی په څیر نبی را شی تر څو صحیح نظام قایم کړی.

۸- و انهم ظنوا کما ظننتم ان لن یبعث الله احدا . (جن ۷)

ژباړه : او (انسانانو) هم ستاسی په څیر گمان کړی و چی الله تعالی به څوک را و نه لپړی.

د هغوی د استدلال کولو لار:

دجناتو(پیریانو) دا گروهه (عقیده) چی الله تعالی به هیڅ رسول را ونه لیری ، گمان و گنل شو ، او گمان د رد کولو وړ وی.

ځواب : داهم د خندا وړ استدلال دی . چی څو علتونه لری:

لمړی : دا په رسول باندی د ایمان (ایمان بالرسول) څخه د مخته خبری بیان کیږی ، یعنی د محمدرسول الله صلی الله علیه و سلم دبعثت څخه دمخه دهغوی دا عقیده وه چی رسول نه راځی :

دویم - داچی دلته د بعثت نه مراد دمړینی نه وروسته بعثت (بعثت بعد الموت) دی ، یعنی دا خلک دبیا را ژوندی کیدو څخه منکر وول.

۹-وماکنا معذبین حتی نبعث رسولا (اسرا ۱۵)

ژباړه : او مونږ عذاب نه ورکوو مگر دا چی رسول ورته ولیږو.

د هغوی د استدلال کولو لار:

مونږ هغه وخت هغوی ته عذاب ورکوو چی لمړی ورته رسول مبعوث کړو ، اویا دوی انکار وکړی ، نو د مستقبل د صیغی نه دا په ډاگه شوه چی در سول څخه مراد د قران نه وروسته راتلونکی رسول دی.

ځواب : دا خو بلکه د جهل نه ډک استدلال دی ، ځکه چی (وماکنا معذبین) دماضی فعل دی ، یعنی د محمدرسول الله صلی الله علیه و سلم تر بعثته پوری چی څومره رسولان مبعوث شوی دی دهمدی حجت د جوړولو له پاره مبعوث شوی دی ، او د محمد صلی الله علیه و سلم بعثت د ټولو اخری حجت دی چی پر دوی باندی جوړ شوی دی ، نو دهغی صلی الله علیه و سلم دبعثت په اساس په نه منونکو باندی ډول ، ډول عذابونه راغلل اوپيروان یی د هر ډول دنیوی عذاب څخه په څنگ پاته شول.

زیښنه یی دا چی په دی مبارک آیت کی د الهی یو قانون ذکر کیږی او هغه دا چی د رسول را استول د عذاب څخه ددفع کولو او د حجت دپوره کولو له پاره کیږی.

۱۰-یبنی اسرائیل انی رسول الله الیکم مصدقا لما بین یدی من التوراة و مبشرا برسول یأتی من بعدی اسمہ احمد ، فلما جائتهم بالبینات قالوا هذا سحر مبین . (صف ۶)

ژباړه : ای بنی اسرائیلو ! زه د الله له اړخه تاسی ټولو ته رسول یم . زماڅخه مخته د راغلی کتاب (تورات) تصدیق کونکی یم او دخپله ځانه وروسته د راتلونکی یوه رسول په هکله تاسی ته زیری درکوم چی نوم به یی احمد وی . نو کله چی هغه ، هغوی ته ښکاره اوروښانه دلیلونه راوړل نو دوی وویل چی دا ښکاره جادو دی.

دهغوی داستدلال کولو لار:

مرزا شبیرالدین قادیانی لیکلی دی چی ددی عبارت څخه دا په ډاگه کیږی چی هغه (مرزا قادیانی) خپل ځان ددی نوم مصداق گرځولی دی. ځکه چی هغه دهمدی دلیل له مخی ثابتہ کړی ده چی که چیری په دی ځای کی رسول الله صلی الله علیه و سلم تری مراد وای نو د محمد صلی الله علیه و سلم لفظ به یی راوړی و، دلته خو د احمد د لفظ وړاند وینه شوی ده، چی تری را څرگندیږی چی دا بل کوم شخص دی، چی نوم یی احمد دی، نو دا حواله بلکل په ډاگه کوی چی تاسی (مرزا قادیانی) احمد یاست، بلکه ددی وړاند ویینی مصداق پخپله تاسی یاست. (انوار خلافت ۳۷ مخ)

ځواب: دا خو په مکمله توگه او له هره اړخه د الله د کتاب تحریفول دی. او د احمد څخه د مرزا غلام احمد نوم اخستل، ښکاره کفر دی چی ډیر علتونه لری.

لمړی علت: په قرانکریم کی او هم د عربو په ژبه کی د (بعد) د لفظ سره د (من) حرف ذکر کیږی. هلته چی د (بعديت) سره یوځای اتصال هم موجود وی او ددی څخه یی دمقصد تاکیدول وی لکه چی فرمایي:

الذين ينقضون عهدالله من بعد ميثاقه

ثم عفونا عنكم من بعد ذلك

ثم بعثناكم من بعد موتكم

ثم يحرفونه من بعد ما عقلوه

او په دی ترتیب بی شمیره آیتونه راغلی دی.

په دغی آیتونو کی د تاکید او مبالغی په توگه تری اتصال مراد دی.

نو په دی مبارکو آیتونو کی هم د عیسی علیه السلام نه وروسته هغه رسول مراد دی چی د عیسی علیه السلام نه وروسته مبعوث کیږی. خو په دی بعديت کی بله کومه واسطه نه شته او هغه یواځی او یواځی محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم دی.

دویم علت: د اچی قرانکریم د عیسی علیه السلام دراتلو نه سمدستی وروسته د را تلونکی رسول یادونه پریږدی او د ډیر وروسته راتلونکی (دنبوت درواغجن دعوه کونکی) یادونه وکړی نو دا خو دعبارت د لیکلو هم خلاف دی.

دریم علت : د حیرانتیا وړ خبره ده چی میرزا د عیسی علیه السلام نبوت اورسالت هم نه منی، بلکه هغه ته شکنځل کوی اوبیا دلته دهغی له اړخه زیری (بشارت) دخپل ځان له پاره مصداق گرځوی . (پرداسی عقل اوپوهه باندی بایدوژړل شی).

څلرم علت : دلته که چیری دغه دعوه لرونکی قادیانی تری مراد وی ، نو بیا خو د غلام احمد دنوم یادول په کار و ځکه چی مرزایی ، احمد، نه دی بلکه غلام احمد دی ، لکه څنگه چی دهغی مور اوپلار پری دانوم ایښودی دی.

۱۱- و لو تقول علينا بعض الاقاويل لاخذنا منه باليمين ثم قطعنا منه الوتين (الحاقه ۴۴)

ژباړه : او که چیری دوی پرمونږ باندی کومه خبره جوړوی نو مونږ د هغوی ښی لاس نیسو او دهغوی د شا رگ پری کوو.

د هغوی داستدلال کولو لار:

مرزا وایی چی په دی آیت کی د درواغجن نبی ښی نښانی ښوول شوی دی چی الله تعالی دداسی وگړی ښی لاس نیسی او دهغی د شا رگ ورغوځوی . نو که چیری زه (مرزا) درواغجن وایی، نو له ماسره بیا داسی ولی ونشول.

ځواب : ددی مبارک ایت سیاق او سباق واضح او څرگند دی ، چی دا د محمدرسول الله صلی الله علیه و سلم له پاره خاص دی ، چی که چیری هغه کومه جمله (په الله تعالی باندی د افترا له پاره) د خپله اړخه جوړه کړی نو په همدی طریقی سره به هلاک کړل شوی وای . دلته په ایت کی د عموم صیغه نشته ، اوعلت یی دادی چی د نبی صلی الله علیه و سلم په زمانه کی مسیلمة الکذاب او اسودعنسی هم د نبوت درواغجنی دعوی کړی وی . مگر هغوی هم دداسی طریقی په واسطه نه دی هلاک شوی . نو ایا مرزایی به په خپل دغه ډول استدلال سره ښی وگرځی ؟ اېدا ، اېدا نه.

اخری خبره داده چی د نبوت د پایی ته رسولو (ختم نبوت) له پاره بلکل څرگند او ښکاره نصوص موجود دی ، چی دهغوی څخه د یو شمیر یادونه مخته وشوه ، چی د عقل خاوندان پری پوهیدای شی . ددی ترڅنگ چی د نبوت د اجرا له پاره (ددوی له اړخه) څومره دلیلونه وړاندی کیږی نو په هغوی کی یی قرانی آیاتونه یا خو وروستنی(مابعد) د مخکینیو(ماقبل) سره قطع کړ دی او یا یی تری یوه احتمالی معنا اخستی ده چی د تردید له پاره یی څرگند آیاتونه موجود دی او یا یی یواځی د مضارع د فعل په یادولو سره استدلال کړی چی بلکل دعربیت د قانون پر خلاف دی

څلرم باب دنبوت او رسالت تر مینځ لغوی او اصطلاحی توپیر

په دی اقسامو کی د (ظلی بروزی نبوت) له پاره هیڅ ځای نشته.

لغوی توپیر یی دادی: چی رسالت، په دنیوی امورو یا دینی امورو کی، دیو چا پیغام نورو ته ور رسول دی. اصول دادی چی دا شخص به ددی کار نسبت د مرسل لوری ته کوی، خو دخپله اړخه نسبت نشی کولای. د (ارسل، او، یرسل) الفاظ په قرانکریم کی د مختلفو شیانو له پاره استعمال شوی دی. خو د رسول لفظ او دهغی جمع یواځی شرعی رسولانو یا ملایکو له پاره استعمال شوی ده خود لغوی معنا له اړخه یواځی یوه ځای کی استعمال شوی دی.

فلما جاءه الرسول قال ارجع الي ربك (يوسف ٥٠)

نبوت په لغت کی (ناقصه واوی) یا (مهموزاللام)، یعنی دنبوت څخه اخستل شوی، چی معنای د شان عظمت (ستروالی)، یا نبأ څخه اخستل شوی چی معنای (اخبار) ده. په قران کی یی استعمال د اخری معنا په اعتبار سره شوی دی. (نبأت، نبا، من انباک، ینبی، نبی او نور، په هر ځای کی د اخبار په معنی راغلی ده، داکه د خیر خبر وی او که د شر خبر.

خو د نبی لفظ او دهغی جمع یواځی د شرعی نبی له پاره په قرانکریم کی مستعمل دی.

شرعی اصطلاحی توپیر:

په دی هکله د علم او دپوهی دځاوندانو له اړخه دری مختلفي ویناوی راغلی دی:

لمړنۍ وینا: رسول عام دی اونبی خاص، یعنی د رسول لفظ دبشر، پیری او ملایکو له پاره استعمالیری او د نبی لفظ یواځی د بشر لپاره ځانگیری شوی دی.

په قرانکریم کی د رسول اطلاق ملایکو ته دمفرد اوجمع د صیغی، دواړو سره راغلی دی، لکه چی فرمایي:

قال انما رسول ربك لاهب لك غلاما زكيا (مریم ١٩)

الله يصطفى من الملائكة رسلا و من الناس (حج ٧٥)

حتى اذا جاءتهم رسلنا يتوفونهم قالوا اين ما كنتم تدعون من دون الله (اعراف ٣٧)

يا معشر الجن و الانس الم يأتكم رسل منكم (انعام ١٣٠)

(په دی کی آیتونوکی د یوه تفسیر له مخی د پیریانو رسول داخل دی)

دویمه وینا: رسول ، د هغه شخصیت سره ، ځانگړی شوی دی ، چاته چې د الله تعالی له لوری کتاب ورکړل شوی وی او یاد پخوانی نازل شوی کتاب په تبلیغ باندی مامور شوی وی . او هغه ته مستقل شریعت (په فروعو او اعمالو، دواړو، کی) ورکړل شوی وی.

او نبی عام دی ، هر هغه بشر ، چې د الله تعالی له لوری ورته وحی راغلی وی ، که څه هم هغه د نازل شوی کتاب پر تبلیغ او د مستقل شریعت په لور په بلنی (دعوت) باندی مامور شوی وی او که نه وی مامور شوی .

د یو شمیر پوهانو په وړاندی ښځه هم (نبیه) جوړیدای شی لکه مریم علیه السلام چې وه . ځکه چې الله تعالی هغه ته خطاب کړی دی .

خو دا قول او وینا صحیح نه ده ځکه چې الله تعالی دهغی د بشری صفاتو په لړکی د هغه لوړ صفت (صدیقه) ذکر کړی دی . دلته ددی خبری تفصیل ته اړتیا نشته.

دریمه وینا: هر نبی رسول دی او هر رسول نبی دی . ځکه چې الله تعالی د بنی اسرائیلو انبیاء کله د (النبیون) او کله هم د (الرسل) په نامه یاد کړی دی. په همدی ترتیب د النساء د سوری په (۱۶۳) آیت کی د دولسو انبیاءو علیه السلام ذکر شوی دی . او په هغی کی یی د (والنبیون من بعده) الفاظ راغلی دی . بیا یی په (۱۶۵) آیت کی فرمایلی دی (رسلا مبشرین و منذرین) ، په دی الفاظو کی دا اشاره شوی چې هغوی انبیاء هم وول او رسولان هم.

د مریم په سوری کی د موسی علیه السلام او اسماعیل علیه السلام په هکله فرمایي چې:

و کان رسولا نبیا.

زمونږ د نبی صلی الله علیه و سلم په اړه د اعراف د سوری په (۱۵۷) آیت کی فرمایي چې: [الرسول النبی]

ددغه دواړو صفاتو د جمع کولو په وخت کی ددوو حیثیتونو اعتبار موجود وی ، دالله تعالی په نسبت رسول دی (بالنسبه الی الله) او د مخلوق په نسبت نبی دی (بالنسبه الی الخلق).

توجه: ددغی مبارکو آیتو څخه په ډاگه کیږی چې د وحی په اړوند د الله تعالی د مقربو بندگانو یواځی دوه صفتونه مخته راځی او هغه د (رسول) او (نبی) دی . او په دواړو صورتونو کی یی هماغه شرعی معنی معتبره او باوری ده چې مخته لیکل شوی ده . ددی نه علاوه دقرانکریم په هیڅ نص کی (ظلی بروزی نبی) او یا نور داسی الفاظ او مراتب نه دی راغلی.

دا د مرزا د خپله ځانه جوړشوی مراتب او اصطلاحات دی چې د شریعت سره نیغ په نیغه په ټکر کی دی.

بلی! مرزا د بایبل ، تصوف او اشراق څخه دا تر لاسه کړی دی چې یو حقیقی نبی وی او پاته نور د هغی پیروان اوتابعدار، لکه ظل (سیوری) چې دکوم شی تابع وی . او هغه ته ضمنی هم ویل کیږی . خو کله چې الله تعالی او

دهغي رسول صلي الله عليه و سلم ددی اجازه نه وی ورکړی او دحقیقی نبی او رسول نه پرته یی بل هیڅوک د وحی د نازلیدو وړ نه وی ټاکلی ، ځکه چی د ختم نبوت سره دا لازم دی چی د خاتم النبیین څخه وروسته د وحی را کوزیدل بند شوی دی ، نو دهغي وروسته د ظلی بروزی اونورو دروازی بندی شوی.

ددی نه علاوه د حیرانتیا وړ خو داده چی د ظلی په معنی، چی په ټولو اوامرو او نواهیو کی به د خاتم النبیین صلی الله علیه و سلم تابعداری کوی او د خپله اړخه به کوم امر او نهی نه صادروی ،(خو مرزا په دی ځای هم نه دی تم شوی) بلکه ددی ځای اومقام څخه نور هم مخته تللی دی اوپه خپله رساله (مبین ۴) کی په (۶-۷ مخونو) کی یی لیکلی چی : (ځکه چی زما په وحی کی امر هم شته او نهی هم).

دغه ډول متضاد دعوی به انشاءالله په نهم باب کی د ځواباتو سره یوځای راشی.

گټی یی: د عربیت له اړخه رسول او نبی دوه مشابهه صفتونه دی ، چی په کی د فاعلیت معنی را نغښتی ده . فاعلیت او (مبنی للفاعلیة) په دوو ډولو دی:

یو هغه ، چی د کوم ذات سره یواځی فعلیت قایم شوی وی ، ددی نه اخوا دبل شی اړتیا ورته نه وی . لکه :آکل ، شارب ، ضارب ، ناصر، الحیاو نور. نو په هغی کی یواځی د آکل اوشرب ، ضرب ، نصرت ، حیات موجودیت د یوه ذات سره دی . په دی کی فاعل ته د خپل فعل د انجامولو ددعوی د ښکاره کولو شرط نه شته.

دویم : فاعلیت او (مبنی للفاعلیت) داسی الفاظ دی چی په هغی کی د یوه ذات سره یواځی د فعل قیام بسنه نه کوی بلکه د فعل دقیام سره یوځای د هغی دعوی کولو ته هم اړتیا شته.

دنمونی په توگه : دمومن او مسلم صفتونه د ایمان او اسلام سره یوځای ، هغه د ایمان او اسلام په ښکاره کولو هم مکلف دی. په دی ترتیب رسول او نبی هم هغه ذات دی چی په کی د نبوت اورسالت صفت الله تعالی ایښودی دی لیکن دهغي سره یوځای پر هغوی فرض دی چی دخپل نبوت اورسالت اعلان وکړی او خلکو ته پر هغی د ایمان راوړلو بلنه ورکړی.

په دی ځای کی د عیسی علیه السلام په نزول باندی هیڅ ډول نیوکه نشی کیدای . ځکه چی د نزول نه وروسته عیسی علیه السلام د خپل رسالت او نبوت دعوی هم نه کوی او نه هغی لور ی ته څوک دعوتوی . (دغه مسله ما په پوره تفصیل سره په خپل کتاب (دحدیثو د انکار څخه د قران تر انکاره پوری، ❖داکتاب په پښتو ژباړل شوی دی❖) د عیسی علیه السلام د نزول په هکله د منکرینو نیوکو ته په ځواب څیړلی ده او دا ډیره مهمه نکته ده.

پنجم باب د عیسی علیه السلام دنزول په هکله اعتراضات (نیوکی) او دهغی ځوابونه:

مرزا غلام احمد په یوه ډول سره د عیسی علیه السلام دنزول په اړوند احادیث منی ځکه چی (لکه چی په راتلونکی کی به ،انشأالله ، بیان کړل شی) دهمدی احادیثو څخه غواړی خپل (درواغجن) نبوت ثابت کړی خو پر هغوی کی په باطله توگه تحریف او تأویل کوی ، چی دهمدی له مخی هغه د عیسی علیه السلام د نزول څخه منکر دی : په دی اساس دعیسی علیه السلام د نزول په هکله هغه څه نیوکی لری . او هغه داچی:

لمړۍ نیوکه (اعتراض):

په قران کریم کی د عیسی علیه السلام د نزول یادونه نه ده شوی!

ځواب : قران کریم تل د دوه متضادو شیانو څخه د یوه یادونه کوی اود بل شی په هکله سکوت (چپتیا) خپلوی ، چی دی ته د بدیع په علم کی اکتفا(بسوالی) وایی . دنمونی په توگه : الله تعالی فرمایي: [بیدک الخیر] ، دلته د شر لفظ هم تری مراد دی ، ځکه چی هغه (شر) هم د الله تعالی په لاس کی دی ، خو دلته یی حذف کړی دی .

په همدی توگه الله تعالی فرمایي :

[فاذا افضتم من عرفات فاذكروا الله عند المشعر الحرام ..(وقال) ثم افيضوا من حيث افاض الناس] .

ژباړه : کله چی تاسی د عرفات څخه را وگرځۍ نو د مشعر حرام سره د الله تعالی ذکر کوي ، ..(اوفرمایي) بیاتاسی دهغی ځای څخه را وگرځۍ لکه څرنگه چی نور خلک را گرځی .

دلته په دی آیت کی د عرفات څخه د راستنیدو او بیرته تللو ذکر شوی دی ، خو عرفات ته د تللو حکم په کی نشته ، خو دعقل له مخی را څرگندیږی چی انسان د یوځای څخه بیرته هغه وخت را ستیږی چی لمړۍ هلته تللی وی ، او دی ته هم اکتفا وایی .

په همدی توگه ، د قرانکریم پر هغه ځای کی چی د عیسی علیه السلام (رفع) په دوه ځایو کی راغلی لکه:

و رافعک الی (ال عمران ۵۵) [او تا زه دخپل ځان په لوری پورته کونکی یم]

بل رفعه الله الیه (نساء ۱۵۸) [بلکه الله تعالی هغه د خپل ځان په لوری پورته کړ]

نو لازم خو دادی چی کله چی انسان په یوه لوړ او پورته ځای و خیژی نو بیا ضرور د هغه ځایه ، یو وخت نه یو وخت را ښکته کیږی .

دویم ځواب : یو شمیر حکمونه او حالات په نصوصو کې د نص د عبارت (عبارت النص) په شکل کې وی نو یو شمیر نور یی د (اشاره النص) او ځینی نور یی د (دلالة النص) په بڼو کې راغلی وی . چی په قرانکریم کې په دی هکله ډیر مثالونه موجود دی .

دلته که څه هم په (عبارة النص) کې د نزول (رابسته کیدو) یادونه نه ده شوی ، خو په (اشاره النص او دلالة النص) کې یی دوه ځایه ذکر راغلی دی : لکه :

۱- یکلم الناس فی المهد و کهلا (ال عمران ۴۶) [د خلکو سره به په غیر (زانگو) او بوډاوالی کې خبری کوی] .

۲- و يعلمه الكتاب و الحکمة و التوراة و الانجیل (ال عمران) [او هغه ته د کتاب (قران) او حکمت (حدیث) او د تورات او انجیل تعلیم (پوهه) به ورکړل شی] .

دلته یی په لمړۍ آیت کې فرمایلی دی چی [خلک به د عیسی علیه السلام سره په مهد (دمور په غیر) کې خبری کوی اوهم به ورسره د کهولت (بوډاوالی) ته د ورسیدو په وخت کې] ، دلته پوښتنه داده چی د کهولت په زمانه کې خو هر انسان خبری (نطق) کولی شی، نو بیا په دی کې د عیسی علیه السلام ځانگړتیا څه ده؟

ځواب : په دی کې اشاره شوی چی د کهولت نه تر مخه هغه اسمان ته پورته کول کیږی ، او اسمانی عمر د ځمکې په عمر کې نه شمیرل کیږی . نو څرگنده شوه چی د نزول نه وروسته به د کهولت زمانه وی او په هغی وخت کې به دخلکو سره خبری کوی .

په بل آیت کې یی فرمایلی دی چی : عیسی علیه السلام ته به د کتاب ، سنتو ، تورات او انجیل ښوونه (تعلیم) ورکول کیږی ، نو تورات خو دهغی تر مخه نازل شوی و او انجیل پخپله پر هغه نازل شوی و، نو دا کتاب او حکمت څه شی دی ؟

ښکاره ده چی دا د تورات او انجیل څخه علاوه نور علوم دی ، او هغه دقرانکریم او د رسول الله صلی الله علیه وسلم دسنتو څخه عبارت دی .

دقران او حکمت لفظ په زیاتو ځایو کې د قران او د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سنتو له پاره راغلی ، نوپه ډاگه شوه چی د نزول نه وروسته به هغه د قران او سنتو په مطابق پریکړی کوی .

دریم ځواب : زمونږ د اسلام ددین بنسټ په جلی (ښکاره) وحی او خفی (پټی) وحی ، دواړو باندی ایښول شوی دی چی دهغی له پاره دقرانکریم دغه آیت [اطیعوا الله و اطیعوا الرسول] بیا بیا ذکر کیدل ددی خبری ستر گواه (شاهد) دی ..

الله تعالیٰ، یو شمیر اخبارونه او د قران کریم احکام نازل کړی او یو شمیر نور د رسول الله صلی الله علیه وسلم په احادیثو کې ذکر شوی دی. نو د عیسیٰ علیه السلام د رفع ذکر، الله تعالیٰ په قرانکریم کې را وړی او د عیسیٰ علیه السلام دنزول یادونه د په صحیح احادیثو کې موجوده ده. (ددی له پاره مو پخپله پخپل کتاب ❖ انکار حدیث سی انکار قران تک ❖ کی نوی (۹۰) احادیث را یوځای کړی چی د هغی ډلی څخه یو شمیر صحیح، یو شمیر احسن، او یو شمیر کمزوری دی او په هغی کی مونږ دا ثابته کړی ده، چی د عیسیٰ علیه السلام نزول په پرلپسی (تواتر) توگه ثابت دی.)، دزیاتی څیړنی له پاره هماغه کتاب ته رجوع وکړی.

دویمه نیوکه (اعتراض):

اسمان ته ختل (رفع) او بیا د هغی څخه را ښکته کیدل (نزول) ډیر ستر عزت او اکرام دی، نو په کار خو دا و چی دا عزت الله تعالیٰ محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم ته ور کړی وای، ددی څخه خو زمونږ په نبی محمد صلی الله علیه وسلم باندی د عیسیٰ علیه السلام فضیلت (غوره والی) ثابتیږی؟

ځواب: ۱- الله تعالیٰ په قرانکریم کی د سورة نسا (۱۵۸) آیت کی د رفع د ذکر نه وروسته فرمایلی دی چی: [وکان الله عزیزا حکیم]، په دی جمله کی دوه نیوکو ته ځواب ویل شوی دی.

لمړی: دا چی د رفع له پاره کومه ذریعه لکه هوایی جهاز، سیاره، اویا نورداسی وسایل نه و، او په ساینسی توگه دا ثابته ده چی پورته خلا هم شته چی حیوان په کی د اکسیجن پرته گذاره نشی کولی، نوبیا د عیسیٰ علیه السلام رفعی څه ډول صورت ونیو؟ نو د (عزیزا) په لفظ کی یی دهغی ځواب ووايه. اوهغه داچی: الله تعالیٰ چی وغواړی یو کار وکړی هغه کوی، دهغی مخته کوم خنډ نه شی مانع کیدای، اونه هغه اسباب او وسایلو ته اړمند دی.

دویمه نیوکه: دا چی ولی الله تعالیٰ دا اعزاز بل کوم نبی او په ځانگړی توگه زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم ته نه دی ورکړی؟ نو د (حکیم) لفظ ددی له پاره (اجمالی) ځواب دی، دا چی په هرکار کی الله تعالیٰ خپل حکمت لری، که څه هم زمونږ پوهه او علم به تر هغه ځایه پوری ورسپړی او که وبه نه رسپړی.

دویم ځوال: دغه ډول فضیلت ته، جزیه فضیلت ویل کیږی. او د هر رسول له پاره ضرور یو ځانگړی فضیلت موجود وی. دنمونی په توگه آدم علیه السلام ته د ټول انسانی نسل دپلار فضیلت ورکړل شوی دی، همدا راز نوح علیه السلام ته د اوږد عمر فضیلت ورکړل شوی و، او ابراهیم علیه السلام ته د اور څخه د خوندی پاته کیدو فضیلت. موسیٰ علیه السلام ته یی د امصا څخه د مار د جوړیدو او د لاس د لمړ په څیر د ځلیدو فضیلتونه او عیسیٰ علیه السلام ته پرته د پلار د موجودیت نه د پیدا کیدو فضیلت.

په همدی توگه جزوی اواخص فضیلتونه خو زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم ته ډیر زیات ورکړل شوی دی، چی یادونه یی په قران او حدیثو کی هر ځای موجوده ده. خو په مجموعی توگه ټول فضیلت (کلیه) یواځی زمونږ نبی

صلی الله علیه وسلم ته ورکړل شوی دی . [ورفعنا بعضهم درجات] کی هم دی لور ی ته اشاره شوی ، نو په دی اساس ددغسی نیوکو هیڅ حیثیت نشته .

دریمه نیوکه:

دا چی عیسی علیه السلام به د نزول نه ورسته نبی وی یا امتی ؟ په لمړنی صورت کی د نبوت د ختمیدو د مسلی سره ټکر کوی ، ځکه چی الله تعالی د انبیاءو د راتگ دروازه بنده کړی نو وروسته بیا د عیسی علیه السلام د مبعوث کیدو مطلب څه شو ؟ او که چیری امتی وی نو بیا یی د نزول گټه څه ده ؟

خواب : مخکی می ثابت کړه چی نبی داسی مشتق اسم دی چی په کی دوو شیانوته اړتیا ده ، اول د نبی د ذات سره د نبوت صفت پیدا کول ، او دا همیشنی دی ، یعنی د مړینی وروسته هم نبی ، نبی دی لکه چی الله تعالی فرمایلی دی [فأولک مع الذین انعم الله علیهم من النبیین] یعنی د مړینی نه وروسته د انبیاءو ډله به وی ، چی د الله تعالی او رسول الله صلی الله علیه وسلم اطاعت کونکی به دهغوی سره یوځای وی .

دویم : د نبوت د راښکاره کیدو (اظهار نبوت) او د نبوت په لور د بلنی (دعوت الی النبوت) دی ، چی په دنیوی ژوند کی د نبی سره تړلی دی ، خو د مړینی وروسته او په قیامت کی ددی صفت اړتیا نه شته . نو د خواب نتیجه دا شوه چی عیسی علیه السلام به د نزول نه وروسته د نبی په صفت موصوف (ستایلی) شوی وی خو د خپل نبوت په لور به بلنه او دعوت نه ور کوی . نو په دی اساس ، په یوه حیثیت سره به هغه نبی وی او په بل حیثیت سره به هغه امتی وی .

ددی څیړنی څخه وروسته نور نو دا پوښتنه نه را پیدا کیږی چی د عیسی علیه السلام د نزول څخه په ختم نبوت کی کوم زیان را پیدا کیږی . ځکه چی په خاتم النبیین کی د النبیین څخه مراد که د نبوت دعوه کونکی او دخپل نبوت په لور بلونکی اوسی ، نو دداسی انبیاءو لړۍ پای ته ورسیده ، نو که چیری داسی نبی چی د پخوا څخه نبی وی خو د جناب محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم باندی د ختم نبوت نه وروسته دخپل نبوت په لور دعوت او بلنه نه ورکوی ، تشریف راوړی نو دهغی په راتللو سره ختم نبوت ته کوم زیان نه ورسپړی .

شپږم باب د عیسی علیه السلام دنزول په اړوند احادیثوکی د مرزاییانو تحریف او د توفی معنی.

عن ابو هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: و الذى نفيسى بيده ليوشكن ان ينزل فيكم ابن مريم حكما و عدلا فيكسر الصليب و يقتل الخنزير و يضع الجزية و يفيض المال حتى لا يقبله احد حتى تكون السجدة الواحدة خيرا من الدنيا وما فيها . ثم يقول ابوهريرة رضى الله عنه ❖ و ان من اهل الكتاب الا ليؤمنن به قبل موته ويوم القيامة يكون عليهم شهيدا. (د بخارى او ترمذى دواړو په روايت سره)

ژباړه: د ابو هريرة رضى الله عنه څخه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمايل: سوگند پر هغه ذات چې زما روح دهغى په لاس كې دى، چې نژدى ده چې په تاسى كې به عيسى زوى د مريم، پريكړى كونكى او عدل كونكى، را ښكته شي، نو هغه به صليب ټوټى ټوټى كړي، خنزير به ووژني او جزيه به له منځه يوسى، او مالونه به دومره زيات شي چې هيڅوك به يې اخستونكى (قبلونكى) نه وي، ان تردى چې يوه سجده به ددنيااو مافيه څخه بهتره او غوره وي.. بيا ابو هريرة رضى الله عنه وويل، (دا آيت ولولى)، نه به وي هيڅ دكتاب خاوند، مگر دا چې په عيسى عليه السلام باندې به دهغه د مړينې دمخه ايمان راوړي، او دقيامت په ورځ به عيسى عليه السلام پر هغوى گواهي وايي.

دا حديث د (۲۶) صحابه كرامو رضى الله عنهم څخه روايت شوى دى، چې مونږ يې تفصيل په (انكار حديث سى انكار قران تك) كې په ۳۸۷م مخ كړى دى.

دا حديث د عيسى عليه السلام د نزول په هكله بلكل صريح او د هر ډول تاويل څخه پاك دى . خو كله چې مرزا غلام احمد ته څرگنده شوه چې د محمدرسول الله صلى الله عليه وسلم وروسته بل نبى راتلاى نشي او يواځې عيسى عليه السلام به را ښكته كيږي نو مرزا د خپلې نبوت د(درواغجنى) دعوى د ثبوت له پاره د عيسى عليه السلام سيټ دخپل ځان له پاره خالى كول غواړي، نو هغه دعوه وكړه چې عيسى عليه السلام وفات شوى دى. او په دې حديث كې د عيسى عليه السلام څخه مقصد زه (مرزا) يم . دهغى د استدلال كولو لار داده چې د (ينزل) معنى (پيدا كيږي به) دى او په دليل كې يې (انزلنا عليكم لباسا، او انزلنا الحديد) وړاندې كړى دى . چې دلته د انزال څخه مراد پيداينبت (خلق) دى په همدې تر تيب يې د ابن مريم سره مشابه ابن مريم مقصد اخستى دى او په دې حديث كې يې د خپل نبوت د ثابولو لپاره ناكامه هڅې كړي دي. حال دا چې دغه ډول تاويل بلكل غلط دى.

حال داچی، (ینزل) د (نزل ینزل) مجرد فعل دی. په قرانکریم او یا بل هیڅ عربي کتاب کی دخلق (پیدایښت) په معنی نه دی استعمال شوی. بلکه د پاسه د را ښکته کیدو په معنی باندی راغلی دی، په قران کریم کی د هغی استعمال په دی توگه شوی دی.

وبالحق نزل . - نزل به الروح الامین — و ماینزل من الحق — وماینزل من السماء

په دی ټولو آیتونو کی د (نزل، ینزل) یواځی د رابښکته کیدو او یا را ښکته کولو په معنی راغلی دی.

بلی ! په فعل مزید کی، د افعال په باب کی (انزال) کله کله د خلق (پیدایښت) په معنی هم راغلی لکه (انزلنا الحديد) او (انزلنا علیکم لباسا). خو دلته هم یواځی د خلق پر معنی نه دی بلکه د اسمانی اسبابو او وسایلو او تدبیرونو په ذریعه خلق ته (انزال) ویل شوی دی. حال دا چی په دی حدیث کی د (ینزل) لفظ د مجرد صیغه ده او دهغی څخه د (پیدا کولو) معنی اخستل خالص او سوچه جهالت دی.

په همدی توگه ابن مریم (چی په څرگنده توگه اسم کنیت) دی د عیسی علیه السلام په هیڅ نص کی مثیل یا دهغی شبیه نه شته. نوبیا مرزا د کومه ځایه دا لفظ را وویست؟

بلی ! د شیطانی وسوسو اود ابلیس دتلبیس ښکار کیدو سره به یی دا ډول حماقت کړی وی.

توجه: په دی حدیث کی د بخاری په یوه روایت کی (یضع الجزية) په ځای (یضع الحربة) لیکل شوی دی، چی معنی یی د قتال پای ته رسول (ختمول) دی. او دا خبره مرزا پر خپل ځان ټپلی ده چی زه ددی له پاره مبعوث شوی یم چی قتال منسوخ کړم، او د حدیث د همدغی لفظ (یضع الحربة) څخه یی استدلال کړی دی.

ځواب دادی چی دا لفظ دکوم کتاب څخه سهوا لیکل شوی او یا د چا له اړخه تحریف دی.، ځکه د (الجزیه) د لفظ څخه یی د (جیم) او (زا) نقطی لری کړل شوی دی او په همدی توگه یی د (یا) څخه یوه نقطه مسخه کړی او (حربة) یی تری جوړه کړی ده. په بخاری کی دا حدیث په دری ځایو کی موجود دی، چی په دوو ځایو کی د (جزی) لفظ دی، او په هیڅ کتاب کی د (حربة) لفظ نه ثابتیږی. د حدیثو شاریحینو هم دی لوری ته توجه نه ده کړی، نو ددی نه معلومیږی چی دا د کتابت غلطی ده او یا دمرزایانانو تحریف دی.

د (یضع الجزية) معنی داده چی عیسی علیه السلام (اما الایمان و اما السیف) باندی به عمل کوی، په داسی حال کی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم د عربو د مشریکینو سره دا ډول معامله کړی ده.

په همدی ترتیب مرزا غلام احمد د خپل ځان له پاره د سیټ دخالی کولو په خاطر د (متوفیک) په لفظ زور راوړی دی، او وایی چی ددی معنی د روح قبضول دی، یعنی په مرگ باندی محکوم کیدل، (نو هغه مړ شوی دی).

په دی هکله ما په تفصیلی توگه تحقیق او څیړنه په خپل کتاب (انکار حدیث سی انکار قران نک) کی په ۵۸۲ مخ کی کړی ده . دلته په لنډه توگه لیکم چی : ددی لفظ څخه هیڅکله هم د عیسی علیه السلام وفات نه ثابتیږی . او دهغی څوعلتونه دی:.

لمړۍ علت یی : لغت پوهانو د توفی دوه معناوی ذکر کړی دی ..

۱) (یوشی پوره اخستل ،

۲) (روح قبضول.

خو لمړنۍ معنی حقیقی ده او دویمه معنی مجازی . پرته له اړتیا و (ضرورت) نه د حقیقی معنا پریښول او دمجازی معنی اخستل د جاهلو خلکو کار دی.

ابن منظور د لسان العرف په ۱۶م جلد (۳۵۹) م مخ کی لیکي چی:

توفی فلان و توفاه الله اذا قبض نفسه . و توفیت المال منه و استوفیته اذا اخذته كله . توفیت عدد القوم اذا عدتهم کلهم . هکذا فی تهذیب اللغة ص ۴۱۹ جلد ۸ - و هکذا فی المحيط ص ۴۳۷ جلد ۱۰ و توفی فی اللغة اخذ الشی وافیاتاما ص ۳۱ جلد ۳.

ژباړه : توفی دوه معناوی لری ، لمړۍ ، د نفس قبضول ، او دویم ، یو شی پوره اخستل ، د (استوفیته) معنی یو شی پوره اخستل ، توفیت عدد القوم ، کله چی یوقوم پوره وشمیرل شی . په همدی توگه په تهذیب اللغة کی ، په محیط او لسان العرب کتابونو کی هم راغلی دی.

تسهیل اللغة العربية چی د قادیان چاپ دی لیکي چی د توفی حقیقی معنا (دیو چا پوره اخستل دی او مړینه یی مجازی معنی ده)

زه وایم چی پر هغه ځایو کی چی توفی د مړینی په معنی راغلی دی نو هلته ضرور کومه قرینه شته ، د حیاة (ژوند) او دهغی د لوازمو په مقابله کی د توفی یادونه به شوی وی . یا د ملايكة الموت یادونه ، یا د (انفس) ذکر ، یا د عاقبت دعا ، یا وصیت او دوفات دعدت یادونه شوی وی او دقرینی ضرورت د مجازی معنی د اخستلو سره خاص ده.

د عیسی علیه السلام سره د توفی دلفظ د استعمال سره دقراينو څخه یو هم نه دی ذکر شوی بلکه هلته د رفع لفظ استعمال شوی دی . . یعنی کله چی د توفی لفظ ذکر شوی وی نو دا وهم را پیدا شو چی د (توفی کل) څخه د جسم توفی مراد دی یا صرف د روح ؟ نو د رفعی د لفظ د وړیوځای کولو څخه داسی معلومه شوه چی د ټول بدن توفی تری مراد دی.

بله وجه : دا به ومنو چی توفی د مړه کیدو په معنی حقیقت دی ، خو دا هم حقیقت دی چی پوره معنی اخستل هم حقیقی معنی ده . نو داسی معلومه شوه چی دا یو مشترک لفظ دی او په مشترک لفظ کی قانون دادی چی دکومی یوی معنی داخستلو له پاره د قرینی ضرورت پېښیږی. دلته هم ، توفی ، د پوره اخستلو دمعنی له پاره د (رافعک) قرینه موجوده ده او دلته تری همدا معنی مراد دی.

توجه : مرزا او دعیسی علیه السلام د نزول نور منکرین ، د (رافعک) څخه د درجاتو رفع مقصد اخلی ، او دقرانکریم د ځینو آیتونو حوالی ورکوی لکه : [رفعناه مکانا علیا] ، [یرفع الله الذین آمنوا والذین اوتوالعلم درجات]

زه وایم چی د (ر ، ف ، ع) ماده په قرانکریم کی په مختلفو صیغوسره (۲۲) ځایه راغلی ده چی د هغی څخه (۱۲) ځایه د (ددرجاتو رفع) مراد دی ، ځکه چی هلته د (درجی ، مکان علی یا بغیر الی) قرینی موجودی دی ، او په (۱۷) ځا یو کی (رفع) په خپلی حقیقی معنا باندی راغلی ده . لکه (رفع ابویه علی العرش، الله الذی رفع السموات بغیر عمد ترونها ، رفع سمکها فسوا ها)

او د عیسی علیه السلام په اړوند د رفع د لفظ سره د (الی) ذکر شوی دی چی تر ی د رفعی د حقیقی معنی د اخستلو له پاره واضح او څرگند دلیل دی.

اووم باب دمرزا غلام احمد دپیدا کیدو نیته، مړینه یی، او د ژوندانه حالات یی.

د مرزا غلام احمد قادیانی د ژوند د حالاتو یو څه دلته په دی خاطر لیکو چی هیڅ په حقه نبی دداسی حالاتو سره نه دی مخ شوی لکه څرنګه چی (دغه درواغون) مرزا غلام احمد ورسره مخ شوی دی. او دا دهغی په کذابیت (درواغونی)، بلکه دهغی په احمقی، بی وقوفی اونا سنجیدګی باندی ستر دلیل دی.

مرزا غلام احمد قادیانی، دپنجاب دایالات د گوردا اسپور په یوه کلی قادیان کی پیدا شوی دی. دا سیمه د امرتسر څخه تر شمال شرق پوری د ریلوی د لاین تر څنګ نژدی یولس میله لری پرته ده. دهغه د پیداکیدو به تاریخ کی ډیر اختلاف دی. مرزا په خپله لیکي چی زه په ۱۸۳۹ یا ۱۸۴۰ کال د سکھانو په اخری وخت کی پیدا شوی یم. او به ۱۸۵۷ کال کی د شپاړسو یا اولسو کالو په عمر کی وم او لاتر اوسه می بریت او ږیره نه و راوتلی (روحانی خزانی، ۱۳م جلد، ۱۷۷مخ، مرزا خپله لیکنه)

بیا دهغی زوی مرزا بشیر احمد په خپل کتاب (سیره المهدی: دریم جلد پنځم مخ) کی لیکي چی د هغی د پیدا کیدو کال ۱۸۳۶ یا ۱۸۳۷ عیسوی کال دی. بیا په دریم جلد، ۷۶م مخ کی لیکي چی دهغی پیدایښت، ۱۳م د فروری، ۱۸۳۵ عیسوی کال کی چی ۱۴ م شوال، ۱۲۵۰ هجری کبړی د جمعی دورځی تاریخ یی صحیح گرځول شوی دی.

بیا په همدی دریم جلد، ۲۰۳ مخ کی لیکي چی د هغی د پیدایښت تاریخ، معراج الدین، اولسم د فروری ۱۸۳۲ ټاکلی دی. بیا دهمدی دریم جلد په ۱۹۴ مخ کی لیکي چی: په داسی حال کی چی نورو ۱۸۳۳، یا ۱۸۳۴ عیسوی کال کی د هغه پیدایښت ښوولی دی.

د مرزا د ملګرو په حال باندی انسان حیرانېږی چی په داسی حال کی چی مرزا پخپله دخپل پیدایښت وخت ۱۸۳۹ یا ۱۸۴۰ یادوی، نو ملګری یی ولی دخپل نبی سره مخالفت کوی او دنورو مختلفو تاریخونو یادونه کوی. په داسی خلکو باندی دی تف وی چی دخپل نبی خبره نه منی.

بلی! هغوی دا مخالفت په دی خاطر کړی دی چی هغه د خپل عمر په هکله یوه وړاند وینه کړی وه او دغه خلک په حقیقت کی دهغی د ریښتیا د ثابتولو هڅی کوی. لیکن انشاءالله تعالی مونږ به یی په ۱۴م باب کی ثابته کړو چی دهغی دغه وړاندوینه په هرصورت درواغ وو.

دهغی په خپله ژبه د هغه دپیدا کیدو څرنگوالی:

زه توأم (جوړه) پیدا شوی وم ، زما سره یوه نجلۍ وه ، چی نوم یی جنت و . او دغه الهام چی [یا آدم اسکن انت و زوجک الجنة] چی د نن څخه شل کاله پخوا ، د احمدیه د براهینو په ۴۹۶م مخ کی درج شوی دی په هغی کی د جنت لفظ سره یوه لطیفه غوندی اشاره ده ، چی هغه نجلۍ چی له ماسره یوځای پیدا شوی وه دهغی نوم جنت و .

(بریاق القلوب) په ۳۵۱م مخ کی پورتنۍ لیکنی ، د روحانی خزاینو به ۱۵م جلد ۴۷۹م مخ کی په همدی صفحه کی لیکي چی : لمړۍ هغه نجلۍ د گیدۍ څخه راوتلی وه او تر هغی وروسته زه را ووتم . ددی وروسته زما والدینو په کور کی هلک یا نجلۍ پیدا نه شوه او زه د هغوی له پاره خاتم الاولاد وم (دلته خاتم د اخر په معنی دی)

په دی الهام او د هغی په مصداق کی ډیر توپیر موجود دی . الهام (د هغی په زعم) کی دادی چی ، ته او ستا ښځه په جنت کی اوسی ، جنت د یوه خاص ځای نوم دی چی استوگنه په کی کیږی . نو د مرزا د خور په دننه کی څرنگه سوکونت کیدای شی ؟ په دی اساس دا د کوم عاقل نه بلکه د کوم لیونی وینا او لیکنه ده .

سیره الهدی لسم جلد ، ۳۶ مخ کی لیکي چی:

ستا(مرزا) څخه د مخه ، دوه کوچنیان (دهغی خور او ورور) مړه شوی و په دی اساس مو ستا په غاړه کی بند(هنسلی) واچاوه ، او تاته به سیندهی ویل کیده . دکوم کوچنی په غاړه کی به چی سیندهی (هنسلی) واچول شو نو د (غیرالله) نذر به پوره کیده او نوم به یی سندهی ایښول کیده .

دمرزا نسب او کورنۍ:

په نسبۍ توگه هغه د قراچاربرلاس نومی یو قوم سره تړلی و چی د تصدیق له پاره یی پخپله ، په خپلو لیکنو کی ډیره اوږده نسب نامه درج کړی ده (کتاب البریه ۱۶۴ مخ ، او دحقیقة الوحی ضمیمه ۷۱مخ)

خو د مسیحیت او مهدیت د دعوی وروسته مرزا کله خپل ځان د فارسی النسل څخه گڼی ، کله ځانته اسراییلی وایی او کله هم د چینی نسل څخه ځان گڼی . اوبیا کله هم د فاطمة رضی الله عنهاد نسل څخه ځان گڼی . او د حیرانتیاوږ خبره داده چی په دی څلورو مختلفو نسلونو کی د خپل ځان د ویشلو تر څنگ بیا هم په خټه پوره مغل دی . (دا تفصیل پخپله د مرزا په لیکنو کی ، کتاب البریه ۱۳۶-۱۳۵ مخونو ، د اربعین دویم، رساله ۱۷ مخ ، د اشتهار د یوی غلطۍ ازاله تحفه گولږویه ۲۶ او ۴۰ مخونه کی موجود دی .)

دهغه د پلار نوم غلام مرتضی و دنیکه نوم یی عطا محمد او د غورنیکه نوم یی گل محمد و ، همدا گل محمد دهمدی پنځوسو کلیو، د جايداد دهقان و چی په ۱۸۰۰ میلادی کال کی و مړ .

دمرزا دمور نوم چراغ بی بی وه چی پخپله د هغی په ژوند کی مړه شوی ده .

تعلیم یی :

دشپړو کالو په عمر یی دقادیان په کلی کی د مولوی فضل الهی حنفی څخه د قران مجید اوفارسی ژبی ښوونه پیل کړه . او بیا یی نژدی دلسو کالو په عمر کی دگوجرانواله د فیروز پوردسیمی داوسیدونکی مولوی فضل احمد (اهل حدیث) څخه د صرف نحو درس پیل کړ (کتاب البریه حاشیه ۱۶۸-۱۶۹ مخونه) ، بیا یی د منطق او حکمت او نورو شیانو زده کړه د مشهور شیعه عالم ، مولو گل علی شاه څخه وکړه اوپه دی ترتیب یی د طبابت علم د خپل پلار څخه یاد کړ .

مرزا غلام احمد قادیانی دسیالکوټ د ډپټی کمشنر په کچری کی د ۱۸۶۴ عیسوی کال څخه تر ۱۸۶۸ کاله پوری په ډیره کمه تنخوا ملازم و . په همدی وخت کی یی د پادری (مستر شفیر ایم ای) سره اړیکی و غزول . د برتاییی د مرکزی انټلیجنس د راپور په مطابق ، د سیالکوټ د څلور وگړو څخه مرزا ډیر د ښه نصیب خاوند و چی د نبوت له پاره منتخب کړل شو .

په ۱۸۸۰ کی یی براهین احمدیه یی و لیکه ، مرزا ته لمړی الهام په ۱۸۸۲ کال کی وشو نو هغه د ملهم من الله اعلان وکړ او بیا یی دخپل ځان له پاره د مجدد اعزاز منتخب کړ . او (د هغی په خپل عزم ورته په) ۱۸۸۸ کال کی د بیعت اخستلو حکم نازل شو . په ۱۸۹۱ کال کی د مسیح موعود او ظلی نبی په توگه یی خپل ځان معرفی کړ اوبیا په ۱۹۰۱ کال کی یی دنبوت دعوی وکړه .

دمرزا حیرانونکی حالات

د هغی او دهغی قلم دځاوندانو په قلم

۱- دمرزا لټون : هر څوک به چی د مرزا لیدلو ته را ته او دهغی په هکله به یی معلومات تر لاسه کاوه نو ورته به ویل کیده چی د مسجد د سقاوی په کومی نلکی کی یی گوري ، که چیری هلته پیدا نشی نو بیا یی د مسجد په کوم کنج کی ولټوي او که چیری هلته هم پیدا نشی نو بیا ووینی چی په کوم صف کی را تاوکړل شوی درول شوی نه وی ، ځکه چی هغه په ژوندون مړی دی . (مجدد اعظم ۲۷ مخ ، ډاکټر بشارت احمد قادیانی)

دا د خدا وړ خبری دی ، په نلکی کی انسان څه کوی ، او په ژوندانه د مړه کیدو څخه څه مقصد ؟ په ژوندانه کی خو هر سړی یوځل مړ کیږی .

۲- د پلار ناراضایتی یی:

زما پلار د نیکونو او اجدادو د کلیو د بیرته اخستلو له پاره په انگریزی عدالتونو کی مقدمات چلول ، هغوی په همدغی مقدماتو کی زه هم را لتار کړم . او تر یوی اوږدی مودی پوری په همدی کارونو کی مشغول وم. زه افسوس کوم چی زما ډیر قیمتی وخت په دغسی عبسو کارونو او جگړو کی تیر شو . ددی تر څنگ زما پلار د دهقانی په کارونو کی هم مصروف کړم ، زه ددی فطرت او طبیعت انسان نه وم په دی خاطر به زیات وخت د پلار د ناخوښۍ سره مخ کیدم . (روحانی خزاین ۱۳م جلد ، ۱۸۲ مخ د مرزا غلام احمد لیکنه)

څرگنده شوه چی خپل طبیعت یی د پلار په خوښیو مقدم گانه ، او دا ډیر بد عادت دی ، بلکه ددی څخه د مرزا د کار څخه د ځان د پټولو د عادت په هکله هم پوره پوره معلومات را په ډاگه کیږی

غولونه او دمال راټولول:

مرزا قادیانی په لمړیو کی د یوه عالم شکل خپل کړی و او اعلان یی کړی و چی هغه د عیسایت ، هندومت او د(اریه) دټولنو په هکله یو کتاب لیکی . چی په هغی کی د اسلام په حقانیت او ددغه یادو کړل شوو مذهبونو په بطلان به په کی څیړنه شوی وی . او دا کتاب به په پنځوسو جلدونو باندی مشتمل وی . مرزا قادیانی اعلان وکړ چی ټول مخیر خلک دی ددی کتاب په چاپولو او نورو امورو کی خپل کومکونه مخکی تر مخکی را ولیږی . د مرزا د وینا په مطابق ددی پنځوسو جلدونو د چاپولو رقم خلکو مخکی تر مخکی را ولیږه ، مرزا د براهین احمدیه په نوم دغه کتاب ولیکه او ویی ویلی چی د پنځوس برخو د لیکلو اراده یی درلوده خو اوس یی د پنځوسو پر ځای پر پنځو جلدو بسنه وکړه . ځکه چی د پنځوسو او پنځو تر مینځ یواځی د یوی نقطی تفاوت دی. په دی خاطر یی د پنځه برخو په پوره کولو یی دا وعده پوره کړه . (براهین احمدیه ، پنځمه برخه ، مندرجه روحانی خزاین ۲۱ جلد ، ۱۹ مخ)

ددی څخه را څرگنده شوه چی د راغونډی کړل شوی چندی په واسطه د کتاب د چاپ او نورو مصارفو یواځی (۵/۱)برخه پیسی و لگیدی او پاته څلور پر پنځه برخی پیسی هغه پتی کړی . په همدی ترتیب په پنځوسو او پنځو کی توپیر نه کول هم د لیونو کار دی ، خو ددی لیونتوب شاته یوډیر ستر غل ، ټگ او ډیره ستره مکاره او مکروه څهره پټه ده.

ټوکه:

د متعلمی په زمانه کی زما(د کتاب دلیکونکی)یو متعلم ملگری و ، په رستم کی یو پانگه وال و کله به یی چی درجب په میاشت کی د ذکات پیسی ویشلی نو د ځینو په برخه کی به یی خپل خزانچی ته لیکل ، ځکه چی خزانچی یو بل کس و . دغه ذکات ورکونکی زما ددی دوست له پاره په رقعه کی پنځه روپی ولیکلی ،خو دغه متعلم ورسره یو صفر زیات کړ او هغه یی پنځوس کړی . د خزانچی لوری ته راغی ،نو دهغی په دغه رسید باندی

شک را پیدا شو او د معلومولو وروسته یی دا متعلم ډیر سپک کړ. نو متعلم وویل چی زما څه جرم دی ؟ ماخو یواځی یو صفر ورته ایښی و ، نو مرزا هم دهمدغی ذهن یوشخص دی.

دزنا کارواو کنجرو سره اړیکی:

لیکی چی یو شمیر فاسق، فاجر او زانی او ظالم او غیر متدین ، غل او حرامخور او د الله تعالی د احکامو مخالف تلونکی هم لیدل شوی دی چی په هغوی کی هم کله رینستونی خوبونه را پیدا کیږی ، او دا زما ذاتی تجربه ده چی ځینی ښځی چی دقوم او ولس پرینبول شوی ، چی خوراک یی مردار او کار یی د جرایمو مرتکب کیدل و.، هغوی زمونږ تر مخه ځینی خوبونه بیان کړی چی بلکل رینستونی و ختل . ددی نه اخوا نوره حیرانونکی چی یو شمیر زنا کاره ښځی او د ولس کنجر وگړی ، چی دنده یی شپه او ورځ زناکاری ده ، لیدل شوی دی چی هغوی هم ځینی خوبونه بیان کړی هغه پوره شوی دی (حقیقة الوحی صفحه ۳، روحانی خزاین ۲۲ جلد ، پنځم مخ)

خبره صحیح ده چی کله کله د کافر خوب هم رینستیا څیژی ، د هغی مثال د یوسف علیه السلام په واقعہ کی د مصر د پادشاه واقعہ ده . خو مرزا دلته یواځی د بدکاره او زنا کارو ښځو مثال بیان کړی ، چی تری څرگندیږی چی په (دالو) کی څه نا څه (تور والی) هم شته . د تجربی د لفظ څخه څرگندیږی چی دهغسی ښځو سره اړیکی ساتل د مرزا عادت و.

ډیری زیاتی نقدی روپی په خپله لمن کی لیدل:

لیکی چی د ۱۹۰۵ کال دمارچ د میاشتی په پنځمه ما په خوب کی ولیدل چی یو وگړی چی فرشته ښکاریده ما ته مخامخ راغی او ډیری زیاتی روپی یی زما په لمن کی واچولی.(داسی خلکوته یواځی مال په سترگو کیږی .) ماتری د نوم پوښتنه وکړه هغه وویل : نوم می نشته ، ما ورته وویل چی اخر کوم نوم خو به لری ؟ هغه راته وویل چی زما نوم تیچی، تیچی دی. په پنجابی ژبه کی ټاکلی وخت ته ویل کیږی ، یعنی د ضرورت په وخت کی راتلونکی . زماسترگی وغوړیدی .(حقیقة الوحی صفحه ۳۲۲، روحانی خزاین ۲۲م جلد، ۳۴۶ مخ)

دا تجربه شوی ده چی که کوم مسلمان وگړی کوم قادیانی ته تیچی ، تیچی وواپی نو هغه پری په قهریږی ، نو دهغی نه پوښتنه کیږی چی اخر د فرشتی پر نوم اخستلو باندی ولی دومره قهریږی ؟

د مرزا دژوند د نورو زیاتو حالاتو د پوهیدو له پاره به انشاءالله دولسم باب کی څیړنه وکړو

(په مجموعی توگه تری انبیاء علیه السلام خوندی ساتل کیږی)

اتم باب د مرزا مختلفي ناروغتياوي او حالات يي:

محقيقونو او مفسرينو د ايوب عليه السلام د ناروغتيا په اړه ليکلي دي:

قال اهل التحقيق انه لا يجوز ان يكون بصفة يستقذره الناس عليها لان في ذلك تنفير (ثم قال) يجوز على الانبياء كل مرض بشري ليس محرما ولا مكروها ولا مباحا مزييا ولا مزمنا ولا ما تعافه الانفس ولا مرض يؤدى الى النفرة (تفسير روح المعاني ٢٠٨ مخ، سورة ص)

ژباړه: محقيقينو ويلي دي چې دا روا نه دي چې کوم نبي په داسي صفتونو موصوف وي چې خلک يي گنده وگڼي او نفرت تري وکړي (بيايي وويلي) پر انبياؤ هغه بشري ناروغتيا روا ده چې حرامه او مکروه نه وي او نه داسي مباح وي چې عيب لگونکي زيان رسونکي وي او نه داسي وي چې خلک هغه بده وگڼي او نه داسي ناروغتيا وي چې د نفرت له پاره سبب و گرځي.

خو د مرزايي جسماني او دماغي ناروغتياوي (چې شميره يي د يونيم درجن څخه زياتي دي) د نبوت شايان شان نه دي بلکه هغه په انسانانو کې معيوب گڼل کېږي، بلکه دغه ناروغتياوي د مرزا د الهاماتو پر خلاف هم دي.

په (تذکره مجموعه الهامات) کې په ٨٠٣ مخ (دويم چاپ) کې ليکي چې: ماته الهام و شو، چې مونږ ستا د صحت ټيکه اخستي ده.

په (دريم نمبر اربعين په حاشيه کې په ٣٠ مخ کې ليکي چې هغه ماته په براهين احمديه کې زيري را کړي چې د يوي خبيثي عارضې څخه دي خوندی ساتمه..

خو ددی ټولو سره د هغه د ناروغتياو څخه د يوڅو لست ته ځير شي:

١- سرگرداني (هستيريا). سيرة المهدی لمړۍ ټوک ١٣ مخ کې دهغی ددويم زوی بشير احمد وينا ده چې:

ماته خپلي مور ويلي دي چې حضرت مسيح موعود (مرزا غلام احمد) ته په لمړي ځل دوه ځلي د سر گرځيدلو دوره (هستيريا) د لمړۍ بشير د مړينې (٤ نومبر ١٨٩٩) څخه څو ورځې وروسته را پيدا شوه، او دهغی وروسته هغه ته په پرلپسې توگه دغه دوری را پيداکیدی.

٢- د (تشخيد الاذهان) اوم د جون ١٩٠٦، په ٥ مه صفحه کې ليکي چې:

ماته دوه ناروغتياوي دي، يو دپاسه ټکان او بل دلاندی ټکان دی يعنی مراق او د متيازو زياتوالی.

حکیم نورالدین لیکي چي ماليخوليا د لیونتوب یوه څانگه ده او مراق دمالیخولیا یوه څانگه ده (بیاض القلوب نورالدین لمړی جلد ۲۱۱ مخ)

۳- د تریاق القلوب ، ۷۵م مخ ، روحانی خزاین ۱۵جلد ، ۲۰۳ مخ کی لیکل شوی چی:

زما زړه او دماغ ډیر کمزوری و او زه د ډیرو ناروغيو نښه گرزیدلی وم . او دوه ناروغتیاوی یعنی ذیابطیس (دقندناروغی) او د سر درد د سر د گرزیدو سره یوځای د ډیر پخوا څخه زما په ژوند کی شامل شوی دی.، کله کله ددی ناروغيو سره د زړه تشنج هم را پیدا کیږی ، په دی خاطر زما د (نارینتوب) حالت دښت سره برابر دی.(
براهین احمدیه ۵م جلد، ۲۰۱مخ)

۴- د متیازو ډیرښت او ذیابطیس:

ماته د څو کالو راه په دی خوا د قندناروغتیا را پیښه شوی ده ، ۱۵ یا ۲۰ ځلی د ورځی متیازو ته ځم .(ضمیمه اربعین ۴۱۳مخ)

۵- نامردی:

تریاق القلوب په ۳۵ او ۷۱ مخونو کی لیکي چی:

د څلویښت کلنۍ په عمر کی می (نارینتوب) له منځه تللی دی ، او د عمرخوړلیو خلکو په څیر ژوند لرم ، دکمزورتیا په اساس د یوه کوچنی په څیر وم.

۶- دق او سل ناروغتیاوی:

د تریاق القلوب په ۷۶م مخ کی لیکي چی:

ماته د (دق) ناروغتیا پیدا شوی ده ، خو دهغه زوی وایی چی مرزا ته د(سل) ناروغتیا پیښه شوی ده .(سیره المهدی ۴۲۰م مخ)

۷- ددماغ کمزورتیا:

د فتح الاسلام په حاشیه کی په ۲۷ مخ کی لیکي چی:

پر ما ددماغ دکمزورتیا ډیری سختی، سختی دوری راځی. همدا راز د(حقیقه الوحی ۳۰۷ مخ) کی لیکي چی : زه ددماغي کمزورتیا، ذیابطیس (شوگر) او د سر د گرزیدو په اساس بی طاقته شوی یم

۸- د حافظی کمزوری:

د نسيم دعوت په ۷۱ مه صفحه کې په حاشيه کې د خپل ځان په هکله ليکي چې: (حافظه مي ښه نه ده ، ياد راته نه پاته کيږي.)

۹- اسهال او بدهضمي:

په منظور الهی ۳۴۹ مخ کې مرزا ليکي چې:

ماته د اسهال (پيچ) ناروغتيا ده او هره ورځ څو څو ځله (دستونه) کوم . په قادياني اخبار ريويو کې په شپږم مخ کې ۶م داگست ۱۹۲۶ کې ليکي چې: دا واقعيت دی چې حضرت ته د بدهضمي ، اسهال او دسر د گرزيدو عمومي شکايت و.

۱۰- قولنج :

ترياق القلوب صفحه ۱۸۲ او په حقيقه الوحى ۲۲۴ مخ کې ليکي چې :

(ماته يو ډول سخت قولنج و، اوگرې په گرې به حاجت کې راڅخه وينه تلله).

۱۱- بیکاره جسم اومسلوب القوی:

بدر ۲۴ می ۱۹۰۶ کې يي ليکلي دي چې :

که چيرې يوه لکيره هم ليکم او يا پري فکر کوم نو د سر خطرناک دوران را باندې راځي او زړه مي ډوبيري ، جسم بلکل بې کاره کيږي او جسماني قوتونه داسې گرځي چې گویا خطرناک حالت دی ، ته به وايي چې (مسلوب القوی) دی

۱۲- لکنت (دژبي په خوزيدو کې ستونزې)

په سيرة المهدي دويم جلد ، ۲۵م مخ کې ليکي چې:

قاضي محمد يوسف صاحب ماته د پيښور څخه د پوستي له لاري په يوه خط کې ليکلي دي چې د حضرت مسيح موعود(قادياني) په ژبه کې څومره لکنت موجود و چې تا پر نالي ته پناله ويلی.

۱۳- د پوندو چاوديدل:

سيرة المهدي کې ، دويم جلد ۱۲۵ مخي کې مرزا بشير ليکلي دي چې:

د پير پوندی به ځيني وختونه په گرميو کې چاوديدی.

۱۴- په سترگو کی (مایې اوپیا)

سیره المهدی په دریم جلد ۱۱۹ مخ کی لیکي چی:

ډاکټر میر محمد اسماعیل ماته ویلي دي چی د حضرت صیب په سترگو کی (مایې اوپیا) دی نو په دی اساس د لمړۍ شپې میاشت نه شی لیدلی.

۱۵- په غاښونواو وریو یې ښوره لگیدلی و:

سیره المهدی دویم جلد ۱۲۵ مخ کی بشیر مرزا لیکلی دي چی:

د هغې په اخری عمر کی دهغې مبارک غاښونه خراب شوی و او ځینو غاښونو باندې چینجی لگیدلی و چی ځینی وختونه به تری تکلیف کیده ، یووخت د هغه د یوه غاښ څوکه دومره تیزه شوی و ه ، چی په ژبه کی یی ورته زخم پیدا کړ ، کله کله به یی هغه د ریگمال په واسطه برابر کړ خو هیڅکله یی هم غاښ نه دی ویستلی . ددی نه اخوا دهغه زوی بشیر مرزا په سیره المهدی کی د نورو ناروغتیاو یادونه هم کړی ده.

توجه :

مونږ وایو : که څه هم انبیا علیه السلام د ناروغتیاو څخه خوندي نه و مگر:

لمړۍ دا چی هیڅ نبی د ناروغتیاو په مجموعی ککړ نه و لکه (درواغن) مرزا چی و.

دویم داچی په هغوی کی یو شمیر داسی ناروغتیاو ی هم دی چی خلک تری نفرت کوی او انبیأ کرام دداسی ناروغتیاو څخه خوندي و.

دریم داچی : یوڅوک ددومره ناروغتیا تر څنگ د نبوت مسولیتونه څرنگه تر سره کولی شی ؟

څلورم داچی : کله چی حافظه کمزوری وی او بدن هم سخت کمزوری سره مخ وی ، نوبیا دکتابونو دادومره انبار چا ولیکه اوڅرنگه یی را ټول کړل؟ نو څرگنده شوه چی مرزا غلام احمد قادیانی دروازه کوم بل چا خوزوله ، اوهغه یواځی د یوه مهر په توگه استعمالیده.

د مرزا د حیرانونکو دعوو مختلف منزلونه:

دمرزا دعوی په تدریج سره د پرمختګ منزلونه طی کوی:

۱- دلیکونو لړۍ یی د ۱۸۷۷ نه پیل شوی ، په هغی کی یواځی د اسلام مبلغ و. په هغه وخت کی دهغی په لیکنو او ویناو کی د اسلام پر خلاف هیڅ خبره نه وه . بلکه په ۱۸۸۰ کال کی یی د براهین احمدیه په دویم جلد ، ۱۵۹م مخ کی یی په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندی د نبوت پای ته رسیدل (ختم نبوت) ، او دهغی وروسته یی چاته الهام کول هم محال او ناشونی ګرځولی دی.

۲- ۱۸۸۲ کال کی یی په براهین احمدیه په دریم جلد ، ۱۲۷م مخ څخه تر ۲۶۷ م مخه پوری ، خپل ځان د الهاماتو او کراماتو څښتن ګڼلی دی.

۳- ۱۸۸۴ کال کی یی (د براهین احمدیه په څلورم جلد ، ۵۰۲م مخ څخه تر ۵۵۸م مخه پوری یی) خپل ځان بزرګ او خدای ته رسیدلی شخصیت او محدث را څرګند کړی دی . او خپل ځان ته یی د ابراهیم، موسی ، او داود په څیر خطاب کړی او د فاروقی مادی دعوی یی کړی ده.

۴- په دی جلد کی یی نړۍ ته د مسیح علیه السلام د تشریف راوړلو په هکله اقرار کړی دی ، خو خپل ځان یی د مسیح سره د مشابه کیدو دعوی کړیده . یعنی د مسیح په هکله په (حدیث کی د ذکر شوو) وړاندوینو ښکاره او جسمانی مصداق همدا دی . او مرزا په روحانی او معقوله توګه د هغی ځای او مورد دی او ددی له پاره یی اعلانات هم نشر کړل .

۵- بیا یو څو کاله وروسته په ۱۸۸۸ کال کی یی د یوه اعلان (اشتهار) په واسطه د مجدد دعوی وکړه ، او دخلکوڅخه یی د بیعت د اخستلو غوښتنه وکړه ، او اعلان یی وکړ چی زه الله تعالی د امت د کارونو د اصلاح له پاره مامور کړی یم. (مجموعه اشتهارات مسیح موعود ، ۲۹م مخ)

بیا نژدی دری نیممی میاشتی وروسته لدھیانه ته ولاړ او هلته یی په ۲۳مارچ (۱۸۸۹) کال د یو شمیر پیروانو څخه بیعت واخست او د یوه منظمی ډلی بنسټ یی کښېښود. (سیره المهدی ۶۳م مخ)

او دا لړۍ د ۱۸۹۰ کال تر پایه پوری روانه وه.

۶- بیا (مرزا) په ۲۲ م د جنوری ۱۸۹۱ کال ، د فتح الاسلام او دمرام دتوضیح تر نامه لاندی دوه مجلی نشرول پیل کړل اوپه هغوی کی یی دوه دعوی وکړی.

لمړۍ دا چې مسيح عيسى (عليه السلام) په خپل طبيعي مرگ مړ شوی دی ، د هغی دوباره نزول نشته . او په حديث کی د مسيح عيسى ابن مریم څخه مقصد دهغه شبیه دی . د فتح الاسلام د ۱۵ می صفحی په حاشیه کی لیکلی چی : هغه مسيح چی راتلونکی و نو هغه همدا (مرزا) دی . او د توضیح المرام په لمړی سر کی لیکلی چی : د نزول څخه مراد په حقیقت کی د مسيح ابن مریم نزول نه دی بلکه د استعاری په توگه دیوه (مثیل) مشابه مسيح د راتلو خبر دی ، چی مصداق یی د اعلان او الهام په مطابق همدا عاجز (مرزا) دی.

د گولړویه دتحفی په ۱۶۵م مخ کی لیکلی چی : زما دعوه ده چی هغه موعود (وعده کړل شوی) مسيح زه یم ، د چا په هکله چی د خدای تعالی په پاکو کتابونو کی وړاند وینی (پیشنگویانی) شویدی ، چی هغه (مسیح) به په اخری زمانی کی راڅرگندیږی.

۷- ددی وروسته یی حیرانونکی او د عقل نه لیری تغیرات ذکرکړی دی، (د کشتی نوح) په ۴۶م مخ کی لیکلی چی : دوه کاله ما په مریمیت باندی دموصوفی په غیر کی پالنه کړی ده ، او په پردی کی را ستر کیدلم . او بیا یی همدا خبره د ازالة الاوهام په ۴۱۸م مخ کی او دحقیقة الوحی په ۷۲م مخ کی هم کړی ده

۸- بیا په دغه نسوانی (دبختیتوب) حالت کی یی د الله تعالی سره د پتو اړیکو ذکر کړی دی . په براهنی احمدیه ، پنځم جلد ، ۶۳م مخ کی یی لیکلی دی چی : (زما له خدای سره یو (نهنانی) پټ تعلق دی ، چی د بیان وړ نه دی) بیا یی په کتاب البریه ، ۷۲م مخ کی لیکلی دی : (ای مرزا ! خدای په تاکی را ننوتی دی !) ﴿ العیاذ بالله ۲۰ ﴾ .

بیا دهغی یو ځانگړی مرید قاضی یارمحمد راوی (په خپل کتاب (اسلامی قربانی ، چی مرزا د تصویر د ۷۳ صفحی څخه اخستل شوی)) لیکلی چی : موعود مسیح یو ځل خپل حالت داسی بیان کړی دی ، چی پر ما دکشف حالت داسی راغی چی (گویا) زه (مرزا) بڼه یم او الله تعالی د نارینتوب د قوت څرگندونه را سره کړی ده . ((العیاذبالله)) . ((العیاذبالله)) .

اوبیا پر خپل کتاب (اینه کمالات ۹۴م مخ کی او د مکاشفاتو په ۹ م مخی کی یی ، ددی څخه نور هم ډیر چتیتات او ارزلی برزلی ویلی دی . (د کفر نقل دی کفر نه وی) د اصولو پر بنسټ دا لیکل روا دی او که نه قلم د هغی د لیکلو څخه شرمیږی .

۹- د مرزا حیض په حمل (په گیدۍ کی په بجی) باندی تبدیل شو:

یعنی ددغو پټو اړیکو په واسطه حیض بند شو او حمل تر ی جوړ شو.

دکشتی نوح د کتاب په ۴۵ مخ کی لیکي چی : دغه کوچنی دمور په گیده کی (د مرزا په گیده کی) تر لسو میاشتو پوری پالل کیده . بیا لیکي چی : (دمریم څخه مراد همدا عاجز (مرزا) څخه دی ، (دکوچنی دپیدا کیدو) درد زه د کجوری دتنی په لور یوړم او بیا دغه کوچنی په یوه توپ وهلو سره د پنځوسو کالو زوړ انسان (مرزا) و گرزید . [نعوذبالله من هذه الخرافات و الوهيات اللهم العن من وضعها] (په الله تعالی باندی دداسی خرافاتو اوواهیاتو څخه) چی دغه درواغجن مرزا یی بیانوی) پناه غواړم او الله تعالی دی پری خپل لعنت وکړی . امین))

۱۰- ازالة الاولهام چی په ۱۸۹۱ کی نشر شوی دی دهغی د ۷۹ صفحی په حاشیه کی (لمړی چاپ او د پنځم چاپ په ۳۵ مخ کی) لیکي چی : هغه وړاند وینه چی په سنن ابوداود کی شوی دی ، چی دماورا الزهر څخه به د حارث ترنامه لاندی یو وگړی رابکاره کیږی چی د مهدی ملاتړی به وی نو دهغی وړاند وینی مصداق هم زه پخپله یم . ددی نه وروسته د ۱۷مارچ ۱۸۹۴) مرزا د معیار الاخبار ترنامه لاندی یو اعلان خپور کړ چی په هغی کی خپل ځان په ډاگه مهدی موعود ښوولی دی .

۱۱- دمحدث یعنی دجزوی او ناقص نبی کیدو دعوی:

د رساله توضیح المرام په ۱۸ او ۱۹ مخونو کی لیکي چی: په دی کی شک نه شته چی زه عاجز(مرزا) دالله تعالی له اړخه ددی امت له پاره (محدث) پیدا کړل شوی یم. او محدث هم د خپلی یوی معنی له مخی نبی وی که څه هم هغه سره نبی نامه نه وی خو په جزوی توگه هغه نبی وی . بیا لیکي چی زه وایم چی : نه خو د ټولو وجوهاتو په بنسټ د نبوت دروازه بنده ده او نه د هریوه څخه په وحی مهر (ټاپه) لگول شوی ده . بلکه په جزوی توگه د وحی اونبوت دروازه ددی مرحوم ملت له پاره د تل له پاره پرانستی ده . خو دا نبوت ، نبوت تامه (مکمل) نه دی بلکه یواځی جزوی نبوت دی .

۱۲- د مجازی نبوت دعوی:

د سراج منیر په دریم مخ کی او د قول فیصل په ۴ او ۵ مخونو کی لیکي چی: د نبوت د حقیقی معنی له مخی د انحضرت صلی الله علیه وسلم څخه وروسته نه کوم نوی نبی را تلای شی او نه پخوانی ، قران دداسی معنی د رابکاره کیده مانع دی . خو د مجازی معنی له مخی ، د الله تعالی اختیار دی چی کوم ملهم دنبی په لفظ یا د

مرسل په لفظ سره یاد کړی . بیا بیا وایم چی دا د رسول او مرسل او نبی الفاظ زما د الهام په اساس د الله تعالی سره بی له شکه زما نسبت په ډاگه کوی خو د خپلو حقیقی معنواو له مخی نه شی محمول کیدای .

د انجام اتمم په ۱۶ او ۲۷ مخونو کی هم نژدی همداسی لیکي .

کله د هغی نوم لغوی نبی ږدی ، (ددویم اربعین په ۱۸ مخ کی لیکي چی) د ا د استعاری الفاظ دی ، ښکاره ده چی هر هغه څوک چی الله یی را استوی نو هماغه دهغی استازی به وی او لیږونکی ته په عربی کی رسول ویل کیږی . او د د الله تعالی څخه د غیب د خبرو د ترلاسه کولو (دیوی) ته به عربی کی نبی وایی . د اسلام اصطلاحی معنی یی بیله ده، دلته یواځی لغوی معنی تری مراد دی .

۱۳- ظلی (د سیوری) نبوت:

مرزا په خپلو کتابونو ، دین حق ۶۷م مخ کی او قول فیصل ۴م مخ کی لیکي چی : کوم کمالات چی الله تعالی د نبوت پر لړۍ کی ایښی دی نو په مجموعی توگه هغه په کامل هادی باندی پایی ته رسیدلی دی، خو اوس په ظلی توگه ، دتل له پاره د دین د مجدد په واسطه به نړیوالو ته خپل اغیز څرگندوی .

تر ۱۹۰۰ کاله پوری که څه هم هغه مختلفي دعوی کولی خو دهغی سره سره یی د نبوت د ختم (ختم نبوت) اقرار په څرگنده توگه هم کاوه . په ازالة الاوهام لمړی چاپ کی په ۵۷۷م مخ کی د ۵م چاپ په ۲۳۹م مخ کی او د جماعة البشری په ۴۹م مخ کی لیکي چی [مونږ ته د محمد صلی الله علیه وسلم څخه وروسته دکوم نبی ضرورت نشته .]

او بیا د همدی کتاب په ۹۶م مخ کی لیکي چی : ایا داسی شخص چی په قران باندی ایمان و لری او دا آیت (ولکن رسول الله و خاتم النبیین) د الله تعالی کلام باندی یقین ولری ویلای شی چی زه د محمد صلی الله علیه وسلم نه وروسته رسول او نبی یم؟ په نورو کتابونو کی یی هم همداسی لیکلی دی .

۱۶- دغیر تشریعی بروزی نبوت دعوی:

دمرزا خاص خطیب مولوی عبدالکریم سیالکوټی په ۱۷ د اگست ۱۹۰۰ کال د خپلی جمعی دلمانځه په خطبه کی مرزا ، الهی مرسل ثابت کړ او د (لانفرق بین احد من رسله) آیت یی پری ورسلیښت کړ . هغی دا خطبه ډیره غوره کړه او وروسته یی د هغی په تاییدکی وویل چی زمونږه هم همدا مذهب او دعوی ده .

د حقیقه النبوة په لمړۍ برخه کی (چی دضیالاسلام قادیانی په چاپ ځای کی په ۵ م دمارچ ۱۹۱۵ کی دلمړۍ ضمیمی په شکل ، د ۲۶۱م مخ نه تر ۱۶۹م مخه پوری ، نشر شوی دی) په دی کی یی بیا بیا دا دعوه کړی ده چی زه، پرته دکوم نوی شریعت څخه ، رسول او نبی یم . ماته دداسی نبی د ویلو څخه ما هیڅکله هم انکار نه دی کړی . بلکه په همدی معنواو باندی الله تعالی ما ته د نبی او رسول اواز کړی دی . نو اوس هم زه په هماغه معنو

سره نبي او رسول کيدو څخه منگړنه يم .. مخته ليکي چي: د (محمد رسول الله والذين معه) آيت په وحی کي يي زما نوم محمد ايښودی دی او رسول هم.

په همدی اقتباساتو کي هغه د بروزی نبي لفظ هم لگولی دی . او دهغی مطلب يي داسی لکيلي دی .: په داسی حال کي چي زه په بروزی توگه (انحضرت صلی الله علیه وسلم) يم او په بروزی رنگ کي ټول محمدی کمالات د دمحمدي نبوت سره يوځای زما د ظليت په آينه کي منعکس کيږي ، نو بيا څرنگه انسان به وی چي په عليحده توگه يي د نبوت دعوی کړی وی . لکه چي په ۱۹۰۲ کال کي يي په خپل تصنيف دافع البلا په ۱۱ م مخ کي ليکلي دی چي : ريښتونی الله هغه دی چي قاديانيانو ته يي خپل رسول (استازی) را وليږه . او په څلرم اربعين کي يي په ۶ م مخ کي ليکلي دی : دهغه نه پرته ، په دی هم پوه شئ چي شريعت څه شی دی ، چا چي دخپلي وحی په واسبه څو امرو نهی بيان کړی دی او خپل امت ته يي قانون ټاکلی دی . هماغه دشریعت خاوند گرځيدلی دی . نو دهمدی تعريف له مخي زمونږ مخالفين ملزم دی ، ځکه چي زما په وحی که امر هم شته اونهی هم.

په حقيقة النبوة کي ميامحمود ليکي چي : کله چي د اسلام شريعت د نبي کومه معنی کوی دهغی معنی له مخي حضرت (مرزا) هيڅکله هم مجازی نبي نه دی بلکه حقيقي نبي دی (۱۷۶م مخ)

او بيا په ۱۲۱م مخ کي ليکي چي : دا خبره ثابت ده چي د ۱۹۰۱ څخه دمخه په هغو حوالو کي چي هغه د نبي کيدو څخه انکار کړی دی ، اوس منسوخ شوی دی او دهغی څخه حجت کول غلط دی.

درنو لوستونکو !! ايا کوم نبي داسی گډی وډی ، ښکته پورته خبرو کولو سره داسی حيرانونکي سرکونډالي خوږی شی؟ او ايا دداسی مجمع الهفوات والخرافات ويونکي الله تعالی نبي گرځوی او د خپلو بندگانو د لارښوونی له پاره يي ټاکي ؟ ابداء، هيڅکله هم نه !

تبصره:

د مرزايانو د ډلي څخه څو پوښتنی ؛

۱- دغه پورته په تدریج سره د پرمختگ پنځلس دعوای ، دبل هيڅ يوه نبي اورسول څخه ثابتی نه دی . هيڅ رسول د خپل رسالت نه تر مخه د دغه ډول دعووو څخه يوه هم نه ده کړی . داڅو دمرزا ډير حيرانونکي او عجيب او غريب نبوت دی ، چي دټولو مرسلينو دسنتو څخه يي طريقه او لاره بلکل جدا او سرچپه روانه ده.

الله تعالی فرمایي چي : [سنة الله في الذين خلوا من قبل وكان امر الله قدرا مقدورا (احزاب ۱۳۸)]

۲- کله چي هغه تشريعی نبي وگرزید نو ايا دهغی شرعی احکام د هغی په کوم کتاب کي په تفصيل سره شته ؟

حقیقت دادی چی دهغی هر کتاب کی اود هغی اصرار، یواخی دهغی په دعوو باندی دی ، دهغه سره هیخ ډول شرعی حکم نشته .

۳- هر نبی او رسول تر هر څه لمړی د توحید په لور بلنه ورکوی . الله تعالی فرمایي :

و ما ارسلنا من قبلک من رسول الا نوحی الیه انه لا اله الا انا فاعبدون . (انبیاء ۲۵)

ولقد بعثنا فی کل امة رسولا ان اعبدوا الله و اجتنبوا الطاغوت . (النحل ۳۶)

د مرزا په زمانه کی په هندوستان کی هندوان ، سکهان ، نصارا او.....دنورومشرکو عقیدو خاوندان موجود و ، نو مرزا ، کله او په کوم بیان کی هغوی ته د توحید په لور بلنه ورکړی ده ؟

۴- هر یو نبی په خپل وخت کی دخپل وخت د طاغوت په مقابله کی جهاد کړی دی ، د مرزا به زمانه کی د تر ټولو دستر طاغوت، برطانیه (انگلیس) حکومت و ، خو مرزا د هغوی پر خلاف د حق یوه کلیمه هم ونه ویله ، بلکه برعکس د هغوی حکومت یی دخپل ځان له پاره درحمت سیوری و گاڼه ، لکه چی وروسته به یی مونږ ، انشالله، ثابته کړو .

۵- ایا دنبوت ترمخه چی څومره دعوای هغی کړی ، په هغوی کی دمرزا له پاره شرعی دلیل (وحی) وه او که نه ؟

که چیری شرعی دلیل یی وحی نه وه ، نوبیاخو دهغی دعوای بلکل باطله دی . ځکه چی یواخی کشف ، الهام او کرامت په شریعت کی دلیل نه دی او که چیری دهغی سره د وحی دلیل وی نو بیا خو دهماغه وخت څخه مرزا باید نبی گرزیدلای وای ، نو په هغه وخت کی یی د حقیقی نبوت دعوا ولی ونه کړه ؟

څرگنده شوه چی دا ټوله خبره د شیطانی ځواکونو پر مټ جوړه شوی وه.

دنبوت د مدارجو ددعواو څخه پرته نوری حیرانونکی دعوی:

۱- د سلمان کیدو دعوا:

د ۱۹۰۶م کال داپریل د میاشتی په (اویویوآف ریچنز) کی مرزا لیکي چی : خدای ماته وویل چی (انت سلمان ومنی یاذا البرکات!) یعنی ای د برکتونو خاوند مرزا! ته سلمان یی او زما څخه یی .

د سلمان رضی الله عنه څخه یو شمیر صحابه په مرتبه کی پورته و ، دنمونی په توگه ، راشدین خلفاً رضی الله عنهم . خو دمرزا له پاره په سلمان کی کومه ځانگړتیا تر لاسه شوی ده ؟

۲- د علی ، حسن او حسین رضی الله عنهم ، کیدو دعوا.

په (الحکم قادیان ۱۰نومبر ۱۹۰۵) کی لیکي چی :

زه ژوندی علی یم ، او په فتح الاسلام کی په ۵۷ مخ کی لیکي چی ، زه ددی زمانی حسن او حسین یم.

په دی ترتیب د علی، حسن ، او حسین سره د برابری ددعوی په کولو سره ، هغه دچاد ملاتړد تر لاسه کولو مقصد درلود ؟

۳- د ذوالقرنین کیدو دعوا:

دبراهین احمدیه په پنځم جلد، ۱۰۱ م مخ کی لیکي چی ، خدای تعالی زما نوم ذوالقرنین هم ایښودی دی ، زه ددی امت له پاره ذوالقرنین هم یم . په قران شریف کی ، په مثالی توگه زماپه نسبت وړاند وینه شته ،مگر دهغی خلکو له پاره چی فراست ولری .

حال داچی ذوالقرنین ، د نړۍ دری وارو اړخونو ته د الهی ددین د غلبی له پاره جهاد کړی او ملکونه یی فتح کړی دی ،خو ددی برعکس مرزا ټول عمر مسلمانان دبرتانونی حکومت د غلامولو په لار کی خپلی ناروا هڅی کړی دی !

۴- د آریو د بادشاه کرشن کیدو دعوا:

په خپل کتاب (تتمه حقیقة الوحی کی په ۸۵ مخ کی لیکي چی:

خدای بیا بیا پر ما خرگنده کړی چی هغه کرشن چی په اخری وختونو کی را پیدا کیږی ،نو هغه خو همدا پخپله د آریو بادشاه دی ، اووایی چی ددی څخه مراد اسمانی بادشاهت دی

دا د مرزا ډیره ستره عجوبه ده چی د آریو بادشاه او دمسلمانانو نبی (ظلی بروزی مجاز لغوی) ، دا خو د متضاد و شیانو یو بدبوی لرونکی څادر دی.

۵- دحجر اسود کیدو دعوا:

په څلورم اربعین کی په ۱۵ م مخ کی لیکي چی (یکی پای من بوسید ---- من گفتم که حجر اسود منم) یعنی یوه سپری زما پښی ماچ کړی نو ما وویل چی حجر اسود همدا زه یم.

نبی اکرم صلی الله علیه وسلم د خپل ځان تر مخه د انحن او سجدی کولو نه مننه راوړی. خو مرزا هیڅ هم ونه ویل او نه یی هغه مننه کړ.

۶- دبیت الله کیدو دعوا:

د څلورم اربعین په همدی ۱۵م مخ کی مرزا لیکي چی:

خدای په خپل الهام کی زما نوم بیت الله هم ایښی دی.

یعنی مرزا خپل ځان د کعبی د طواف کولو اوقبله جوړیدو له پاره هم جواز گرزولی دی.

۷- د کوثر حوض د ورعطا کولو دعوا:

په انجام آتیم کی په ۵۸م مخ او حقیقة الوحی په ۱۰۲ م مخ کی مرزا دعوا کړی چی هغه ته دکوثر حوض ور کړل شوی دی . الهامی الفاظ دادی (انا اعطینا ک الکوثر) او په دی ترتیب یی خپل ځان د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم سره برابر کړی دی (والعیاذ بالله)

۸- دکایناتو د پیدایښت د علتونو دعوا:

په حقیقة الوحى ۹۹ مخى كى مرزا ويلي دى چى خداى تعالى ماته وويل (لولاك لما خلقت الا فلا ك). په دى خاى كى يى هم زمونږ د نبى صلى الله عليه وسلم سره د خاى د برابر والى دعوا كړى ده ، خو دناپوهى او جهل نه ډك (مرزا) په دى هم نه پوهيږي چى د (حديث) دا روايت هم ثابت نه دى بلكه موضوعى دى

۹- د الله تعالى له اړخه د مرزا احمد كيدل او دهغى په لور د راتگ بلنه:

په انجام آتېم ، ۵۵ م مخ كى مرزا د يوه الهام يادونه كوى . (يحمدك الله من عرشه و يمشى اليك) يعنى اى مرزا الله تعالى د عرش څخه ستا ستاينه كوى او ستا په لورى را روان دى (نعوذ بالله من ذلك)

په يوه بل الهام كى (بشرى لمړى ج ، ۵۶ مخ) كى ليكي چى : (خداى به په قاديان كى را نازلېږي .

۱۰- د الله تعالى سره د ملگرتيا دعوا:

په (انجام آتېم ضميمه كى په ۱۷ مخ كى ليكي چى : خداى ماته وويل (ان الله معك ، ان الله يقوم اين ماقت) يعنى اى مرزا خداى له تا سره دى او الله تعالى په هغه خاى كى درېږي چيرى چى ته درېږي . او په يوه بل الهام كى ليكي چى : تا له ماسره يى او زه له تاسره يم ، ستا راز زما راز دى . (انجام آتېم ۵۹ مخ)

۱۱- د آدم ، يعنى د الله د خاى ناستى كيدو دعوا:

د دريم اربعين په ۳۳ م مخ كى ليكي چى : ماته خداى تعالى وويل (يا آدم اسكن انت و زوجك الجنة) ، او په بل خاى كى په خپل كتاب البديه كى په ۷۶ م مخ كى ليكي چى : ماته خداى وويل : ما اراده كړى چى خپل خاى ناستى جوړ كړم نو ما آدم (اى مرزا ته) پيدا كړى .

۱۲- د ټولو انبياو دمظهر كيدو دعوا:

د حقيقه الوحى ۷۲ د مخ په حاشيه كى ليكي چى : خداى تعالى زه د ټولو انبياو مظهر گرزولى يم ، او د ټولو انبياو نوم يى زما لورى ته منسوب كړى دى ، زه آدم يم ، زه شيث يم ، زه نوح يم ، زه ابراهيم يم ، زه اسحاق يم ، زه اسماعيل يم ، زه يعقوب يم ، زه يوسف يم ، زه موسى يم ، زه داود يم ، زه عيسى يم او د محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم د اتم مظهر يم يعنى په ظلى توگه محمد او احمد يم .

۱۳- تر ٽولو انبياؤ د افضل ڪيدو دعوا:

دغه دعوا يي په اجمالي توگه د حقيقة الوحى په ۱۰۷ م مخ ڪي ليکلي دي. (آتاني مالم يؤت احدا من العالمين) او بيا يي په خطبه الهاميه ڪي په ۳۵ م مخ ڪي يي ليکلي دي چي (ان قدمي هذه على منارة ختم عليها كل رفعة) او بيا يي د همدى خطبي په ۱۹ مخ ڪي ليکلي دي چي (لا تقيموني با حد و لا احدا بي). ، په همدى ترتيب سره يي نور ي ليکني په اردو شعر اونثر ڪي راغلي دي.

تفصيلي دعوا:

يعني په هر نبي باندې په جلا ، جلا توگه د فضيلت دعوا:

د آدم عليه السلام څخه دافضل ڪيدو دعوا:

په خطبه الهاميه ڪي د حاشيې پر حاشيې ڪي يي ليکلي دي چي:

آدم عليه السلام د شيطان له لاسه دماتي په خوړو سره په ذلت اورسوايي ککړ شو او زه شيطان ته دماتي ورکولو له پاره په اخري زمانه ڪي دمسيح موعود په شکل ڪي را پيدا شوي يم.

خو زه وایم چي دغې بي وقوفه مرزا خو د تر ټولو لوی شیطاني نظام (انگليس) سره موافقه او جوړجاړي وکړ.

د نوح عليه السلام څخه د افضل ڪيدو دعوي:

د حقيقة الوحى په تتمه ڪي پ ه ۱۳۷ مخ ڪي ليکي چي:

خدای تعالی ماته دومره زیاتي نښې نښانې را څرگندوي چي که چيري دنوح په زمانه ڪي هغې نښې را څرگندي شوي وایي نو هغه خلک به نه و غرق شوي.

دمرزا دا وينا په حقيقت ڪي په الله تعالی باندې اعتراض اونيوکه ده او دمرزا د ډيري زياتي بي حيايي دليل دي .

دموسی علیه السلام څخه د افضلیت دعوا:

دهمدی کتاب په ۸۳ م مخ کی لیکي چي : هغه نښي چي زما د تصدیق له پاره په راتلونکي کی راځي ، هغه به دموسی نبي دنښو نښانو څخه زیاتي وی .

حال داچي ، لاتر اوسه ورته دا نښي ورکول شوي هم نه دي خو ورته معلومه شوه چي هغه ډيري ستري دي ، دا خو د مرزا د پاگلي ، او دهغي د خیال پلوي څرگنده نښه ده .

ديوسف علیه السلام څخه د افضل کيدو دعوا:

په براهين احمديه کی په ۵م جلد ۷۶ او ۸۲ مخونو کی لیکي چي : نوبيا ددي امت يوسف يعني دا عاجز (مرزا) د اسراييلي يوسف څخه پورته دي .

په انصاف سره دهغي شکل ته وگوي چي هغه د يوسف علیه السلام سره څه مناسبت لري ؟ لکه يوه زنگ وهلي او تور شي ته چي دکافورو نوم ورکړي .

د نبي صلي الله عليه وسلم څخه د افضل کيدو دعوا:

په تحفه گولړويه کی په ۴۰ م مخ کی لیکي چي : زمونږ نبي کریم صلي الله عليه وسلم ته دري زره معجزات ښکاره شوي دي .

بيا دخپل ځان په هکله لیکي چي : هغي (الله) زما د تصدیق له پاره ستري ستري نښي را څرگند کړي چي تر دري لکو پوري رسيږي . (تتمة حقيقة الوحى ۶۸ م مخ ، اوبيا د حقيقة الوحى په ۶۷ م مخ کی ددري لکو څخه ډيري بياونوي .

په اصل کی دغه دواړه دعوي بلکل د حقيقت نه مخالف دي ، او که نه مونږ چلينج ورکوو چي يوڅوک دي مونږ ته د دري لکو څخه يواځي لس هم په صحيح توگه را وشماری ، نومونږ به ورته تسليم شو . بلکه دا به هم ثابتي نه کړای شي ! البته د مرزا د حماقتو نښي نښاني شايد د دري لکو څخه هم زیاتي وي .

اوس نو ددي ټولو څخه د ډيري بي حيايي څرگندوني واوري:

قادياني اخبار ريويو دجون د ۱۹۲۹ کال کی لیکي چي:

حضرت مسيح موعود (مرزا) ذهني ارتقاد انحضر صلي الله عليه وسلم څخه زياته وه ، د نبي کریم صلي الله عليه وسلم ذهني وړتيا د تمدن د نشتوالي په اساس و نشوه او نه ورته قابليت تر لاسه شو . (نعوذبالله)

او اخبار الفضل کی مرزا محمود د ډايري الفاظ يوځل دا ډول خپاره شول .

دا بلکل صحیح خبره ده چی هر څوک پرمختگ کولی شی او ستري ستري درجی تر لاسه کولی شی . ان تردی چی دمحمد صلی الله علیه وسلم څخه هم مخته تلای شی.(الفضل قادیانی ۱۷ جولای ۱۹۲۲)

دغه ډول لیکنی او دعوای صریحا کفر دی او درسول الله ؑ صلی الله علیه وسلم استهزا او توهین دی.

تبصره:

ددی ټولو دعوو په هکله مرزایی ډلی نه غوښتنه کوو چی ووایی چی ددی دعوو د اثبات له پاره له دوی سره کوم دلیل شته ؟ او د دلیل پرته دعوو منل د احمقانو او ناپوهه خلکو کار دی .

نو که چیر ی دوی وایی چی مرزا نبی دی او دهغی خبره ددلیل پرته منل کیږی نو ځواب دادی چی د مناظر په قانون کی دی ته (مصادره علی المطلوب) ویل کیږی . دلیل پر مدعی باندی موقوف او مدعی پر دلیل باندی موقوف کیږی ، یعنی مرزاییان دغه دعوای د مرزا غلام احمد په نبوت باندی دلیل گرزوی او دهغی په گمان او جعلی درواغجن نبوت د حقانیت له پاره دلایل جوړوی . حال داچی ددی لوبی او تماشی په واسطه د چا دنبوت اثبات نشی کیدای.

لسم باب د قرانی مبارکو آیاتو څخه د مرزا د کفر استدلال:

۱- په لمړي باب کې (۳۰) مبارک آیتونه صریحا او د غوڅ دلیل په توګه د نبوت د ختمیدو له پاره ذکر شوي دي
مرزا ددی آیاتونو څخه منکر دی او دهغی په معناو کې تحریف کوي . او د الهی د آیاتونو څخه منکر کافر او
جهنمی دی.

الله تعالی فرمایي [و الذين كفروا و كذبوا با يا تينا اولك اصحاب النار هم فيها خالدون . (بقره ۳۹)]
ژباړه: هغوی چې زمونږ د آیاتونو څخه انکار وکړ او هغه یی درواغ و ګڼل ، نو همدا خلک په اور (جهنم) کې دي او
تل به په هغی کې وي .

همدا راز فرمایي : [ان الذين كذبوا با يا تنا و استكبروا عنها لا تفتح لهم ابواب السماء و لا يدخلون الجنة حتى يلج
الجمل في سم الخياط . (اعراف ۴۰)]

ژباړه : هغه خلکو چې زمونږ ایتونه درواغ و ګڼل او تکبریی پری وکړ ، هغوی ته به د اسمان دروازی خلاصی نه شی
، تر هغی چې اوبی د ستنی په سوری کې نه وي ننوتی .

همدا راز فرمایي : [ان الذين يلحدون في آياتنا لا يخفون علينا افمن يلقى في النار خير ام من يأتي امنا يوم القيامة .
(حم سجده ۴۰)]

ژباړه : بی له شکه هغه خلک چې زمونږ په آیتونو کې کوږوالی وکړی هغوی زمونږ څخه پټ نه دي ، ایا هغوی ، کوم
چې په اور کې واچول شی ، غوره دی ، یا هغوی چې په امن و امان سره د قیامت په ورځ راشی .

۲- عیسی علیه السلام د الله تعالی حق بنده، او دهغی رسول (استازی) دی . دهغی په هکله زیات شمیر قرانی
آیتونه راغلي دي .

و يعلمه الكتاب و الحكمة و التوراة و الانجيل و رسولا الي بني اسرائيل . (ال عمران ۴۸-۴۹)

ژباړه : ښوونه به ورکړل شي هغی ته د کتاب او حکمت او تورات او انجیل ، او د بنی اسراییلو لوری ته به رسول (لیرل شوی استازی) وی .

انما المسيح عیسی بن مریم رسول الله و کلمته القاها الی مریم وروح منه . (انسا ۱۷۱)

ژباړه : بیشکه چی مسیح عیسی بن مریم د الله تعالی رسول دی او دهغی کلیمه ده چی مریم (علیهاالسلام) ته القا شوی وه ، او دهغی له اړخه روح دی .

لیکن مرزا خو عیسی علیه السلام ته بد رد ویلی دی او دهغی د رسالت څخه یی انکار کړی دی او دکوم یو نبی د نبوت څخه انکار کول هم کفر دی .

د عیسی علیه السلام په هکله د مرزا بیانونه:

انجام آتیم د څلورمی صفحی په حاشیه کی او د خزاین په یولسم جلد ۲۸۸یمی صفحی کی لیکي چی : بیانو دغه ناپوهه اسراییلی داسی معمولی خبرو ته ولی د وړاند وینی نوم ورکړ ؟

بیا لیکي چی: بلی ! هغه ته د ښکښلو کولو او د ژبی دبدی خورولو ډیر عادت و ، په وړی ، وړی خبره باندی به په غصه کیده ، خپل نفس یی د جذبانوتو څخه نشو قابو کولای . زما په وړاندی دهغی دغه حرکات دافسو س وړ نه دی ، ځکه چی هغه به شکښلی کولی او یهودیانو به هم خپل کسر نه پریښوده . (ضمیمه انجام آتیم ۵م مخ)

په همدی صفحه کی راځی چی: دا هم باید په یاد وی چی هغه ته ددرواغو ویلو څومره عادت و ..

په همدی صفحه کی بیا لیکي چی : په تورات کی یی چی دخپل ذات په هکله کومی ، کومی وړاند وینی موندل غوښتل ، پخپله یی ویلی دی چی په هغو کتابونو کی دهغه نوم اونشان هم نه پیدا کیده (پورتنی حواله)

بیایی لیکلی دی چی : او ډیره د شرم خبره داده چی هغی غرنی تعلیم چی د انجیل مغز ورته ویل کیږی د یهودیانو د کتاب طالمود څخه پټ کړی او لیکلی یی دی . او بیا یی داسی وښوول چی گویا دا زما تعلیم او ښوونه ده . (ضمیمه انجام آتیم ۶ مخ) .

مخته لیکي چی : چی دهغی د همدغی حرکاتو په واسطه دهغی خپل حقیقی ورور تل دهغه څخه سخت ناخوښه و او هغه متیقین و چی د هغه (عیسی علیه السلام) په دماغ کی خامخا څه خلل شته دی . (پورتنی حواله)

مرزا ددی مضمون وضاحت په دی توگه کړی دی:

دغه غوښتنه هم په څرگنده توګه په دې خبره باندې دلیل دی چې په حقیقت کې یسوع د مرګې د ناروغتیا له امله لیونی شوی و . (سنت بچن ۱۷۱م مخ)

مرزا نور مخته لیکي چې : د اروپا خلکو ته چې څومره زیان شراب چښلو وړ رسولی دی دهغې علت داو چې پخپله عیسی علیه السلام شراب چښل . کیدای شي د کومې ناروغتیا په اساس وی او یا یې پخوانی عادت وی . مګر ای مسلمانانو ! ستاسو نبي علیه السلام خو دهر یو نشي څخه پاک او معصوم و ، لکه چې هغه په حقیقت کې معصوم دی (کشتي نوح ۶۶م مخ) . او د مسیح د نزول په ۳۶م مخ کې یې هغه علیه السلام ته (غل) لیکلی دی (نعوذبالله من ذلک)

بیا په ضمیمه انجام آتېم کې په ۷ م مخ کې لیکي چې:

بیا نو افسو س دی چې نالایق عیسایان د داسې یوه شخص څخه خدای جوړوی ! د هغه کورنۍ هم ډیره پاکه او مطهره وه ، دهغې درې نیاګانې او ادې ګانې زناکاری او کسبې ښځې وی چې دهغوی دوینی څخه د هغې وجود را پیدا شو ، مګر شاید دا هم د خدای کیدو له پاره شرط وی ، د کنجرو ښځو سره دهغې صحبت هم شاید په همدې خاطر، چې د نیکونو مناسبت یې ورسره درلود ، و . او که نه هیڅ پرهیزګار انسان یوه ځوانه کنجری ښځې ته دا موقع اوفرصت نه ورکوي چې دهغې په سر دی ناپاکه لاس را کش کړي او د زنا په پیسو اخستل شوی عطر دی دهغې په سر باندې ووهي ، او خپل وېښتان دی دهغې پر پښو باندې و مښي . د پوهې خاوندان باید پوه شي چې دا ډول انسان به دکوم ډول انسانانو څخه وي .

مرزا یان د مرزا ددی کفریاتو او چتیااتو ځواب کې وایي چې په مسیح او یسوع کې فرق موجود دی ، یعنی هغه چې د الله تعالی رسول و د هغې نوم یسوع و چې هغې ته مرزا ښکښلی نه دی کړی ؟؟؟

ځواب:

د مرزا په وړاندې یسوع او مسیح دواړه یودی ، دوه نه دی .

په توضیح المرام کې په دریم مخ کې لیکي چې : اوس مونږ د خپلې لمړنۍ صفایي له پاره دا لیکل غواړو چې د بایبل او زمونږ د احادیثو او اخبارونو د کتابونو له مخې ، دکومو انبیاءو چې دعنصری وجود سره یو ځای یې اسمان ته تلل تصور کیږي . هغه نبیان دوه کسه دي ، یو د هغوی څخه یوحنا دی چې نوم یې (ایلیا) او (ادریس) هم دی . اوبل کس یې مسیح بن مریم ، چې عیسی او یسوع هم ورته ویل کیږي

نتیجه دا شوه چې عیسی بن مریم چې په مسیح او یسوع هم مشهور دی د الله تعالی حق رسولان دی ، خو د مرزا پورتنی ذکر شوی عبارت کې هغه ته دومره ژوری ښکښلی شوی دی ، چې یو فاسق او فاجر یې خپل مخالف

بدمعاش او فاجر ته هم نه کوی. نو دا څرگند دلیل دی چی ددی حق نبی څخه د انکار او سپکاوی په وجه مرزا تر ټولو لوی کافر دی.

۳- د عیسی علیه السلام د معجزاتو څخه انکار کونکی کافر دی .

الله تعالی دهغی د معجزاتو د ذکر کولو نه وروسته فرمایلی دی ؛

اذ جُتِهْم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هَذَا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ (المایده ۱۱۰)

یعنی کومو خلکو چی دعیسی علیه السلام معجزاتو ته سحر ووايه هغه صریح کافر دی.

اوس نو د مرزا له اړخه د هغی دمعجزاتو تکذیب واورۍ:

ضمیمه انجام آتیم کی د اومی صفحی په حاشیه کی ، خزاین یولسم جلد ۲۹۱وم مخ کی لیکلی چی :

ممکن ده چی هغی د معمولی تدبیر سره یوځای کوم (شب کور) په شپي کی نه کتونکی ، جوړ کړی وی او یا یی دکومی بلی داسی ناروغتیا علاج کړی وی مگر دهغی د بدقسمتی څخه په هغه زمانه کی داسی د اوبو یو ډنډ هم موجود و چی ستری ستری نبی تری را ولاړیدی . نو کیدای شی چی دهغی ډنډ ختی هغی هم استعمال کړی وی ، ددی ډنډ(تالاب) څخه دهغی د معجزاتو ټول حقیقت را په ډاگه کیری . او هم دی تالاب (ډنډ) پریکړه کړی وه چی که چیری له تاڅخه کومه معجزه را ښکاره شوه نو هغه به ستا معجزه نه وی بلکه هغه به ددی تالاب معجزه وی او ستا په لاسو کی د مکرو فریب پرته نورڅه نه و .

په اعجاز احمدی کی یی په ۱۴ مخ کی لیکلی دی چی:

های ، د چامخی ته دا غم یو سی چی د عیسی علیه السلام دری وړاند وینی درواغ و ختلی ، اونن به کومه زمکه وی چی دا عقده حل کړی ؟

په ازالة الاوهام لمړۍ چاپ په ۳۰۵ او ۳۰۹م مخونو کی لیکلی چی :د مسیح معجزات (کل الترب) یعنی (مسمریزم) په توگه وی او دداسی عملونو څخه کاملین پرهیز کوی.

د عیسی علیه السلام معجزات په قرانکریم کی په پوره صراحت سره موجود دی . (سوره ال عمران ، سوره مایده .)

خو مرزا په ډاگیزه توگه ددی معجزو څخه انکار کوی او دهغی صلی الله علیه و سلم معجزات یوه تالاب (ډنډ) ته منسوبوی . نو د مبارک آیت د غوښتنی په اساس (فقال الذين كفروا منهم) هغه صریحا کافر او مرتد دی.

۴- الله تعالی فرمایلی دی چی:

و من يقل منهم انى اله من دونه فذلك نجزيه جهنم كذلك نجزي الظالمين . (الانبيا ۲۹)

ژباړه : او دهغوى څخه چې څوك ووایي چې زه دهغى پرته معبود یم نومونږ هغه ته د جهنم سزا ورکوو او مونږ ظالمانو ته همداسې سزا ورکونکي یو.

ددى آيت څخه په څرگنده توگه ثابته ده چې هر څوک چې دخپل ځان له پاره د الوهيت د يوه صفت او يا دهغى څخه د ډير و دعوا وکړي نو هغه ظالم ، کافر او جهنمی دی.

اوس مونږ د مرزا ځينې دعواوې وړاندې کوو چې په هغوى کې يې ځانته د الوهيت صفتونه ثابت کړي.

الف : مکاشفات مرتبه منظور الهی ۹ مخ کی ليکي چې:

ما په يوه کشف کې وليدل چې زه خداى یم اويقين می وکړ چې زه هماغه یم.

ب: په خطبه الهاميه کې په ۱۲۹ مخ کی ليکي چې :

اعطيت صفة الافناء و الاحياء من الرب الفعال . (ماته د مړو ژوندی کول اود ژوندود مړه کولو قدرت راكول شوى د ى.

په داسې حال کې چې الله تعالى فرمايی [ولايشرك فى حكمه احدا . (كهف ۲۶)]. په دې اساس مرزا تر ټولو ستر مشرك دى.

ج؛ په حقيقة الوحى کې په ۱۰۵ مخ کی ليکي چې خداى ماته وويل : (انما امرک اذا اردت شيئا ان تقول له كن فيكون) او په ترياق القلوب کې په ۳۳ مخ کی ليکي چې : ماته په کشفی توگه وښوول شو چې ما د قضا او قدر په ډيرو احكامو کې د دنيا د نيكيو اوبديو په هکله ، هم خپل ځانته او هم ډيروخپلو دوستانو ته ليکل کړى دى .

ه:آينه کمالات اسلام په ۵۶۴م مخ کی ليکي چې : (و رايتنى فى المنام عين الله و تيقنت انى هو.) ماخپل ځان په خوب کې وليد چې زه الله یم ، ما يقين وکړ چې زه هم هغه یم.

و - ددریم اربعین د ۲۵ صفحې په حاشیه کې یې د یوه اوږده عبارت په اخر کې ليکلی دی چې:

(او داويل ، دانيال ؟ نبي په خبل کتاب کې زما نوم ميکاييل ايښى دى او په عبرانى لفظى معنى ، ميکاييل دخداى په خير دى.)

ز - آينه کمالات اسلام په ۵۶۴ او ۵۶۵ مخونو کې ليکي چې:

اوپه دغه حالت کې ، يعنى کله چې زه (مرزا) خداى وگرزیدم ، زه دا وایم چې مونږ يو نوى نظام ، يو نوى اسمان او نوى زمکه غواړو . نو بيا ما اسمان او زمکه په لمړۍ کې په اجمالى شکل سره پيدا کړه چې هيڅ ډول ترتيب اوتفريق

په کی نه و . بیا ما د حق د ارادی په موافق هغه تر تیب اوتفریق کړه او زه وینم چی زه په دی خلق (پیدا یښت) باندی قادر یم . اوبیا می د دنیا اسمان پیدا کړ . (انا زینا السماء الدینا بمصایح) بیا ما وویل چی (اوس انسان د ختی نه پیدا کوم) . دا ټول خالصه کفریات ، لغویات ، چتیاات او هرزلی برزلی دی (چی د یوه لیونی ، پاگل او احمق انسان پرته هیڅکله هم د یوه سالم انسان په ژبه نه راځی (ژباړن)) .

ح - د انجام آتیم په ۱۷۶م مخ کی لیکي چی : (اعلموا ان فضل الله معی و ان روح الله ينطق فی نفسی) پوه شی . چی د الله فضل له ماسره دی او د الله تعالی روح زما په نفس کی خبری کوی .

ط - د تصویر مرزا په ۶۹ مخ کی لیکي چی : (اسمع و لدی (واوره ای زما زویه !))

تاسی وکتل چی مرزا د خپل ځان له پاره د الوهیت څومره صفتونه ثابت کړی دی ، خدای اختیار ، فنا وبقا ، تصرف کن فیکون ، د خدای په څیر کیده ، آسمان ، زمکه ، او د انسانانو پیدا کول او نور . نو د قرانکریم له مخی به د مرزا په کفر کی څوک شک وکړی ؟

۵- [و نفخ فی الصور فاذا هم من الاجداث الی ربهم ينسلون (یس ۵۱)]

ژباړه : او په شپیلۍ کی به پوه کړل شی ، نو هغوی به د خپلو قبرونو څخه د خپل رب په لوری ورځلی .

[و نفخ فی الصور فجمعنا هم جمعا (کهف ۹۹)]

ژباړه : او په شپیلۍ کی به پوه کړل شی ، نو ټول به په را یوځای کولو سره را ټول کړو .

په دی آیتونو کی د (نفخ فی الصور) ذکر شوی دی ، چی لمړۍ به د (نفخ) په واسطه ټول مخلوق فنا شی او په دوهم ځل به مخلوق د قبرونو څخه ژوندی را ووځی .

خو مرزا په شهادة القرآن کی په ۶۴م مخ کی او د خزاین په ۶م جلد ، ۳۶۰م مخ کی لیکلی دی چی : لکه څرنگه چی د قران د (نفخ صور) څخه د کوم مجدد رالیرل مراد دی ، تر څو د عیسایی مذهب غلبه ماته کړی . او دفتنی د امواجو څخه (چی په حدیث کی راغلی) دجالیت مراد دی .

(د نفخ فی الصور) څخه دا ډول مراد اخستل د قران د قطعی آیت څخه انکار دی او صریح کفر دی .

۶- په لمړی باب کی مو د ختم نبوت د اثبات له پاره (۳۰) مبارک آیتونه ذکر کړی دی چی دهغی له جملی څخه دا آیت :

[ماکان محمد ابا احد من رجالکم و لکن رسول الله و خاتم النبیین]

هم دی .

په دی مسله کی دا قطعی اوصریح آیت دی ، او د ټولو پوهانو په دی مسله باندی اتفاق دی چی د قرانکریم د یوه آیت بلکه د یوی کلیمی څخه انکار کول هم څرگند کفر دی.

په دی اساس مرزا (که څه هم چی په لمړیو کی یی په ختم نبوت باندی اقرار کړی و خو وروسته یی هغه منسوخ کړ) د ختم نبوت څخه انکار وکړ او د (خاتم النبیین) د لفظ غلط تاویلات (مهر ، تصدیق کونکی) وکړل . نو دهمدی تاویلاتو په اساس هغه د کفر څخه نشی په څنگ کیدای . ددی خبری تفصیل په لمړی باب کی تیر شوی دی.

۷- د الله تعالی په شان کی مرزا ډیری زیاتی بی ادبی او گستاخی کړی دی چی د لیکلو څخه یی قلم هم شرمیږی :
الله تعالی فرمایي چی:

وَلَنْ سَالَتْهُمْ لِقَوْلِ اِنَّمَا كُنَّا نَحْضُ و نَلْعَبُ قُلْ اَبَالله و آیاته ورسله كنتم تستهزؤن - لا تعتذروا قد كفرتم بعد ايمانكم (توبه ۶۵-۶۶)

ژباړه : که چیری ته دهغوی نه و پوښتی نو په ډاگه به ووايي چی مونږ خو هسی په خپلو مینځو کی مشغول و ، اولوی مو کولی ، ورته ووايه چی ایا الله ، دهغی آیتونه او دهغی استازی (رسول) ستاسی د ټوکو او مسخرو له پاره پاته شوی دی ؟ عذر ونه مه کوی . په یقین سره چی تاسی دایمان راوړو نه وروسته کافر شوی یاست.

ددی آیت څخه په څرگنده توگه را په ډاگه شوه چی د الله تعالی د ذات سره ټوکی او مسخری کول (پخپله) کفر دی ، نو مرزا په دی توگه هم (سوچه) کافر دی : هغه په لاندی لیکونو کی د الله تعالی د ذات په هکله گستاخی کړی دی :

۱- د براهین احمدیه د څلرم جلد په ۵۵۵م مخ کی لیکي چی (خدای د فیل غاښ دی ❖ ربنا عاج).

۲- په البشری دویم جلد په ۷۶م مخ کی لیکي چی (خدای برق (بجلی) ده ❖ انی اناالصاعقة).

۳- دهمدی کتاب په ۷۹م مخ کی (الحکم قادیان دریم فروری ۱۹۰۳) کی لیکي چی: (الله تعالی الهام کړی - اصلی واصوم ، اسهر وانام و اجعل لک اوار القدوم و اعطیناک مایدوم) (یعنی زه (خدای) لمونځ کوم ، روژه نیسم ، بیدارپریم او بیده کیږم او ستا له پاره دخپلو راتلو نور دربښم ، او هغه څه به تاته درکوم چی له تاسره به تل موجود وی.

۴- دهمدی کتاب په ۷۹م مخ کی (البدر قادیان : ۹ فروری ۱۹۰۳) کی ، لیکي چی: د مرزا الهام دی : (انی معر الاسباب یأتیک بعثة انی مع الرسول اجیب اخطی و اصیب). (یعنی ای مرزا ! زه د اسبابو سره یو ځای ناڅاپی تاته درځم ، زه د رسول سره ځواب ورکوم ، غلطی هم کوم اوصحیح هم کوم).

۵- په دریم اربعین کی په ۶ م مخ کی لیکي چی : (یا احمد یتم اسمک و لا یتم اسمی) (یعنی ای احمده ! ستانوم به پوره شی او زما نوم به پوره نشی .)

۶- په حقیقة الوحی کی په ۳۵۶ م مخ کی لیکي چی: د حیرانتیا وړ ده چی الله تعالی په څومره ادب سره زه بللی یم ، او مرزا یی را ته نه دی ویلی، بلکه مرزا صاحب یی راته ویلی دی ، خدای ته زما دنوم په اخستلو شرم پیدا کیږی او د همدی شرم د غلبی په اساس ، زما نوم په ژبه نه اخلی . [العیاذ باللله من جمیع خباثات مرزا !!!]

۷- په قرانکریم کی د مریم علیه السلام ډیر ستر شان ، عظمت او عصمت ذکر شوی دی (والله اعلم بما وضعت) (او الله ته ښه معلومه ده چی کوم کوچنی به زیږوی)

(ولیس الذکر کالا نثی) (او ؟ عام ؟ هلك د (هغی) نجلۍ په څیر نه وی)

(و انی سمیتها مریم) (ماد هغی نوم مریم کنیښود)

(و انی اعیذها بک و ذریتها من الشیطان الرجیم) (او زه هغه او دهغی اولاد، د مردود شیطان څه ، ستا په پناه کی درکوم .)

(فتقبلها ربها بقبول حسن) (نو هغه خپل رب په ډیره ښه توگه قبوله کړه)

(و انبتها نباتا حسنا) (او د هغی یی ډیره ښه پالنه وکړه)

(و کفلها زکریا) (او زکریا علیه السلام د هغی پالنه وکړه)

(کله دخل علیها زکریا المحراب وجد عندها رزقا .) (کله چی زکریا علیه السلام دهغی حجری ته ورته ، د هغی سره یی روزی موجوده ، موندله .) (ال عمرا ۳۶-۳۷)

په دی سورة کی د مریم علیه السلام د عظمت په اړوند اته جملی (اته ټکی) ذکر شوی دی . اوبیا یی فرمایلی دی:

[و اذ قالت الملكة یا مریم ان الله اصطفاک و طهرک و اصطفاک علی نساء العالمین ؟] یا مریم اقتنی لربک کو استجدی و ارکعی مع الراکعین (آل عمرا ۴۲-۴۳)

ژباړه : او کله چی ملایکو ورته وویل : ای مریم ! الله تعالی ته منتخب کړی یی ، او ته یی پاکه او سپیڅلی کړی یی او د ټولی نړۍ په ښځو کی یی ته ټاکلی یی . ای مریمی ! دخپل رب اطاعت وکړه ، او سجده وکړه ، او د رکوع کونکو سره رکوع وکړه .

په دی آیت کی هم ، په لمړی آیت کی څلور نکتی د هغی د فضیلت په هکله ذکر شوی دی . او په بل آیت کی هم دملایکو په ذریعه ورته خطاب کی د عبادت کولو امر کړل شوی دی ..

بیایي فرمایلی دی : [قالت : انی یکون لی ولد و لم یمسسني بشر قال کذلک الله یخلق مایشاً. (آل عمرا ۴۷)]

ژباړه : ویی ویل چی ای ربه ! زما به څرنگه زوی پیدا شی ؟ حال داچی ماته کوم انسان لاس هم نه دی راوړی ؟ ملایکو ورته وویل : په هماغه توگه چی الله تعالی و غواړی هماغسی یی پیدا کوی .

په دی آیت کی یی د (لم یمسسني) لفظ دهغی د عفت د څرگندونی له پاره دلیل دی . یعنی په کوم حالت کی چی هغه وه ، یعنی پرته د نارینه د لمس کیدو څخه یی زوی پیدا شو . بیا فرمایي:

[والتي احسنت فرجها فنفخنا فيها من روحنا و جعلناها و ابنها اية للعالمين (انبیا ۹۱)]

ژباړه : او هغه پاک لمنی بی بی ، چی دخپل عصمت ساتنه یی کړی وه ، مونږ په هغی کی خپل روح پوه کړ ، او هغه مو او دهغی زوی مو دتولی نړۍ له پاره نښه وگرځوله .

په دی آیت کی دمریم علیه السلام صریح عفت مذکور دی او په دی هکله تصریح شوی ده چی دهغی زوی د نارینه د لمس پرته پیدا شوی دی . په دی آیتونو کی د مریم علیه السلام عصمت او عفت په پوره توگه ډاگیزه دی .

خو مرزا په چشمه مسیحی کی په ۴۰م مخ کی لیکي چی:

کله چی د اوه میاشتو حمل را په ډاگه شو ، نو دحمل په حالت کی د هغی دقوم مشرانو دهغی نکاح د یوسف نومی ترکان سره وکړه ، هغه به دهغی کور ته ورته ، او دوه میاشتی وروسته دمریم زوی پیدا شو او د عیسی یا یسوع په نوم باندی ونومول شو .

مونږ وایو چی د حمل د پیدا کیدو وروسته د مریم دنکاح کولو گټه څه وه ؟ او څه اړتیا یی ورته لیدله ؟ مگر ددی مطلب خو دادی چی خلکو ته دا معلومه شی چی حمل د یوسف نجار څخه دی ، لکه چی په اوسنی وخت کی ددی له پاره چی دکومی ناواده شوی ښځی حمل په ځای پاته شی نو د زانی سره نکاح کوی تر څو د بدنومی او بدلمنی نه خوندي پاته شی . مرزا په خپل دغه بکواس اوارزلو برزولو سره دهغه قرانی آیتونو ، چی دعیسی علیه السلام پیدانښت په کی ، د الله تعالی له اړخه (یوه نښه) بیان کړل شوی ده ، انکار کړی اودا صریح او څرگند کفر دی .

۸- د قرانکریم په هکله الله تعالی د تحدی په توگه فرمایلی دی چی:

[قل ان کنتم فی ریب مما نزلنا علی عبدنا فاتوا بسوة من مثلهالایة]

ليکن په حقيقة الوحى کي په ۳۱۱م مخ کي مرزا ليکي چي:

زه په الله تعالى باندې په سوگند يادولو سره وایم چي زه په دغه الهاماتو باندې هماغسي ايمان راوړم لکه څنگه چي په قرانکريم باندې، او د خدای په نورو کتابونو باندې . او لکه څنگه چي زه قرانکريم د الله کلام او دهغي قطعي کتاب پيژنم په همدې توگه په هغه کلام هم چي پر ما باندې نازلېږي او دخدای دکلام يقين پري کوم.

بيا په کتاب النبوة والا الهام کي په ۴۳ م مخ کي قاضي محمد يوسف قادياني ليکي چي (خدای د حضرت احمد عليه السلام مجموعي الهاماتو ته کتاب المبين ويلى دي او جدا، جدا الهامات يي په آيتونو نومولي دي . نو دهغي وحى ته هم جدا جدا آيت ويل کيدای شي . کله چي خدای تعالى هغه ته دغسي نوم ورکړي نو د الهاماتو مجموعي ته يي الکتاب المبين ويل کيدای شي.

و وينی چي مرزا او دهغي پسي تلونکي د مرزا الهاماتو ته هغه نوم ورکوي چي د قرانکريم نوم دي (الکتاب المبين)، او لکه څنگه چي قرانکريم ، صادق او دالله له اړخه نازل شوي کتاب دي نو د مرزا الهامات (بکواسات) يي هم صادق او منزل من الله گڼلي دي . (ځکه چي هغوی په ؟ فاتوا بمثله ؟ باندې عمل کړي دي) ، چي ټول کفر اوشرک تري عاجز دي خو يواځي مرزا ورته خپله سينه نيولي ده.

د مرزا دا دعوه يقينا کفر دي او په دي کي شک کول هم کفر دي.

۹- الله تعالى په قرانکريم کي حج کول د بيت الله سره خاص کړي دي.

قال الله تعالى:

[ولله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلا و من كفر فان الله غنى عن العالمين (آل عمرا)]

خو مرزايانو د قاديان په غونډه کي گډون کولو ته د حج نوم ورکړي دي. لکه چي مرزا بشير الدين وايي:

❖ نن د غونډې لمړۍ ورځ ده ، او زمونږ غونډه هم د حج په توگه ده ، ځکه چي د حج مقام دداسي خلکو په ولکه کي دي چي داحمديانو وژل هم روا گڼي . په دي خاطر خدای تعالى قاديان ددي کار له پاره ټاکلي دي ، لکه څنگه چي په حج کي رفت، فسوق او جدال منع دي نو په داسي غونډه کي هم منعه دي ؟ . (برکات خلافت مجموعه تقارير کلنۍ غونډه ۱۹۱۴)

د پورتنی مبارک آيت په اخري جمله کي ويل شوي دي چي : هر هغه څوک چي د بيت الله نه انکار کوي او دتل لپاره يي پرېږدي نوهغه کافر دي ، نو د حج له پاره بل ځای ټاکل خو تر ټولو ستر کفر دي.

۱۰- قرآنکریم کی فرمایلی دی:

[سبحن الذی اسرى بعبدہ لیلاً من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذی بارکنا حولہ (اسرا ۱)]

پہ دی آیت کی د مفسرینو پہ اتفاق سرہ تر ی د مکی مسجد حرام او د شام د اقصی مسجد مراد دی . او پہ آیت کی یی د نبی صلی اللہ علیہ و سلم د (اسرا) د معجزی یادونہ کړی ده.

خو مرزاییانو پہ کی صریح تحریف کړی او د اقصی د مسجد خخه یی د قادیان مسجد مراد اخستی دی..

(الاکخبار الفضل ۱۲۱ اگست ۱۹۳۳ کی لیکي چي :

پہ دی مبارک آیت کی د اقصی د مسجد خخه مراد د قادیان مسجد دی . لکه چي فرمایلي یی دی چي انحضرت صلی اللہ علیہ و سلم د حرام د مسجد خخه د اقصی تر مسجده پوری سیر وکړ ، نو هغه د اقصی مسجد همدغه دی چي په قادیان کی په شرقی برخه کی پروت دی چي د موعود مسیح د برکاتو او کمالاتو تصویر دی او د انحضرت صلی اللہ علیہ و سلم په لور یی نسبت د موهبت په توگه شوی دی. (دا تحریفات یقیناً ډیر ستر کفر دی (

تر دی خایه د قرآنکریم د لسو ایتونو په رڼا کی مو د مرزا غلام احمد د کفر د اثبات له پاره لس دلیلونه یادکړل ، خو ددی نه علاوه زیات شمیر نور هم شته نو له دی وروسته دهغی په کفر کی د شک او شبی له پاره هیڅ خای نه پاته کیږی.

یولسم باب د جهاد څخه انکار ، د برتانوی حکومت سره دوستی ،

او د مسلمانانو سره اړیکې پریکول (بایکاپ).

په حقیقت کې دا کار هم د مرزا دکافر کیدو د علتونو څخه یو دی ، ځکه چې جهاد په قرانکریم کې د یوې همیشنې فریضې په توګه یاد کړل شوی دی.

قال الله تعالى:

[و قاتلوهم حتی لا تكون فتنة و يكون الدين كله لله (انفال ۴۰)]

ژباړه: او تاسې د هغوی سره ترهغې حده پورې و جنگپورې چې په هغوی کې فساد، او شرک پاته نشي او یواځې د الله تعالی دین (قائم) شي.

یعنې تر څو پورې چې په دنیا کې کفر او شرک جاری وي نو دهغې په مقابله کې به قتال فی سبیل الله هم جاری وي . به همدې توګه نور قطعي او غوڅ نصوص هم شته چې ددې قراني فریضې څخه انکار کول د علم د خاوندانو په اتفاق سره کفر دی.

په همدې ترتیب الله تعالی په ډیر شمیر آیتونو کې د کفارو او مشرکینو سره د موالاتو (دوستیو) د غوڅولو حکم کړی دی لکه چې فرمایي: [لا يتخذ المومنون الکافرين اوليا من دون المومنین . (ال عمران ۲۸)]

مومنانو ته په کار دی چې دایمان د خاوندانو په پریښولو سره کافران دخپلو ځانو دوستان و نه ګرزوي ،

[یا ایهاالذین امنوا لا تتخذوا الیهود و النصارى بعضهم اولیاء بعض . (مایدہ ۵۱)]

ای د ایمان خاوندانو تاسیو یهود اونصارى خپل دوستان مه نیسې . دوی خو په خپلو مینځو کې یو دبل دوستان دي.

[لا تجد قوما یومنون بالله و الیوم الاخر یوادون من حاد الله و رسوله ولو كانوا ابائهم او ابنائهم او اخوانهم او عشیرتهم . (مجادله ۲۲)]

ته به هیکله بیانې مومي داسې قوم ، چې په الله او اخرت باندې ایمان ولري ، چې دوستي وکړي دداسې خلکو سره چې دالله او دهغې د رسول مخالفت کوي ، که څه هم هغه دهغوی پلار یا دهغوی زوی یا دهغوی ورور او یا دهغوی کورنۍ (خپلوان) وي.

خو مرزا ددی دواړو نصوصو څخه نه یوازی خلاف بلکه دهغوی څخه یی انکار هم کړی دی

د جهاد څخه انکار:

دتحفه قصریه په اتم مخ کی لیکي چی:

او دویم اصول چی زه یی پری قایم کړی یم هغه د جهاد دهغی غلطی مسلی اصلاح کول دی چی په ځینو مسلمانانو کی مشهوره دی . نوخدای تعالی زه په دی پوهه کړم چی کومی طریقی چی تر اوسه پوری جهاد گڼل کیدی هغه د قران دتعلیماتو څخه بلکل مخالفی دی . (بیالیکی چی) : دا دواړه مسلی په مسلمانانو کی ډیری خطرناکی او له یوه سره غلطی دی چی ددین له پاره د توری (په واسطه) جهاد د خپل مذهب یو رکن گڼی، او دهمدی لیونتوب په واسطه دیوه بل بی گناه په وژلو سره فکر کوی چی گویا هغه د ثواب یو ډیر ستر کار تر سره کړی دی.

بیا په نهمه صفحه کی لیکي چی (دمسلمانو د جهاد عقیده د مخلوق په حق کی ډیر بد نیت دی .)

بیا په اتمو اونهمو مخونو کی لیکي چی : زمونږ په مسلمانانو کی بل عیب داهم دی چی هغوی د یوه داسی وینه تویونکی مسیح او وینه تویونکی مهدی منتظر دی چی دهغوی په گمان به دنیا د وینی څخه ډکه کړی . حال دا چی دا فکر له یوه سره غلط دی . زمونږ په باوری کتابونو کی لیکل شوی دی چی موعود مسیح به هیڅ ډول جنگ جگړه نه کوی او نه به توره پورته کړی . زه خدای ددی له پاره را استولی یم چی همدا غلطی لری کړم.

پوښتنه داده چی دا باوری کتابونه کوم او چیری دی چی مرزا یی حواله ورکړی ده؟؟

د (تبلیغ رسالت په لسم جلد ، ۲۶م مخ کی لیکي چی:

ما د شلو کالو را په دیخوا پر خپل ځان دا مسولیت فرض کړی دی چی داسی کتابونه چی دجهاد مخالفت په کی وی اسلامی هیوادونو ته ضرور ور لیږم

دجهاد د فریضی د پریښولو د ترغیب په لړ کی د مرزا یو څو شعرونه ملاحظه کړی.

اب چهوړ دو جهاد کا ای دوستو خیال

دین کی لپی حرام هی اب جنگ اور قتال

اب آگیا مسیح جو دین کا امام هی

دین کی تمام جنگو کا اب اختتام هی

اب اسمان سی نورخدا کانزول هی

اب جنگ وجدل کافتوی فضول هی

دشمن هی وه خدا کا جو کرتاهی جهاد

منکر نبی کاهی جو رکھتا هی یه اعتقاد

ژباړه؛ (ای دوستانو د جهاد کولو خیال اوس پریردی . اوس ددین له پاره جنگ او قتال حرام دی . اوس مسیح چی ددین امام دی راغی ، او ددین د ټولو جنگونو اختتام یی وکړ . اوس د اسمان څخه د خدای نور نازلیری ، او دجنگ او جدال فتوی اوس فضول ده . هغه خلک دخدای دشمنان دی چی جهاد کوی ، او څوک چی دا ډول عقیده ولری هغه د نبی نه منکر دی)

ددی نه علاوه ، د جهاد په هکله د هغی ډیر (هفوات) چرندیات شته او د ټولو څخه یی مقصد د جهاد فی سبیل الله څخه انکار کول دی . څرنگه چی دا یوه قرانی فریضه ده او د قرانی فریضی څخه انکار کول سوچه کفر دی .

دکافر حکومت سره یی نزدی اړیکی:

په دی هکله خو هغی ډیری اوږدی اوږدی مقالی او د برتانوی حکومت تر مخ د اطاعت او تواضع الفاظ وړاندی کړی دی . دهغی عباراتو څخه یو شمیر کلیمات دنمونی په توگه وړاندی کوم:

دبرتانوی حکومت پر خلاف چی کومو علماو په هغه وخت کی جدو جهد او مجاهدی کړی دی او د(انگلیسی) حکومت پر خلاف یی فتوی ورکړی دی ، مرزا دهغوی په هکله لیکي چی:

دی خلکو د غلو ، لار وهونکو او حرامیانو په څیر د خپل محسن حکومت (دمرزا محسن) باندی حمله پیل کړی ده او هغی ته یی دجهاد نوم ورکړ ، بی له شکه چی مونږ دغه داغ د مسلمانانو او په ځانگړی توگه دخپلو مولویانو د تندی څخه نشو پریمنځلی . (مرزا په دی مکلف نه دی) چی هغه د ۱۸۵۷ کال د مذهب په پرده کی دداسی ستری

گناه مرتکب وگړزی چی مونږ یی نمونه او مثال دهیڅ قوم په تاریخ کی نه شو موندلای) (ازالة الاولهام د پنځم چاپ د ۲۹۵ او ۲۹۶ مخونو حاشیې).

بیا لیکي چی : زما د عمر ډیره برخه د انگریزانو د سلطنت په تایید او ملاتړ کی تیره شوه او ما د جهاد ممانعت او د انگریزانو د اطاعت په هکله دومره کتابونه ولیکل او دومره اشتهارات می خپاره کړل چی که چیر ی هغه رسالی او کتابونه راټول کړل شی نو پنځوس الماری به تری ډکی شی (تر ټولو ستر درواغ) . ما داسی کتابونه ټولو عربو ملکونو ، مصر ، شام ، او کابل او روم ته رسولی دی . (ترياق القلوب ۵ م مخ)

د همداسی یوه اوږده بیان په اخر کی لیکي چی:

دا زموږ فرض دی چی ددی حکومت (انگریزانو د حکومت) د دنیا او اخرت له پاره دعا وکړو . (تحقه قیصریه ۱۱۰م مخ)

دمرزا ددی دعا نه وروسته خو په نړۍ کی د برتانیی د (استعماری) نظام زوال پیل شو . اودا چی دهغی کفارو له پاره به په اخرت کی څه ډول سزا وی ؟ هغه الله تعالی ته ښه معلومه دی.

بیا لیکي چی : ما خپل لمړنی عمر کی (دا د ۱۸۹۳ کال خبره ده) ، یعنی تر دی وخته چی نزدی شپيته کلنی ته رسیدلی یم دخپلی ژبی او قلم له لاری په دی کار کی مشغول وم چی دمسلمانانو زړونه د انگلیسی حکومت سره د ریښتني محبت او خیرغوښتني او دهغوی دملاتړ په لور و گرځوم او دیو شمیر ناپوهه خلکو د زړونو څخه د جهاد غلط خیال او فکر لری کړم. (ضمیمه شهادت القرآن ۱۰م مخ)

د خپلی ټولی کورنۍ په هکله لیکي چی : زه د یوی داسی کورنۍ څخه یم چی هغه ددی (انگریزی) حکومت پوره پوره خیر غوښتونکی دی . زما پلار غلام مرتضی د(انگریزی) حکومت له اړخه د هغوی خیر غوښتونکی شخصیت دی . ۱۸۵۷ کال کی هغه د خپل توان څخه پورته د انگریزانو بسپنه او کومک کړی دی. ان د (پاڅون) غدر په وخت کی یی هغوی ته پنځوس سپاره او آسپونه یی (انگریزی حکومتی عسکرو) ته ور رسولی و. بیا زما د والد د مړیني نه وروسته زما مشر ورور غلام قادر په دغه سرکاری (دولتی) خدمتونو کی مصروف شو . او کله چی د تمو په گذر باندی د مفسدو او انگریزی فوځونو تر مینځ نښته وشوه نو هغه د انگریزی فوځونو له اړخه په جنگ کی شریک شو، بیا د خپل پلار او ورور دمړیني وروسته هغه یو کوچ ناستی انسان شو . مگر د ۱۷ کالو (د کتاب البریه تر لیکلو پوری ۱۸۹۸) می د انگریز دسرکار په کومک او تایید باندی د خپل قلم څخه کارواخست په دی اولس کاله موده کی چی څومره کتابونه ما تالیف کړی دی په هغی ټولو کی د انگریز اطاعت او د هغوی سره د ملاتړ له پاره

می خلکو ته ترغیب ورکړی ، او دجهاد ممانعت په هکله می ډیری اغیزمنی لیکنی او ویناوی کړی دی.(کتاب البریه ۳ او ۷ م مخونه)

بیشکه چی دا زمونږ فرض دی چی مونږ خپل دغه محسن حکومت ته په ریښنونی زړه خیر غوښتونکی او د ضرورت په وخت کی ځان ځارونکو په خیر تیار و اوسو . خو په دی توگه هم په بیرونی هیوادونو او نورو اقوامو کی د خپل دغه محسن حکومت د نیک نامی خپرول غواړم.(البلاغ ۳۲ او ۳۳ مخونه)

هر نیک بخته مسلمان باید دعا وکړی چی په دی وخت کی انگریزان سوبه مند وگرځی . ځکه چی دا خلک زمونږ محسن دی او د برتانیی دسلطنت پر مونږ باندی ډیر زیات احسان دی . (ازالة الاوهام ، پنځم چاپ ، ۲۱۱م مخ) خپلی ډلی ته هم وصیت کوی او لیکي چی :

خدای تعالی زه په همدی اصولو باندی قایم کړی یم چی د محسن حکومت ، لکه څرنگه چی د برتانیی حکومت دی ، په ریښتونی توگه اطاعت و کړم اوپه ریښتونی توگه د هغی شکر ادا کړم ، نو زه او زما ډله په دی اصولوباندی پابند یو . (تحفه قیصریه ۹ مخ) .

برتانوی حکومت ته په دار الحرب ویلو باندی خفه کیدل:

دمصلحت خبره ده چی د انگریزانو د حکومت د خیر غوښتنی په خاطر د هغه شمیر ناپوهه مسلمانانو نومونه هم په نقشو کی (لستونو کی) درج کړل شی چی په پټه دغه برتانوی هند ته دارا لحرب وایی . (تبلیغ رسالت : ۵م جلد ، ۱۱م مخ)

د برتانویانو د حکومت تر سیوری لاندی د مرزا د بریاوو په هکله لیکي چی:

زما ستر ی موبی د هند دقصر د حکومت تر سیوری لاندی په بری سره تر لاسه کیري ، ددی پرته دا هیڅکله هم ممکن نه و چی د اموبی دبل کوم حکومت تر سیوری لاندی تر لاسه شوی وای.، که څه هم هغه اسلامی حکومت وایی .(تحفه قیصریه ۲۵ او ۲۹ مخونه)

بیا لیکي چی : ما خپل کارونه نه په مکه کی پر مخ بوتلای شول او نه په مدینه کی او نه په روم ، شام ، ایران ، او کابل کی (می په دی توگه بری تر لاسه کولی شو) بلکه دا دانگریزانو حکومت و چی د هسک کیدو او بریا له پاره یی دعاکوم . (تبلیغ رسالت اتم جلد ۶۹م مخ)

پخپله خپل ځان د برتانوی حکومت له اړخه را توکیدلی بوټی گنی او لیکي چی:

❖ عاجزانه غوښتنه ده چې سرکار (انگریزان) د یوې داسې کورنۍ په اړوند چې د پنځوسو کالو د پرلپسې ازموینې لاندې له مخې وفادار او ځان څارونکي ثابت شوي دي، د یوه د خپله ځانه راټوکیدلې بوټې په هکله د ډیر احتیاط او تحقیق څخه کار واخلي، او لاندې حکامو ته اشاره (حکم) وکړي چې هغوی هم ددې کورنۍ د ثابتې شوي وفادارۍ او اخلاص لحاظ وساتي او ماته او زما ډلې ته د مهرباني او عنایت په خاص نظر وگوري. زما کورنۍ د انگریزانو ته د خدمت په لار کې دخپلو وینو د ورکولو او ځان څارونې څخه دریغ نه دي کړي او اوس به یې هم و نکړي. ❖

(د پنجاب گورنر لفتینټ بهادر ته د مرزا غوښتنلیک، چې د تبلیغ رسالت په اوم جلد کې په ۱۲۰ مخ کې خپور شوی دی)

تبصره:

د مرزا د پورتنیو لیکنو څخه څو شیان را څرگندېږي.

۱- داچي برتانوي حکومت د هغې محسن دی.

۲- داچي د هغوی د اطاعت او ملاتړ په خاطر یې ترغیب ورکړي

۳- داچي د هغوی پر خلاف یې د جهاد څخه خلک منه کړي.

۴- داچي د هغې پر خلاف یې جهاد کونکي علماو ته بد رد ویلي.

۵- داچي د هغې حکومت د تایید او ملاتړ په خاطر یې ډیر عمر تیر کړی دی.

۶- داچي د هغې له پاره یې د دنیا او اخرت دعاوی کړي دي.

۷- داچي په ژبه او قلم یې د هغوی ډیر ستر خدمتونه کړي دي.

۸- داچي د هغې کورنۍ د هغې حکومت خیر غوښتونکي وه.

۹- داچي د ضرورت په وخت کې به ورنه د ځان د څارولو وعده کوي.

۱۰- داچي خپله ټوله ډله یې ددې پابند گرځولي ده.

۱۱- داچي د هغوی حکومت ته یې دارالحرب نه دی ویلي.

۱۲- داچی مرزا خپل کار ، دانگریزانو د حکومت نه پرته ، په بل هیڅ کوم اسلامي حکومت کې په پوره بریالیتوب سره نشوای ترسره کولای . دا په ښکاره په دې دلالت کوي چې دمرزا اسلام دمکې ، مدینې او نورو اسلامي هیوادونو د اسلام څخه جلا دی او داسې اسلام به ضرور کفر وی.

۱۳- داچی خپل ځانته یې د برتانوي حکومت دخپله ځانه را توکیدلی بوتی ووايه.

ددې ټولو خبرو څخه او په ځانگړې توگه ددې اخري خبرې څخه یې په ډاگه کېږي چې انگریزانو د مرزاييت بنسټ په دې خاطر ایښودی و تر څو دجهاد نظريه له منځه یوسي او په هندوستان کې دتل لپاره برتانوي حکومت سلطه ولري.

څرنگه چې مرزا په یوه ځل جهاد نشو ختمولای نو دهغې له پاره یې د ختم نبوت څخه انکار وکړ او عیسی مسیح یې مړ اعلان کړ او دخپل ځان له پاره یې نبوت اعلان کړ . تر څو ددې لاری جهاد منسوخ کړي . او همدا علت دی چې تر نن ورځې پوري د انگریزانو حکومتونه ، او یهود اونصارا دمرزاييت پوره پوره ملاتړ کوي . او په انگریزي (اروپايي) هیوادونو کې مرزاييت پرمختگ کوي.

په دې اساس د مرزا له اړخه د برتانوي حکومت له پاره داسې لیکنې اوعبارتونه ، خدمتونو او اطاعتونو باندې اعتراف کول او دهغوی همدردی تر لاسه کول ، او د برتانوي حکومت داطاعت لوري ته بلنه ورکول ...او داسې نور کارونه یې د پورته ذکر شوو مبارکو آیتونو څخه ښکاره، څرگنده اوپه ډاگه سرغړونه ده ، په کومو کې چې د (یهودو نصاری) سره د موالاتو (دوستیو) دپري کولو حکم شوی دی ، نوداددې خبرې ستر دلیل دی چې مرزا تر ټولو سترکافر (عظیم کافر) دی.

دولسم باب دمرزا فسق و فجور او ناوړه کارونه

د اهل سنت و الجماعت د ټولو په دې اتفاق دی چې انبیا علیه السلام د نبوت په حال کې دهر ډول گنا څخه معصوم دی ، البته دنبوت تر مخه حالت کې یې اختلاف شته . او په دې هکله صحیح قول دادی چې د نبوت تر مخه هم هغوی د ناوړه کارونو ، بدو عاداتو ، او د سترو (کبیره) گناهونو څخه پاک ساتلی شوی دی.

خو مرزا غلام احمد قادیانی د خپلو کړنو او اخلاقو له اړخه د نبوت د دعوی د مخه او دهغې وروسته هم ډیر چټل او گنده و. زموږ دغه وینا دهغې د کتابونو څخه پوره په ډاگه کیږي او هغه داچې:

دهغې د اخلاقو څونموني وړاندې کیږي:

۱- د مرزا شراب څکل او داعلی درجې انگلیسی (ولایتی) شرابو سره دهغې محبت:

هغه خپل یوه مرید ته په خط کې لیکي چې (اوس درته میا یارمحمد درلیرم ، ته به د خوراک څښاک شیان پخپله واخلې او یو بوتل (ټانک واین) د (پلومر) ددکان څخه واخله ، خو د (ټانک واین) (یوډول قوی شراب) غواړم ، اودا باید په خاطر کې وساتي) . مرزا غلام احمد ، (د غلام په نوم خطوط ۵ مخ).

۲- د افیون سره مینه:

حضرت مسیح موعود (مرزا صاحب) الهی تریاق ، د الله تعالی هدایت په واسطه ترخپل کنترول لاندې کړی دی چې دهغې لویه برخه افیون دی . او دغه دوايي یوڅه اندازه د افیون د زیادښت نه وروسته حضرت خلیفه اول (حکیم نورالدین) دشپږو میاشتو د زیاتې مودې راهیسي ورکوله . او پخپله یې هم د مختلفو ناروغتیاو په خاطر کله ناکله استعمالوله . (اخبار الفضل قادیان ۱۹ جولای ، ۱۹۲۹)

۳- غولول او دوکه ورکول:

دمرزا جی عمر ۲۴ یا ۲۵ کاله و نو د ځوانۍ په دغه وخت کې ددادا صاحب تفاوت (پنشن) داخستلو له پاره لاړ. (تفصیل یې داسې دی): ماته خپلې مور وویل چې یوځل د ځوانۍ په زمانه کې حضرت صاحب د خپل پلار د تقاعد (۷۰۰ کلدارو) داخستلو له پاره ولاړ نو دهغې پسي مرزا امام الدین هم پټ پټ ولاړ . کله چې هغې پیسې واخستې . نو هغه په دوکې او فریب او غولولو سره هغه د قادیان څخه بیرون یوړی . او هلته دلته یې ، چیرې پرېښودی او

ولاړ . حضرت صاحب د شرم او خجالت له مخی کور ته رانغی بلکه سیالکوټ ته ولاړ . او هلته د ډیټی کمشنر په کچهړیو کی په ډیره لږه تنخوا (۱۵ کالدارۍ) باندی نوکر شو . (سیره المهدی ۴۹م مخ)

په همدی توگه یو ځل هغی په دری سوه دلایلو باندی مشتمل د پنځوسو جلدونو د احمديه د براهینو د لیکلو اعلان وکړ : چی مسوده یی تیاره ده او دهمدی په واسطه یی دخلکو څخه ستری ستر چندی او د پنځوسو جلدون قیمت ترلاسه کړ .

د هغی وروسته یی یواځی ۴ جلدونه چاپ کړل او نور یی لاس و نیوه او په دی تر تیب یی دخلکو رقم هضم کړ . دمړینی څخه یی لږ دمخه پنځم جلد ولیکه خو هغی د موضوع سره هیڅ ډول اړیکی نه درلودل . او هغه مخته اخستی رقم یی خلکو ته بیرته ورنکړ . (براهین احمديه ۹۳م مخ) . په همدی توگه د سراج المنیر د اخبار معامله هم ده . (اشتهار ۲۰ فروری ۱۸۸۶ کال) په همدی توگه یی دمناره المسیح جوړولو په اعلان باندی دخلکو څخه چنده را ټوله کړه خو هغه کار یی په نیمایی کی پاته شو او مرزا له نړۍ څخه ولاړ .

۴- دستور د اغیز منونکی نبي:

واقعی او صحیح خبره داده چی په ستورو کی اغیز او تاثیرات شته دی ، چی په زمکه باندی اثر لری . نو په دی خاطر دهغه انسان څخه به ډیر بل ناپوهه او جاهل نه وی چی د بنفشی او نورو (بوټو او جرړو) قایل وی خو د ستورو د اغیز او تاثیراتو نه منکر وی . په دی شیانو کی هغومره اثرات دی چی په انسانی ژوند او انسانی تمدن باندی اغیز شیندلی شی . لکه چی پخوانیو علماو لیکلی دی (حاشیه گولړه ۱۸۲م مخ ۱۹۹۱)

حال داچی په صحیح احادیثو کی دغه ډول عقیدې ته مشرکانه او کفر با الله ویل شوی دی چی دباران نسبت (دکوم ستوری) په لور وکړل شی .

۵- دمرزا په خدمت کی نامحرمه ښځی:

المنبر لایل پور ۹ د شوال ۱۸۱۷ کال قادیان : د ذرایعو په بنسټ لیکي چی:

مرزا صاحب به د نامحرمه ښځو په واسطه خپلی پښی زور کولی . چی په دی نامحرمه ښځو کی به ځوانی هم وی اوزړی هم .

په سيرة المهدي کی ليکي چي : مگر دهغه جمالياتي حس دومره تيز ، او د حسن مشاهده يی دومره ژوره او پخه وه چي د ښځو د خپري د يوځل ليدلو څخه به يی دا اندازه معلوموله چي دا حسن به ډيره موده وی يا ژر به له منځه ولاړ شي.

فرايض او سنتونه يی نه ادا کول:

ډاکټر سيد محمد اسماعيل صاحب ماته وويل چي حضرت مسيح موعود (مرزا) حج نه دی کړی ، اعتکاف يی نه دی کړی ، زکاة نه ورکوي ، تسبيح نه کوي ، زکوة په دی خاطر نه ورکوي چي هغه کله هم د نصاب خاوند شوی نه دی . البته حضرت والده صاحبه په زيوراتو باندی ذکوة ورکوي . هغه د تسبيح او نورور رسمي وظيفو قايل نه دی . (سيرة المهدي دريم جلد، ۱۱۹مخ)

ټولو مسلمانانو ته ښکښلی کول:

زما څخه منکر مسلمانان حرامزادگان دی (آينه کمالات الاسلام ۵۴۸م مخ)

څوک چي زمونږ د برياليتوب قايل نوی نو په دی دی په پوره توگه پوه شي چي هغه ته د (ولداالحرام) کيدو شوق دی او حلال زاده نه دی. (انوار الاسلام ۱۳۰م مخ)

کل مسلم يقبلني و يصدق دعوتي الا ذرية البغايا (ټول مسلمانان ما منی او زما دعوت قبلوی ، مگر بدکاره ، د وينځو اولاد، يعنی حرام زادگان ما نه منی . (اينه کمالات ۵۴۷ م مخ)

بيا په شعر کی ليکي چي :

ان العدى صاروا خنازير القلا نسأهم من دونهن الا كلب.

زما مخالفين او دشمنان د ځنگلونو خنزيران دی او دهغوی ښځی داسی دی چي سپی هم دهغوی تر مخه هيڅ نه دی.

په همدی توگه د علماو او مشايخو هر يوه پر خلاف يی همداسی گنده اوچتل بکواس کړی دی.

شيخ سيد نذير حسين محدث دهلوی (رحمه الله) ته يی د (ظالم طبع او مات ضالا هايما) په خير الفاظ ليکلی دی . (مواهب الرحمن ۱۲۷م مخ)

مولانا محمد حسين بٽالوي ، مولانا احمد الله امرتسري ، مولانا ثنا الله امرتسري (رحمهم الله) ، هريو ته يي په نوم اخستلو سره ليکلي چي : ((دا درواغجن دي او د سپيو په خير مرداري خوري .) (ضميمه انجام آتھم ۲۵م مخ) حال دا چي د مرزا خټه پخپله سپي جوړ شوي او ددغي علمايي کرام پر خلاف ځکه غيږي چي هغي ټولو کرامو علماو د مرازايت د فتنې پوره پوره مقابله کړي ده.

د اسلام عام علما يي مخاطب کړي اوليکلي يي دي چي:

(اي ژر خفه کيدونکو، بد اخلاقو او په بد گمانيو کي ډوب (غرق) شويو!) (ايام الصلح ۸۴ م مخ)

اي بدقسمته بد گمانو ذليلو ملايانو ، پليدو ملايانو ، د ناپاک طبيعت لرونکو مولويانو ، پليدو الطبع مولويانو ، د خدای غضب دي په دي مولويانو وي ، مولوي د انسان څخه ډير پليد او جاهل دي (ايام الصلح ۱۱۵ مخ)

ددی نه علاوه يي دومره دبد اخلاقي او ناوړي ژبي استعمال ددشمن پر خلاف هم چا نه دي کړي پرته له دي کذاب (درواغجن) نبي څخه . (لعنه الله تعالى و اتباعه اجمعين) امين.

هيڅکله يي هم استغفار نه دي کړي:

د مولوي شير علي مرزايي وينا ده چي ما هيڅکله هم مرزا په استغفار کولو او ويلو نه دي ليدلي. (سيرة المهدي لمړۍ ټوک ، ۲م مخ)

شايد چي مرزا په دروغو دا بهانه وکړي چي معصوم دي نو په دي خاطر د استغفار له پاره اړتيا نلري . خو دا بهانه غلطه ده . حق او معصوم نبي صلي الله عليه وسلم ته الله تعالى حکم کړي چي (و استغفر لذنبک) (محمد) که څه هم جناب محمد رسول الله صلي الله عليه و سلم د گناه ارتکاب هم نه و کړي خو د الله تر مخه ټول کرام انبيا د خپل نفس د ماتولو (کسرنفس) په خاطر استغفار او توبه کوله ، لکه چي نبي اکرم صلي الله عليه و سلم به د ورځي اويآ ځلي او په يوه روايت کي دي چي سل ځلي به يي استغفار او توبه کوله .

د تحريک چلولو پر وخت کي د سودي او حرام لاسته راوړني خرڅول:

د مرزا بشير په الفاظو کي د قاديانيت د جواز فتوي هم مرزا جي ورکړي ده . په هغه زمانه کي د اسلام د خدمت له پاره د ځينو شرايطو د لاندې د سودي روپيو خرڅولو فتوي هم حضرت صاحب د همدغي اصولو په بنسټ ورکړي ده (سيرة المهدي لمړۍ ټوک ، ۲۶۱م مخ)

د مرزا په وړاندې د يوي کنچني (دزنا له لاري لاسته راوړي رقم) د اسلام د خدمت له پاره خرڅول جايزدي:

ماته عبدالله صاحب سفوری ویلی دی چی یوخل د انباله یوی کنچنی ډیری زیاتی پیسی گتلی وی بیا هغه مړه شوه او ماته د هغی ترکه تر لاسه شوه . خو وروسته ما ته الله تعالی د توبی کولو او اصلاح توفیق را په برخه کړ . اوس نو زه په دغه مال باندی څه وکړم ؟

حضرت صاحب خواب راکړ چی زما په فکر په هغه زمانه کی دا ډول مال د اسلام پر خدمت کی مصرفیدای شو . (کنچنی : کسبی فاحشی بنځی ته ویل کیږی) (سیره المهدی لمړی ټوک ، ۲۶۱ او ۲۶۲ مخونه)

کله کله زنا کول:

حضرت مسیح موعود (مرزا قادیانی) ولی الله و او ولی الله هم کله کله زنا کوی .

که چیری هغی کله ناکله زنا کوله نو په هغی کی څه ستونزه ده ؟

بیا لیکي چی : مونږ ته په حضرت مسیح موعود (مرزا قادیانی) باندی نیوکه نشته ، ځکه چی هغه به کله کله زنا کوله ، خومونږ په اوسنی خلیفه باندی نیوکه لرو ځکه چی نوموړی هر وخت زنا کوی . (روزنامه الفضل قادیان دارالامان ۳۱ اگست، ۱۹۳۸)

تبصره:

په پورتنیو لیکنو کی دداسی گناهونو د ارتکاب یادونه شوی ده چی د هر (حق) نبی په شریعت کی هغه ستره گناه او ممنوع ده . خو دا ټوله گناه د مرزا قادیانی څخه د پینښیدو سره سره هغه نبی هم دی . کلا و حاشا!!!

اتا مرون الناس بالبر و تنسون انفسکم.

ديارلسم باب د مرزا معتوهی (دليونتوب) حالت

معتوه (پاگل) هيڅکله هم نبي کيدای نشي، ځکه چې هغه به نوروته، په داسي حال کې چې پخپله پاگل او ليونی و، څه لارښوونه وکړي. راځي چې دلته دمرزاغلام احمد د پاگل کيدو او ليونتوب د څو نمونو په لوستلو سره پر همغه باندې لعنت هم وليږي.

۱- مرزا جی غوښتل چې چورگري حلال کړي نود هغی په غاړه یی د چړی د رانښکلو پر ځای په خپله گوته را ښکله او په توبی توبی ویلو سره د چورگوري د حلالولو څخه پور ته شو (سيرة المهدي دویم جلد ۴ م مخ)

۲- کله به یی چې ډوډۍ خوړله نو هغه به یی په وړو وړو ټوټو باندې ویشله بیا به یی کومه ټوټه تری وخوړه اوپاته به یی په دستر خوان پرېښوده. (الفضل قادیان دریم مارچ ۱۹۳۵)

۳- د نوو خپلیو پیوندنی به یی تری غوڅولی نو بیا به یی چې پوندی ایښودلی نو د تللو پر وخت کی به گرد را الوت او په بنديو باندې به یی کښیناسته، اوکله به یی چې تیل په ځان لگول نو په قیمتي کوټ به یی داغونه جوړول. (الحکم قادیان ۲۱ فروری ۱۹۳۵)

۴- کله به چې مرزا جی بوتان په پښو کول نو د ښی او چپ تمیز به په کی نشوکلای، بلاخره ددی غلطۍ څخه د په څنگ کیدو په خاطر یی د یوی پښی په بوټ باندې توره ښه و لگوله. (منکرین خلافت کا انجام د جلال الدین قادیان لیکنه ۹۶ م مخ)

۵- د واسکټ صدفونه به یی تل د سوریو څخه جدا ساتل نو ځکه به ډیر ژر ماتیدل. (الحکم قادیان ۲۱ فروری ۱۹۳۵)

۶- وخت به یی د ساعت د هندسو د شمیر لو په واسطه معلوماوه او په گوته به یی د ساعت هندسی شمیرلی او په خوله به یی هم دغه شمار کاوه (سيرة المهدي ۱۸۰ مخ)

۷- مرزاجی د خوړی (شیرنی) سره ډیره مینه وه، او د متيازو په ناروغتیا هم ککړ و په دی خاطر به یی د خاوری پنځه لوټی له ځانه سره په جیب کی ایښودلی او په همدی جیب کی به یی د گوري غونډاری هم ایښودل، کله به داسی هم کیدل چې د گوري د غونډاری پر ځای لوټه په خول کی واچوی. (حالات مرزاجی مرتبه معراج الدین)

۸- دنفرت د ځای کیدو دعوا:

د مرزا شعر:

کرم خاکی هو میری پیاری نه آدم زاد هون -- هون بشرکی جای نفرت او انسانون کی عار.

(درثمین اردو ۱۱۶ م مخ زمززا قادیانی)

یعنی مرزا وایی چی زه ادم زاد نه یم بلکه د خاوری چینجی یم (وایی چی ترقی می کړی) بلکه د بشر (ښځه یانر)
(دنفرت ځای) دشرم ځای، شرمگاه) او د انسانانو عار یم.

مرزاییان وایی چی دا دهغی د عاجزی او انکسار ښکاروندوی دی .

په داسی عقل دی تف وشي چی دغسی د لیونی خبرو ته عجز او انکسار وایی!!!

مونږ په اتم باب کی د مرزا دناروغتیاو یادونه کړی و ه چی په هغی کی هغه د مراق، مالخولیا، حافظی دکمزورتیا
او ددماغ د ضعف تر څنگ، د سر دوران، د سر درد، کم خوبی، تشنج اونوری زیات شمیر ناروغتیاوی
مووگنلی.

زما په وړاندی صحیح خبره داده چی د مرزا دغه تیر شوی حال د هغی د سادگی او هیرونی په اساس نه دی،
بلکه د هغی د ناروغتیاو حقیقی اغیز دی چی د معتوه (پاگل کیدواو لیونتوب) ناروغی تری جوړه شوی ده. نو
دداسی شخص الهام او وسوسه، ریښتونولی او درواغ، حق او باطل، کی څه ډول تمیز او بیلتون کیدای شی؟
څومره صادقین انبیاء چی د الله تعالی له لوری مبعوث شوی دی نو هغوی د لیونتوب او د لیونتوب د هرډول فروعاتو
څخه خوندی اومامون ول.

څورلسم باب دمرزا ټولي وړاند ويني (پيشنگوياني) غلطی شوی:

د کلام د علم مسئله ده چی د مخلوق د علم له پاره دري اسبابه دي :

۱- ظاهري حواس چی دهغی په واسطه د محسوساتو علم او پوهه تر لاسه کولی شی.

۲- عقل ، چی دهغی په واسطه د معقولاتو علم او پوهه تر لاسه کولی شی.

۳ (وحي ، چی دهغی په ذریعه د حس او عقل نه د پورته شیانو علم او پوهه تر لاسه کولای شی.

خو په وحي کی اختیار نه وی ، هر وخت او د هر څیز علم چی الله تعالی وغواړی نوخپل بنده ته یی د وحي په ذریعه را لیږی.

په قرانی اصطلاح کی ددی له پاره د ، دخبرونو ښکاره کول (انبأ، اظهار)، په غیبو باندی د اطلاع په ورکولو اطلاق کیږی . او د وحي په اساس چی د غیبو کوم علم تر لاسه کیږی نو پر هغی غیب باندی علم ته اضافی غیب ویل کیږی.

بلی ! کوم حسی علم ، چی د عقل او وحي د ذریعی سره جوړ نه خوری او دهغه شیانو محتاج نه اوسی نو هغی ته حقیقی غیب ویل کیږی . او دا یواځی د الله تعالی ځانگړی او خاص صفت دی . لکه چی الله تعالی فرمایي:

[قل لا يعلم من فی السموات و الارض الغیب الا الله (النمل)] (وواياست ! چی د اسمان او زمکی د خاوندانو څخه هیڅوک په غیبو نه پوهیږی ، پرته له الله تعالی څخه .)

نو هر نبی ته د وحي په ذریعی سره علم او پوهه ورکول کیږی ، خو الهام او کشف هیڅکله هم د علم د اسبابو څخه نه گڼل کیږی ، انسان ته ددی لاری یواځی تسلی او زیری ورکول کیږی.

(دمرزا لمړی غلطی داده چی هغه د خپل ځان له پاره په ډیر زیادښت سره د الهام لفظ استعمال کړی چی هغه دلیل کیدای نشی).

بیا د همدی وحي په واسطه کله کله د راتلونکو شیانو په هکله علم ورکول کیږی ، چی دهغی نوم وړاند وینه (پیشگویی) ده ، نودا هم د الله تعالی له اړخه وی او په هغی کی درواغ ، غلطی ، تردد (شک) ، ان تر دی چی د نسخ امکان هم نه وی . که چیری د فرضی په توگه دکوم نبی وړاند وینه غلطه او درواغ و خیثی نو څرگنده شوه چی هغه پر حق نبی نه دی ، بلکه کاهن او جادو گر (سحر کونکی) او یا نجومی (دستورپه هکله دپوهی خاوند) دی.

زمونږ د نبی صلی الله علیه و سلم څخه چی څومره وړاندوینی مخته راغلی هغه ټولی (نکته په نکته) صحیح ثابتی شوی دی . او صحیح ثابتیدونکی دی . په دی کی شک کول کفر دی .

خو قادیانی چی څومره وړاند وینی کړی دی هغه ټولی یا له یوه سره درواغ ثابت شوی دی ، او که کومه یوه یی ریښتیا هم ثابته شوی وی نو هغه هم په دی خاطر چی هغه د نجومو د علم استعمال کاوه ، لکه څرنګه چی دهغی د حالت څخه را په ډاګه کیږی . چی هغی د نجومو علم هم درلوده . (لکه چی دهغی په کتاب د څوارلسمی پېړۍ مسیح ۱۱م مخ کی درج دی .)

بلی ! وړاند وینی د نبوت د دعوی د صداقت له پاره دلیل دی لکه چی پخپله مرزا لیکلی دی : (زما د ریښتونولی او یاد درواغجنۍ د معلومولو له پاره ، زما د وړاند وینو څخه پورته بل هیڅ امتحان نه شی پیداکیدای .) (آینه کمالات الاسلام ۲۸۸م مخ)

په دی خاطر مونږ د لوستونکو تر مخ دهغی د ډیرو مشهورو وړاند وینو حقیقت تر مخ ږدو تر څو د هغی درواغجن کیده پخپله دهغی د خولی څخه ثابت شی . که څه هم هغی د وړاند وینی په هکله لیکلی دی چی زما د ریښتونولی له پاره چی کومی نښی ماته راکړل شوی دی هغه یو کرور (سل لکو) ته رسیږی او که ډیر یی را لنډی کړو نو د لسو لکو څخه څو کمی نه دی . (براهین احمدیه پنځم ټوک ۵۸ مخ)

دا ډول دعوا کول د عقل له مخی هم د محالاتو څخه دی او په خپله مرزا ته هم په دی هکله یقینی پوهه نشته ، په دی خاطر د یوکرور څخه یی یو دم تر لسو لکو پور ی تنزل وکړ .

۱- د مسیحیت د دعوی کولو وروسته د ډیټی آتیم په اړوند وړاند وینه او نتیجه یی درواغ:

دهغی علت داو چی د مسیحیت د دعوا کولو نه نزدی دوه نیم کاله وروسته د مرزا او یوه عیسایی پادری ، ډیټی عبدالله آتیم ، په مینځ کی په امرتسر کی یوه مناظره وشوه . چی پنځلس ورځی روانه وه . د مباحثی په اخری ورځ (۵جون ۱۸۹۳) مرزا د مستیر آتیم په اړوند یو ډیره کلکه وړاند وینه وکړه چی خپل الفاظ یی په لاندی توګه راغلی دی:

نن شپه چی ماته رابښول شوی هغه دادی چی : کله چی ما په ډیر تضرع او (ابتهال) سره جناب الهی ته دعا وکړه چی ته په دی امر کی پریکړه وکړه او مونږ عاجز بندگان یو ستا دپریکړی پرته هیڅ نشو کولای ، نوهغه ماته دغه نښه د زیری د په توګه را کړه . چی په دی بحث کی ددواړو ډلو څخه هر یو قصدا درواغ (وواپی) او عاجز انسان څخه خدای جوړوی نو هغه دی د همدی ورځو د بحثونو په لحاظ ، یعنی (یوه ورځ د یوی میاشتی په اندازه واخستل

شی او تر پنځلسو میاشتو پوری به په (هاویه) کی اچول کپړی . او هغه ته به سخت ذلت ور ورسپړی . تر هغو چی د حق په لوری رجوع ونکړی . اوهغه چی په ریشتونۍ دی او ریشتونۍ خدای ، خدای گڼی نو هغه ته به د هغی څخه عزت په لاس ور ځی او تر هغی وخته پوری چی دغه وړاند وینه رانېکاره کپړی نو یو شمیر پانده به لیدونکی (بنا) شی ، او یو شمیر گوډان به (په لاره) روان شی او یوشمیر کانه به (اوریدل) شروع کړی ، (جنگ مقدس روداد) منظره آتیم و مرزا ۱۸۸ مخ

ددی څخه وروسته وضاحت کوی اولیکی چی :

زه اوس اقرار کوم چی که دغه وړاند وینه درواغ وختله یعنی هغه ډله چی د الله تعالی په وړاندی درواغجنه وی ، د پنځلس میاشتو په دوران کی ، یعنی د نن ورځی د تاریخ څخه خوا د هاویه په سزا کی ونه لویدل ، نو زه دهغوی دهریوه سزا تیرولو ته تیاریم . ما ذلیله کړی . زما په غاړه کی رسی واچوی ، او ما غرغه (پهانسۍ) کړی . دهری خبری له پاره تیار یم او زه د الله تعالی سوگند یادوم . چی هغه به ضرور همداسی وکړی . زمکه او اسمان به ودیږی خو دهغی خبره به و نه دریږی (ایضا)

دا وړاند وینه غلطه و ختله ، هیڅ را ښکاره نه شول ، او نه هغه لوازمات را څرگند شول ، بلکه آتیم د ټاکل شوی وخت نه وروسته هم نژدی دوه کاله ژوندی و . (په ۵ م د ستمبر ۱۸۹۴ کال دا وخت پایی ته ورسید او په ۶ م د ستمبر د هری لوری څخه د مرزا پر خلاف په اشتهاراتو کی طعن او خوښی لمانځل کیدی .

په خپله د مرزا خبره واورۍ : هغوی (مخالفینو) د پیښور څخه نیولی تر اله اباد پوری او بمبی او کلکتی او نورو ښارونو پوری دډیری شوخی څخه نڅا پیل کړی وه او داسلام ددین ، دمرزا مسیحیت ، باندی یی زړونه یخ کړل او ټول یهودی صفته ، او د اخبارونو خاوندان دهغوی سره په خوشحالی کی یوځای او دهغوی سره لاس په لاس وول . (سراج منیر ۴۴م مخ)

کله چی د آتیم په هکله د وړاند وینی اخری ورځ وه نو په ډیره عاجزی او تضرع سره یی د هغی د مړینی له پاره دعاوی وشوی ، په دی هکله دمرزا دخاص مرید عبدالله سنوری وینا ده:

کله چی د آتیم د ټاکلی وخت له پاره یواځی یوه ورځ باته شوه نو هغه (مرزا) ماته بلنه راکړه ، ماته یی وویل چی عبدالله (دومره اندازه ، ماته یاد نه دی) چنی راوپه او په هری دانی یی د فیل سورة ولوله (چی ددښمن دهلکیدو وظیفه ده) ، کله چی پوره شوی نو هغه له ما سره یوځای یو نااباده کوهی ته ولاړ او هغه چنی یی پر هغی کی ور وا چولی او وتښتید. (سیره المهدی لمړۍ ټوک ۱۷۸م مخ)

دادمرزا د عملیاتو وظیفه وه ، ددی عمل څخه یی مقصد داو چی آتیم به ومړی ، خو هغه ته هیڅ هم پېښ نه شول . ددی نه وروسته خو په کار داو چی مرزا ته د هغی له اړخه ټاکل شوی سزاگانو څخه یوه سزا ورکړل شوی وایی . خو څرنگه چی مرزا د انگریز انو د حکومت پوره وفاداره و نو بیا بل چا څه کولای شول ؟

۲- دویمه وړاند وینه یی د احمد بیگ د لور محمدی بیگم د نکاح په اړوند وه خو هغه وړاند وینه د عاشقانه ارزوگانو تر مینځ له منځ ولاړه:

تفصیل یی داسی دی چی په پنجاب کی د مرزا صاحب د کاکا دلور میړه احمد بیگ اوسیده . د احمد بیگ یوه لور محمدی بیگم نومیده. مرزا د کوچنی والی څخه تر ځوانی پوری د هغی د وجود د ټول خط و خال په کتلو سره ، څو ځلی د هغی سره دخپل واده په هکله اجمالی اشتهاړونه خپاره کړی و. خو وروسته هغه پخپله په ډاگه کړه چی هغه ته په الهاماتو کی د محمدی بیگم سره د نکاح کولو اشاره شوی وه..

د احمد بیگ د زمکی په اړوند یوه معامله د مرزا د تصدیق او دسخط پوری موقوف وه ، مرزا همدا مسله غنیمت و گڼله دهغی معامله یی د استخاری پوری موقوف کړه ، کله چی مرزا د بیگ اصرار وکوت نو مرزا هغه ته یو خط و لیکه چی لنډیز یی په دی توگه دی:

که چیری ته د محمدی بیگم نکاح له ماسره وکړی نو په (هبی نامی) باندی به دی دستخط وکړم او که نه هیڅ مروت او سلوک به درسره ونه کړل شی.

احمد بیگ او دهغی کاکازی ورور په دغی د شرم نه ډکی سودا باندی ډیر په غصه شول او هغوی د مرزا دا خط خپور کړ او مرزا یی لوڅ لغړ کړ . خو مرزا پر ی چوپه خوله پاته شو.

بیایی په ۱۵م د جولای ۱۸۸۸ د یوه اشتهاړ په واسطه دخپلی پاکۍ او روحانی تقدس د ځای پځای ساتلو په خاطر ، ویره ونکی وړاند وینی یادی کړی چی دخپلی استخاری تفصیلات یی په کی بیان کړی دی:

❖ هغه قادر او حکیم خدای ماته وویل چی ددغه سړی (احمد بیگ) مشره لور محمدی بیگم دنکاح کولو له پاره تگ راتگ وکړه او دوی ته ووايه چی ټول سلوک او مروت به ددی شرط سره مشروط وی ، او دا نکاح به ستا له پاره دبرکت اورحمت نښه وی ، او دټولو رحمتونو او برکتونو څخه به برخمن شی. هغه اشتهاړ چی په ۲۰م د فروری ۱۸۸۷ کی خپور شوی دی ، خو که دنکاح څخه انحراف وشي نو ددی نجلی انجام به ډیر بد وی ، او بل هر چاته چی واده کړل شی نو دنکاح دهغی ورځی څخه به تر یونیم کاله پوری ، او په همدی ترتیب به د نجلی پلار تر دری کالو و مری . او دهغوی په کور کی به اختلافات را پیدا شی او تنگی به پری راشی . او ددی وخت په مینځ مینځ کی به ددی نجلی له پاره به سختی او غمونه مخته راشی . (مجموعه اشتهاړات مسیح موعود لمړۍ ټوک ۱۲م مخ)

بیایي ليکلي دي چي الله تعالي ماته دا مقرره کړي وه چي دخط دځاوند مشره لور ، چا په هکله چي يي دنکاح غوښتنه کړي ده ، د هر خنډ دلري کولو وروسته ددي عاجز سره نکاح وکړي . او دابي دينه (د نجلي خپلوان) به مسلمانان کړي . اوپه گمراهانو کي به هدايت خپور کړي او ان تر دي چي په ديسمبر (۱۸۹۱) کي يي دعوا وکړه چي الله تعالي دمحمدي بيگم نکاح زماسره پخپله لوستي ده .

الفاظ يي دادی:

په خدای سوگند ! دا ريښتنا دي اوته ددي خبري شون (کيدل) نشي ځنډولای ، ما (خدای) پخپله دهغي(مرزا) سره ستا نکاح لوستي ده . زما خبري هيڅوک نشي بدلولاى . (فيصله اسماني ۴۰م مخ)

او په همدی توگه يي يوبيان په حقیقه الوحی کي ۱۳۲م مخ کي درج کړي دي .

خو احمد بيگ او دهغي خپلوانو د مرزا په خبرو (اوتو بوتو) باندی هيڅ باور و نه کړي ، څو ورځي وروسته د محمدي بيگم نکاح د لاهور دپتي اوسيدونکي ځوان سلطان محمد سره وشوه .

ددي کار سره يوځای مرزا مختلفو حيلو ، فشارونو ، د خدای او د رسول واسطی ، ټول هر څه ته لاس واچاوه ترڅو دا نکاح بيرته واخلی او منسوخ يي کړي ، ليکن يوي خبري يي هم اغيز ونکړ .

په اوم د اگست ۱۸۹۲ کال کي د مرزا صاحب اسماني منکوحه د سلطان محمد سره يوځای واده شوه او هغه له ځانه سره يوره . دا خبر په مرزا باندی داسماني تندر په څير را پريوت

دمرزا د وړاند ويني دري برخي وی:

۱- خدای تعالي به هر خنډ لري کړي او محمدي بيگم به د مرزا په نکاح کي ورکړي . (د وړاند ويني بنسټيز لفظ همدا دی)

۲- د نکاح کونکي ، سلطان محمد ، مرگ به دوه نیم کاله وروسته را پيښيږي .

۳- او احمد بيگ به په دري کالو کي مري

اما احمد بيگ د محمدي بيگم د نکاح څخه يواځي شپږ مياشتي وروسته (۳۰ ستمبر ۱۸۹۲) ومړ . او سلطان محمد ژوند و ، خو د وړاند ويني په مطابق د سلطان محمد مړينه د احمد بيگ نه نژدې شپږ مياشتي مخته په کاروه (خو دهغي پرخلاف کار وشو) .

بیا لیکي چی سلطان محمد د خپل خسر احمد بیگ د مړیني څخه په ویره کی و په دی خاطر دهغی مړینه د څو ورځو له پاره و ځنډیده . خو په هر حال هغه به زما په ژوند کی ومړی او نجلی به په هرصورت زما په نکاح کی راځی.

اوبیا لیکي چی : پخپله وړاندوینه (د احمد بیگ او سلطان محمد مړینه) ښکاره تقدیر دی او دهغی انتظار کوه که چیری زه درواغجن وم نو دغه وړاند وینی به پوره نشی او ماته به مړینه راشی . (ضمیمه انجام آتیم ۳۱م مخ)
او ددی پسی نور زیات لیکي چی : ځکه چی دهغی له پاره د الهی دالهام فقره موجوده ده چی (لا تبدیل لکلمات الله) یعنی زما په خبرو کی به هیڅکله هم بدلون را نشی . نو که چیری تبدیلی راشی نود خدای کلام باطلیری . (اشتهار ۶م اکتوبر ۱۸۹۴، مندرجه تبلیغ رسالت دریم ټوک ، ۱۱۵ مخ ، اشتهارات دویم ټوک ۴۳م مخ)

❖ زه تاسی ته دانه وایم چی دا کار (یعنی محمدی بیگم سره د مرزا نکاح) شوی ده ، دا کار تراوسه پوری په خپل ځای پاته دی . او هیڅوک یی هم د هیڅ حیلی په واسطه مخنیوی نه شی کولای . او دا څرگند تقدیر دی دهغی وخت به راشی ، په خدای سوگند چی محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم یی را استولی دی دا بلکل رینستا دی ، تاسی به یی ووینی او زه دغه خبره د خپلی ریشتونولی او یا درواغجنی له پاره معیار نیسم اوما چی څه ویلی دی هغه می دخدای څخه په خبر اخستلو سره ویلی دی ❖ . (انجام آتیم ۲۲۳م مخ)

بیا یی په ۱۹۰۱ عیسوی کال کی په محکمه کی په سووگند خوړلو سره یو بیان ورکړ چی په هغی کی مرزا وویل:
❖ هغه ښځه ما له واده شوی نه ده خو زما به له هغی سره نکاح ضرور کیږی ، لکه څرنگه چی په وړاند وینه کی درج دی . دا ښځه تر اوسه پوری ژوندی ده ، زما نکاح کی به ضرور راځی ، څه ډول امید؟ په کامل یقین سره ، دا خدای خبری دی ، معطل کیږی نه . او ضرور به کیږی ❖ . (الحکم قادیان ۱۰م اگست ، ۱۹۰۱ کال ۱۴م مخ ، دریم کالم .)

ددی نه وروسته یی په ۱۹۰۵ کال کی د یوه سوال په ځواب کی ولیکل چی : د ا دالهی د الهام الفاظ دادی :
(سیکفیکهم الله و یردها الیک) یعنی خدای به ستا د مخالفینو مقابله وکړی او هغه (محمدی بیگم) به ستا لوری ته را وگرزوی . او وعده داده چی هغه به دنکاح په اړوند را ځی او همدا سی به کیږی . (الحکم قادیان ۳۰جون ۱۹۰۵ کال دویم مخ دویم کالم)

خو هغه د عشق او لیونتوب په جوش کی راغی و او خپلی لمړنۍ ښځی ته یی طلاق ورکړ او دهغی د گیدپی څخه یی پیدا شوی مشر زوی ډپتی سلطان محمد عاق کړ او خپل بل زوی فضل احمد څخه یی دهغی د ښځی (چی

داحمد بیگ د خپلوانو څخه وه (طلاق واخستل یعنی هغه یی په طلاقولو مجبور کړ ، او بیا یی همدا فضل احمد هم عاق کړ . (سیره المهدی ۲۲-۲۳ مخونه)

خو نتیجه یی دا شوه چی مرزا دمی دمیاشتی په ۲۶مه ۱۹۰۸م کال په ډیر و ارمانونو سره ددی دنیا څخه ولاړ . او دهغی پر خلاف سلطان محمد او محمدی بیگم د مرزا دټولو بد دعاو څخه ، د ټولو نعمتونو او ښه صحتونو سره ، او په ټولنه کی د ډیر نیک شهرت سره ترډیری مودی پوری ژوندی پاته شول، چی په دغه موده کی د مرزا نه وروسته او دهغی د ډلی ټول یو نسل له منځه ولاړ.

پخپله سلطان محمد د خپل رزق د پرخوالی په هکله لیکي چی زما شپږ زامن دی چی دهغوی څخه یی یو په لاهور کی درس وایی . د حکومت له اړخه هغه ته ۲۵ کلداری میاشتنی وظیفه ورکول کیږی ، بل زوی می په انټرنس کی تعلیم تر لاسه کوی . زه دالله تعال پر فضل سره داهل سنت و الجماعت له ډلی څخه یم . زه احمدی (قادیانی) مذهب ډیر بد (او درواغ) گنم ، او دهغی پیرو نه یم ، د هغه دین ددرواغو دین دی . (دا لیک په همدی ورځو کی د اهل حدیث امرتسر (۱۴نومبر، ۱۹۳۰) کی خپور شوی دی)

او پخپله محمدی بیگم دنوی کالو په عمر په ۱۹م د نومبر ۱۹۶۶ کال کی د هفتی به ورځ په لاهور کی وفات شوه . او دخپله ځآنه وروسته یی ، زامن ، لونۍ ، لمسیان ، او لمسیانی ، او کړوسو (زامنو او لونو) یوه ستره ډله پری ایښی ده . او دوفات پر وخت کی یی وصیت کړی و چی د مرزایانو څخه څوک یی جنازی ته را پری نږدی . (محمدیه پاکټ بک ۳۶مخ ، دویم چاپ.)

دا د یوه نامراد عاشق (درواغجن نبی) وړاند وینی وی، چی د هغی ددرواغجن کیدو له پاره څرگند دلیل دی.

۳- دمرزا وړاند وینی ، پخپله دهغی دخپل عمر په هکله هم غلطی و ختلی:

مرزا د جولای (۱۸۸۷) کال کی لیکلی و : چی ماته الله تعالی خطا ب کړی دی چی :

ياتی علیک زمان مختلف بارواح مختلفة و تری نسلا بعيدا لنحيينک حياة طيبة ثمانين حولا او قريبا من ذلک.

(ازالة الاوهام دویمه برخه ۳۱۸م مخ.)

یعنی پر تاباندی به دمختلفو هواو له لوری ، مختلف وختونه راشی، او ته به ستر نسل ووینی ، او مونږ تاته د (۸۰) کالو اويا هغی ته نزدی پا ک ژوند درکوو .

بیا ورپسی لیکي چی : دا خو ما د نمونی په توگه خو وړاندو ینی بیان کړی چی په حقیقت کی زما د درواغجن کیدو او یا ریښتونولۍ له پاره بسنه کوی . بیا په دی الهام کی (قربا من ذلک) مطلب مرزا په خپله واضح کوی او لیکي ی چی : اطلال الله بقایک ❖ اتیا (۸۰) او یا په (۸۰) کالو باندی پنځه یا څلور کم او یا پنځه یا څلور زیات . ❖ (حقیقة الوحی ۱۰۰م مخ)

بیا ددی نه هم په ډیره څرگنده او ډاگیزه توگه لیکي چی : خدای تعالی ماته په واضحه توگه اطلاع راکړی ده چی ستا عمر به اتیا کاله وی او یا داچی پنځه شپږ کاله به کم او یا پنځه شپږ کاله به زیاده وی ، اود وحی په هکله چی کوم ظاهری الفاظ راغلی دی نو هغه د (۷۶) او (۸۶) تر مینځ د عمر تعین کوی . (براهین احمدیه پنځم جلد ، ۹۷م مخ)

تبصره:

۱- دمرزا د وړاندوینو په الفاظو کی پخپله دهمغی د شرک او تردد الفاظ لکه (یا ، قربا من ذالک) موجود دی . او دا خو داسی دی لکه یوه سړی چی ویلی وی زه په غیبو پوهیږم ، ځکه چی سبا به یا اسمان پاک وی او یا به په کی ورپځ وی . نودی خبری ته خو وړاندوینه نه ویل کیږی .

۲- دا چی ددی څرگندونو څخه د مرزا عمر لږ تر لږه (۷۴ کاله) او یا ډیر تر ډیره (۸۴) کله یا (۸۶) کاله باید وای . بلکه دا هر څه ډیر غلط راوختل ځکه چی هغی دخپل عمر په (۶۶) کالنی کی ومړ .

د مرزا په عمر باندی استدلال:

۱- هغه ویلی و چی کله چی زما عمر څلویښت کلنی ته ورسیده نو زه خدای تعالی په الهام او کلام باندی مشرف کړم . او دا حیرانونکی پېښه وه چی زما د څلویښت کلنی ته د رسیدو سره سم د پېړۍ سر هم را ورسید . نو بیا الله تعالی د الهام په ذریعه ماته د ا راوښووله چی ته ددی پېړۍ مجدد اود صلیبی فتنو چاره کونکی به یی . (ترياق القلوب دویمه ضمیمه ۶۸م مخ لمړۍ چاپ)

استدلال : مرزا د خپل نوم د حروفو او عددونو څخه اشاره کوی یعنی د (۱۳۰۰) عدد چی دهغی د نوم څخه راوځی هغه ښیي چی د دیارلسمی پېړۍ دپای ته رسیدو په وخت کی همدغه مجدد را پیدا شو چی نوم یی (۱۳۰۰) عدد پوره کوی . (ترياق القلوب لمړۍ چاپ ۱۶م مخ) ددی دواړو حوالو څخه دوه خبری مخ ته راځی

لمړۍ داچی : مرزا د دیارلسمی پېړۍ پر پای ته رسیدو سره مبعوث شوی دی .

دویم دا چی : هغه وخت د مرزا عمر څلویښت کاله و .

خو مرزا په اتفاق سره په ۱۳۲۶ هجری کی مړ شوی دی ، نو د خوالسمی پیرۍ شپږویشته کاله د څلوېښتو سره جمع کړۍ نو ټول عمر یی ۶۶ کاله کیږی . نوبیا خو د (۷۶) یا (۸۶) او (۶۶) تر مینځ توپیر پخپله د خندا وړ دی .

بلی ! د مرزا باوری شخص او دهغی لمړۍ خلیفه حکیم نورالدین په خپلی رساله (نورالدین) کی په ۱۷۰م مخ کی د مرزا د پیدا کیدو یوه نقشه جوړه کړی ده : هغه لیکلی چی : مرزا په ۱۸۴۰ کال کی پیدا شوی دی (مرزا په ۱۹۰۸ کال کی مړشوی دی نو په دی حساب سره دهغه عمر (۶۸) کاله کیږی .) بیا هم د ۷۴،۸۶، او ۶۸ تر مینځ ډیر زیات توپیر موجود دی .

ددی څخه بلکل په ډاگه کیږی چی دا د مرزا درواغجنی وړاندویننی وی اوهغه پخپله دخپلی دغی وینا مصداق گرځی چی ویلی یی دی : په خپلو وړاند وینو کی د یوه انسان درواغجن کیدل ، د ټولو شرمنو څخه ستر شرم او رسوایی ده . (نزول مسیح ۱۸۶م مخ)

بیا لیکلی چی : زما د ریښتونولی او دروغجن کیدو له پاره زما د وړاند وینو څخه بل باوری ازمیښت نه شته . (تبلیغ رسالت لمړۍ ټوک ۱۱۸ م مخ)

د مرزا د همدی وینا وو څخه ثابتیږی چی هغه د زمانی تر ټولو ستر درواغجن دی او د ازمیښتونو به محکمه کی هغه صریح او څرگند درواغجن را وښوت او درواغجن انسان هیڅکله هم نښی نشی گرزیدای .

۴- د طاعون د ناروغتیا څخه د قادیان دخوندی پاته کیدو په هکله یی وړاند وینه کړی وه چی بلکل غلطه راووتله : په ۱۹۰۲ کال کی مرزا خپل یو الهام خپور کړ (انه اوی القرية) او ویلی یی و چی ددی په مطلب لا تراوسه پوری نه یم پوه شوی . (دا هم یوه دهوکه او فریب و) ، ځکه په همدی ورځو کی دهندوستان په یو شمیر ولایتونو کی د طاعون وبا خپره شوی وه . خلکو دا ناروغتیاد الله له اړخه عذاب و گانه او الله ته یی دعاگانې او استغفار شروع کړ . خو بیا هم یوشمیر سیمی تری (تر یوه وخته پوری) خوندی پاته شوی . الله تعالی د ازمیښت په توگه تری قادیان هم تریوه وخته پوری خوندی وساتل . نو مرزا ددی حال څخه گټه واخسته او ویی ویل چی څرنگه چی قادیان د مرزا د اوسیدو ځای دی په دی خاطر هلته عذاب رانغی . او نورو خلکو چی د مرزا تکذیب یی کاوه د وبا په ناروغتیا باندی ککړ شول . او دا یی هم وویل چی هر هغه څوک چی قادیان ته راشی ، نو ددی وبا څخه به خوندی پاته شی . او ویی ویل چی د (انه اوی القرية مطلب همدا دادی) یعنی هغوی چی خوندی شول ، د هغی علت داو چی هغوی د قادیان په سیمه کی پناه اخستی وه .

بیا مرزا وایی چی په هغه ښارونو او کلیو کی چی دمرزا مریدا ن شته دی هغه به هم د طاعون د وبا څخه خوندی پاته وی .

ددی پروپاگندې څخه یو شمیر ساده زړې اغیزمن شول ، او په همدې وخت کې مرزا خپل کتاب (د نوح کشتی) ترنامه لاندې ولیکه ؛ یعنی قادیان ددی وبا په وخت کې د نوح د کشتۍ په توګه و .

دغه مهلت او استدراج تر یوه وخته پورې جاری و او قادیانیانو هم دهمدې خوندیتوب په اساس په پوره غرور او لویې سره خپل سرونه هسک وړل . په هغه وخت کې دهغوی د خطیب مولوی عبدالکریم یوه مقاله خپره شوه چې په ډیری دعوی سره یې په کې لیکلې و چې:

(په دې توګه موعود مسیح د خپلې لارې او ستر شفاعت ثبوت وړاندې کړ ، او دغه معامله د قادیان او نورونبارونو تر مینځ یو تمیز (بیلتون) وګرځید . چې هر چیرې چې یو قادیانی و نوهغه ځای الله تعالی د غضب څخه په څنګ کړ . نو ای مخالفینو ! تاسې هم همداراز وړاند وینې وکړې چې په هغې کې د مرزا د پیغمبرۍ دعوا باطله کړل شي او قادیان په طاعون باندې ککړشي .) خلاصه الهامات مرزا ۱۱۳، ۱۱۲، ۱۰۹ مخونه

ددې څخه درې خبرې ثابتېږي:

۱- دا چې قادیان به د طاعون څخه بلکل خوندي پاته شي . ان تر دې چې دهغې ځای کافر ، مشرک اود مرزا مخالف به هم په دې وبا باندې ککړ نشي .

۲- داچې ، هر چیرې چې یو قادیانی هم وی نو هلته د طاعون د ناروغتیا خپریدل د مرزا د نبوت په درواغږۍ باندې دلیل دی.

۳- دا چې قادیان ته د طاعون دناروغتیا ور رسیدل به دمرزا د درواغږۍ له پاره دلیل وی.

کله چې د قادیانیانو غرور تر اخرې پولې پورې ورسید نو د الله تعالی عذاب پری رابښته شو ، او په قادیانیانو باندې د طاعون د ناروغتیا ډیر ستر اغیز و شو ، هغوی دا نشوای پټولای ، ان تر دې چې هغوی خپلې ټاکل شوی غونډې هم منسوخ کړې . او بالاخره په ۱۹۰۲ کال کې مرزا په دې اعلان کولو مجبور شوچې :

❖ د ډسمبر د میاشتې په رخصتو کې به پخوا زیات ملګري را ټولیدل . خو اوس دغه ټولنه د پورتنۍ یاد کړل شوی ضرورت له مخې (یعنی په قادیان کې د وبا د خپریدو په اساس) موقوف شوه❖ . (الهامات مرزا ۱۱۳ مخ)

او بیا یې د مرزايي آرګن البدر (داپریل ۱۶مه ۱۹۰۴ کال) په خپرونه کې پخپله و لیکل چې:

په قادیان کې طاعون صفایي (د خلکو په مکمله توګه له منځه وړل) پیل کړی دی . (الهامات مرزا ۱۱۳مخ)

او په همدې الهام کې یې لیکلې دی چې : بیا یوه میاشت وروسته د مې په میاشت (۱۹۰۴) کې مرزا د خپل قادیان مکتب د طاعون دخپریدو له امله و تاړه . د طاعون د ناروغتیا د تیزی سره دخپرولو حال داو چې ټول خلک هغه او

دغه لوری ته و ټنټیدل او دقادیان ټوله سیمه د یوې دشتې په څیر (بی څوکه) په نظر راتلله. حقیقه الوحی ۸۴م مخ) او بیا لیکي چې: هغه وخت چې طاعون په پوره زور سره خپریده، نو زما زوی شریف هم ناروغه شو. نو د مرزا دا وړاند وینه وچې قادیان به د طاعون څخه خوندي پاته شي غلطه او درواغ و ختله. او دنبوت دعوا یې بی دلیل پاته شوه. دغه ډول نبوت جعلی نبوت وی چې مسلمانانو ته تری انکار کول فرض دی. ددی نه علاوه نوری وړاندوینې یې هم شته، خو په هغې یوه کی یې هم درینستینولې هیڅ څرک په نظر نه راځي، بلکه دهوکه، فریب او غولونه ده.

پنځلسم باب د مرزا درواغ (اکاذیب)

ددی څخه مخته چې څه یاد کړل شو هغه هم د مرزا د کاذیبو او درواغویو نمونه وه. خو هغه یواځې د وړاند وینو په اړه و. اوس مونږ په دغه باب کې دهغې نه علاوه د مرزا غلام نور اکاذیب او درواغ را نقلوو: دا خو شرعا او عقلا معلومه ده چې درواغ ویل سخته او قبیحه گناه ده. د محدثینو د اصولو په اساس چې که دیوه انسان څخه یوځل درواغ ثابته شول نو بیا دهغې څخه روایت کړل شوی احادیث دلیل او حجت نشي گرزیدای. په داسې حال کې چې مرزا لیکلی دی چې درواغ ویل د مرتد کیدو څخه کم نه دی. (حاشیه ضمیمه تحفه گولړویه تحتی کلان ۱۳ م مخ) خو ددی هر څه سره یې څه درواغ، دلته دنموني په توگه ولولې:

۱- د عیسی علیه السلام په هکله لیکي چې:

قران په ډاگه وایی چې عیسی دمريمی زوی (رسول الله) په زمکه کې دفن (ښخ) کړل شوی دی. (تحفه گولړیه ۴۶م مخ)

مونږ پوښتنه کوو چې په قرانکریم کې مونږ ته داسې یو آیت را وښایی؟ دا خو په الله تعالی باندې درواغ او افترا ده چې دهر ډول درواغو څخه زیات جرم دی.

۲- لیکي چې د امام بغوی د معالم التزیل په تفسیر کې په ۱۶۳م مخ کې لیکل شوی دی چې: د حضرت عباس رضی الله عنه عقیده هم همداسې وه چې مسیح مړ شوی دی (ازالة الاوهام ۱۶۹م مخ)

مونږ وایو چې: په همدې تفسیر کې مونږ ته دا ډول خبره را په گوته کړې! دا خو په ابن عباس رضی الله عنه او په بغوی مفسر رحمه الله علیه باندې افترا ده.

۳- لیکي چې: څلور واړه امامان د مسیح په مړینه باند متفق دی: (تحفه گولړیه ۴م مخ)

مونږ وايو چي : په دې هکله مونږ ته د يوه امام وينا او قول دهغوی په يوه کتاب کې هم را په گوته کړی ! دا خو په امامانو باندې څرگنده افترا او درواغ تپل دی .

۴- د عیسی علیه السلام په هکله لیکي چي:

عیسی علیه السلام ته ښکتنځل اوبد رد ويل او دهغی په هکله خرابه ژبه خوزول دهغی (د مرزا) ستر عادت او خوی و. دا باید هم په یاد وی چي هغه ته د لږي اندازی د درواغو ویلو عادت هم و. (ضمیمه انجام آتھم ۵)

پدی وینا او لیکنه کې د الله تعالی یو حق نبی (عیسی علی علیه السلام) باندې افترا تړل او دهغی د نبوت څخه انکار کول ، پخپله صریح ، څرگند او په ډاگه کفر دی.

۵- لیکي چي عیسایانو ستا ډیری معجزی لیکلي دي خو حقه خبره داده چي له تا څخه هیڅ معجزه نه ده صادر شوی . ستا په لاسو کې د مکر اوفریب نه پرته نور څه نه وو . (پورتني حواله)

په دې خبرو کې یی د عیسی علیه السلام د معجزاتو څخه په صریحه توگه انکار کړی دی او دا لیکنه او وینا یی د قران ددی لاندې آیت په مقتضا څرگند اوصریح کفر دی : چي وایي [فقال الذين كفروا منهم ان هذا الاسحر مبين (مايده ۱۱۰)]

د عیسی علیه السلام د یوی بلی معجزی چي د مرغانو د جوړولو په هکله ده لیکي چي : دا د جادو او منتر یو عمل و. (ازالة الاوهام تحتی کلان ۱۳۲ م مخ)

د وهم دفع : د برتانوی عیسایی حکومت د ویری په اساس مرزا وویل چي د عیسی او یسوع تر مینځ توپیر شته .

ځواب : (که څه هم ددی څخه مخته مو په لنډه توگه بیان کړی دی) خو د مرزا په وړاندې عیسی او یسوع دواړه د یوه ذات دوه نومونه دي . لکه چي په نور القران کې یی په ۲۰ م مخ کې او په توضیح المرام کې یی په دریم مخ کې او په براهین احمدیه کې یی په ۱۸۰ مخ (پنځم ټوک) تصریحات موجود دي .

۶- د بخاری د راټولونکي (امام بخاری رحمه الله علیه) په هکله لیکي چي : په هغی کې یوحديث راغلی چي (هذا خليفة الله المهدی) (شهادة القران ۳۲ م مخ) . خو ایا مونږ ته د امام بخاری رحمه الله په راټوله کې داسی کومه کلیمه ښوولای شی؟

په همدی تر تیب مرزا نور هم زیات درواغ لری چي پری د لعنت کولو له پاره بسنه کوی.

د اهل حدیثو د عالم او مرزا تر مینځ مباحله

د مرزا او د شیخ ثناالله امرتسری دحمه الله علیه تر مینځ مباحله

په قرانکریم کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم ، یهودو ته دمباهلی بلنه د بقرې او د جمعی په سورتونو کې اود نصارو سره د آل عمرا په سورة کې یاده کړل شوی ده . او په دی د امت اتفاق دی چی ددی نه وروسته هره مسله په قطعیت سره تبلیغ او د حسنه موعظی او دلایلو سره وړاندی کول او دمخالفینو شکوک او شبهاتو ته د ځواب ورکولو نه وروسته مباحله روا بلکه ضروری ده . او دا ترتیب د آل عمران د سوری څخه را څرگند دی.

بلی ! په مباحله کې ، په یوی غونډه کې د اهل و عیال موجودیت ضروری نه دی ، ان تردی چی دمباحله کونکو مخ تر مخ دریدل هم شرط نه دی . مگر د آل عمران په سورة کې دنصارو سره د مباحلی په وخت کې د ډلی موجودیت یو ځانگړی امر و .

نو په همدی توگه د اهل حدیثو مشهور دینی عالم ، شیخ ثنا الله امرتسری رحمة الله او د مرزا غلام احمد قادیانی تر مینځ په غایبانه توگه مباحله وشوه. بلکه مرزا په خپله د شر(دغوښتو) له پاره دعا وکړه او ویی ویل چی:

ای الله ! هغه چی ستا له نظره په ریښتونی توگه مفسد او درواغجن وی نو هغه د صادق په ژوند کې له نړۍ څخه پورته کړی . (دمرزا اشتهار ۱۵م ۱/پرېل ، ۱۹۰۷کال ، مندرجه تبلیغ رسالت ، دویم جلد ۱۲۰م مخ)

بیا یوه هفته، لس ورځی وروسته ، (۲۵م د اپریل ۱۹۰۷کال) د قادیان په اخبار کی راغلل چی دا د شر د غوښتلو دعا د خدای له اړخه الهام وه .

ددی وروسته په ۲۶م د می ۱۹۰۸ کال په لس نیمی بجو د سهار مرزا د اسهال د ناروغتیا د زیادبست له امله و مړ . (ضمیمه اخبار الحکم قادیان غیر معمولی مورخه ۲۸ می ۱۹۰۸ عیسوی کال)

او شیخ ثناالله مرتسری رحمة الله علیه تر (۱۹۳۴) کله پوری ژوندی و.

ریښتیا یی ویلی دی چی:

لکها تها کاذب مرگیا پیشتر کذب می سچاتها پهلې مرگیا

(لیکلی یی و چی درواغژن به مخته مری ، په درواغو کی ریښتونی و نو لومړۍ ومړ)

د محکمې پریکړه داسلامی عدالت قانون

د ولسی جرگی (قومی اسمبلی) دمرزاییت په اړه دکفر پریکړه :

د ۱۹۷۴ عیسوی کال د سپتمبر د میاشتی په ۱۷ مه د پاکستان ټاکل شوی ولسی جرگې ، نزدی د څوارلسو ورځو علمی بحث او څیړنې وروسته په متفقہ توگه ، قادیانیان د هغوی د کفری عقایدو په بنسټ نامسلمانه (غیرمسلم) اعلان کړل . په ولسی جرگه کی د قادیانیانو مشر ، مرزا ناصر احمد ته د دلایلو د ویلو له پاره پوره پوره وخت ورکړل شوی و.

په هغه وخت کی ذوالفقار علی بوتو د پاکستانو صدراعظم و ، دهغی وروسته د پاکستان جمهور ریس (جنرال محمد ضیاالحق) په ۲۶م د اپریل (۱۹۸۴) عیسوی کال د قادیانیت د ممنوع کیدو حکم جاری کړ ، چی په هغی کی قادیانیانو ته داسلامی شعیرو استعمالول او خپل ځان مسلمان څرگندولو باندی بندیز و لگول شو.

قادیانیانو ددی حکم څخه څرگندی خلاف ورزی وکړه او د قانون د تر پښو لاندی کولو هڅه او هاند یی وکړ. ددوی پر خلاف مقدمات د لمړنیو (ابتدایی) محکمو څخه نیولی تر ستری محکمی پوری ورسیدل ، د څلورو واړو ایالتونو (صوبو) عالی محکمو هم د قادیانیانو د کفری عقایدو په درلودلو سره په هغوی د کفر مهر و لگاوه . قادیانیانو دهای کورټس (عالی محکمو) پر خلاف تر ټولو ستری محکمی (سپریم کورټ اف پاکستان) ته عریضه وړاندی کړه . په ۱۹۹۲ کال پوری ددوی د عرایضو شمیره تر اتو پوری ورسیده ،

د ۱۹۹۳ کال د جولایی په میاشت کی د سپریم کورټ (ستری محکمی) ستر قاضی ، قاضی محمد افضل ظله ددی عرایضو په اوریدو او تحقیق پیل وکړ او دهغی د حل له پاره یی یوه پنځه کسيزه کمیټه جوړه کړه چی په قاضی شفیع الرحمن ، قاضی عبدالقدیر ، قاضی محمد افضل لون ، قاضی ولی محمد خان او قاضی وسیم اختر باندی مشتمله وه.

د ستری محکمی دغه کمیسیون په متفقہ توگه قادیانیان ، د کفری عقایدو په درلودلو سره ، دهغوی پر خلاف یوه تاریخ جوړونکی پریکړه وکړه چی د لوستلو وړ ده.

ددی پریکړی تر ټوله لویه ښیگڼه داده چی پر هغی کی د قادیانیانو د کفری عقایدو په هکله پوره بحث او څیړنه شوی ده ، او په اخر کی درانه قاضیان دی نتیجی ته ورسیدل چی دا قادیانیان د خپلو کفری عقایدو له اړخه د (ملعون سلمان رشدی) په څیر دی.

اخري غوښتنه

دقاديانيانو کفریات ، تلبیسات او تحریفات ددی پورته یاد کړل شوی لیکنی څخه نور هم ډیر زیات دی ، مونږ په ډیره لنډتو گه (دمشت نمونه خروار) په څیر دهغی څو نمونی ستاسی تر مخ وړاندی کړی.

قران او حدیث ، د اسلام ټول علما ، د پاکستان ولسی جرگی (قومی اسمبلی) ، د پاکستان سپریم کورټ (ستری محکمی) چی کوم شخص کافر او نامسلمانه گرزولی دی ، نو بیا خو دهغی نه وروسته دهغی په کفر کی به څرنگه شک وکړل شی ؟

مونږ په غوڅه توگه وایو چی :قادیانیاں کافر دی اوڅوک چی دهغوی په کفر کی شک وکړی هغوی هم کافر دی . دټولو مسلمانانو څخه غوښتنه کوو چی ددی فتنی څخه هم خپل ځانونه وساتی اوهر ډول اړیکی ورسره و شکوی اوبرأت تری وکړی . او دکتابونو د لوست او مطالعی څخه یی ځان وژغوری ،(او د نورو په ژغورلو کی هم خپله ایمانی دنده ترسره کړی (ژباړن .)

دالله تعالی څخه دعا کوم چی ټول مسلمانان د گمراهی ددی ستر ی فتنی څخه محفوظ اوخوند وساتی .

اللهم آمین

عبدالسلام رستمی

۱۳ جولای ، ۲۰۰۵م کال ، ۶م د جمادی الثانی ۱۴۲۶م هجری ق کال

الحمد لله رب العالمین ، اللهم تقبل منی انک انت السميع العليم

نوٲ:

د استاد ، شيخ الاسلام ، شيخ القران عبدالسلام رستمى حفظه الله ، دغه ستره او علمى څيړنه چى په هغى كى د قاديانيت پر خلاف ډيره په زړه پورى علمى ، تحقيقى او څيړنيز بحث شوى دى ، د الله تعالى جل جلا له په مرحمت ، تعاون او توفيق چى زما لاسو ، گوتو ، فكر ، وجود او كورنى ته يى ور بنسلى و، دغه ژباړه په ۲۸ جولايى پيل او په ۴م د اگست ،مى په مكمله توگه، دژباړى سره سم د كمپيوتر په مغز كى هم خوندى كړه . دعزت مند استاد دا ليكنه دومره په زړه پورى وه چى ما يى د ژباړى له پاره خپل ټول نور مصروفيات شاته پريښول، او ټول فكر مى همدى لورى ته راواړاوه ، ترڅو دهمدى خدمت په خاطر ، په هغه قلمى جهاد كى ورگډ شم چى دروند استاد يى يادونه كړى . د الله جل جلا له څخه غواړم چى هغه مسلمانانوته چى د دروند استاد عبدالسلام حفظه الله دغه كتاب ور ورسپړى ، په لوستلو سره يى د قاديانيت ددغى سترى فتنى څخه خوندى پاته شى . همدا راز دهغه د اقدس ذات څخه ارزو لرم چى دغه ژباړه به زما له پاره جارى صدقه وگرزوى او په دنيا او اخرت كى به مى دهغى په اجر سره مفتخر كړى .

الحمد لله رب العالمين ، اللهم تقبل منى انك انت السميع العليم

زما نوری ژباړی:

- ۱-اسلامي سياست د مولانا گوهر الرحمن ليکنه.
 - ۲-د حديثو د انکار څخه د قران تر انکاره پورې : د شيخ السلام ، علامه عبدالسلام رستمی ، حفظه الله ، ليکنه.
 - ۳-اسلامي رياست د مولانا ابولا علي مودودي (رح) ليکنه.
 - ۴-حجاب (شرعي پرده) د مولانا ابولا علي مودودي (رح) ليکنه.
 - ۵-خلافت او ملوکيت : د مولانا ابولا علي مودودي (رح) ليکنه.
 - ۶-د اسلامي انقلاب حکمتونه : د سيد اسعد گيلاني (رح) ليکنه
 - ۷-د نبوت پای (ختم نبوت) : د شيخ السلام ، علامه عبدالسلام رستمی ، حفظه الله ، ليکنه.
- او يو شمير نوري کوچنۍ رسالې ، چي نومونه به يې وروسته ، انشاء الله ، و ليکل شي .